

Sədaqət Kərimova

Hardasan, əvvəlki mən?

Bakı - 2023

Redaktor: Müzəffər Məlikməmmədov

Sədaqət Kərimova.

Hardasan, əvvəlki mən? (Şeirlər və poemalar)

Bakı, “Mütərcim” nəşriyyatı, 2023, səh. 256

“Hardasan, əvvəlki mən?” kitabı tanınmış şair, yazıçı, jurnalist Sədaqət Kərimovanın oxucularla növbəti görüşüdür. Əsərləri ləzgi, Azərbaycan, rus və türk dillərində nəşr olunan müəllifin sayca 34-cü kitabı olan bu topluda şairin vətən sevgili duyğularını, insanın mənəvi aləmini, doğma diyarın gözəlliklərini tərənnüm edən, Qarabağ müharibəsində igidliklər göstərmiş gənclərimizin xatirəsini əbədləşdirən, dünyamızda baş verən hadisələrə münasibətini bildiren şeir və poemaları toplanmışdır.

ISBN: 978-9952-28-639-7

© Sədaqət Kərimova, 2023.

Etiraf

Özümü tanıyandan qələm ayrılmaz dostum olub. Həyatımın ən çətin anlarında o, ən böyük həmdəməyə çevrilib. Onunla dərdləşmişəm, ondan kömək ummuşam, ona güvənmişəm. Qələm olmasaydı, zamanın gərdisindən, ömrün dolanbac yollarından çətin ki, baş çıxara bilərdim.

Anam danışardı ki, uşaqlıqda yeganə oyuncağım qələmlə şagird dəftəri olardı. Hələ hərfləri yazmağı bacarmasam da, dəftəri xırda cızıqlarla doldurmağı xoşlayardım. Böyüdükcə ən sevimli məşğuliyyətim vərəqlərdən dəftərçələr düzəltmək oldu. Onlara düşüncələrimi qeyd etməyi xoşlayırdım. Sonralar bu, məndə adət halına çevrildi. Sən demə, gündəlik yazıram-mış. Müşahidə etdiyim, qəlbimdə dərin iz buraxan hər hadisəni qeyd etməyə məndə qərribə bir həvəs var idi. Özüm də hiss etmədən tezliklə bu qeydlərim şeirlərə, hekayələrə çevrilməyə başladı.

Uşaqlıqda dəcəl olduğum qədər duyğusal, zəhmətkeş olduğum qədər xəyalpərvər, şən olduğum qədər kövrək idim. Xətimə toxunan bir söz eşidəndə, haqsız yerə incidiləndə, mənə qarşı bir ədalətsizlik olanda tənhalığa çəkilər, ürəyimi qələmlə vərəqlərə boşaldardım. Evimizdə mənim xəlvət guşələrim var idi. Bağda, ot tayasının altında özümə yuva qurmuşdum. Evimizin divarı ilə qonşunun çəpəri arasındakı dar keçiddə taxta yeşiklərdən özümə istehkam düzəltdim. Gavalı ağacının dibində, iki qonşunun çəpərlərinin kəsiyində, köhnə arı pətəklərinin arxasında yerə saman döşəyib saatlarla orada uzanar, xəyala dalardım. Yağışlı havalarda isə həyətdəki çörək bişirilən evdə, köhnə palazın üstündəki yastıqlara söykənib,

dəftərçəmi kətilə qoyub yazar, yazardım. Evdəkilərdən küsəndə ya anbarda, ya da samanlıqda gizlənilib quru otların üstündə uzanaraq düşüncələrə dalardım. Tələbək illərində gecələr yataqxananın oxu zalında mənim tək-tənha oturub nə isə yazmağıma hamı adət etdi. Ailə qurandan sonra həyat yoldaşım, övladlarım mənim tez-tez öz aləminə çəkilib düşüncələrimlə baş-başa qalmağıma öyrəşdilər.

Nədir gecələr yuxumu qaçıran? Nədir məni daim tarıma çəkilməmiş ox kimi gərginlikdə saxlayan? Nədir sonsuz həyəcanlarımın səbəbi? Niyə indiki zaman məni qane eləmir? Nədən adi insani həzzlər ruhumun qidası ola bilmir? Elə hey can atdığım, gecə-gündüz arzuladığım nədir?

Əslində bəşər tarixi boyu şairlərin istəkləri dəyişməyib. Onlar həmişə daha mükəmməl dünya, daha səmimi insani münasibətlər arzusunda olublar. Saxtalıqdan, yalandan, biganəlikdən uzaq, dərin hisslərə, nəcib duyğulara söykənən məhəbbətə təşnə olublar. Dünyanın məhək daşının dostluq və səmimiyyət, bəşər övladının mənəvi dünyasının saflıq və gözəllik olmasının həsrətini çəkiblər.

Mən də dünyanın şairlər ordusunun sırayı bir əsgəriyəm. Yer adlı ümumi vətənimizi sevən, onun başının üstündəki qara buludları görüb həyəcanlanan, bəşəriyyətin gələcək taleyindən ötrü narahat olan, dünyamızı saysız-hesabsız fəlakətlərdən qorumağın yeganə yolunun insanların mənəvi aləminin təmizlənməsindən keçdiyini anlayıb daim fikir burulğanında olan bir söz adamı.

Bu kitabdakı şeirlər mənim yuxusuz gecələrimin, narahat gündüzlərimin, həyəcan və sarsıntılarımın məhsuludur. Onları ürəyimlə hökmü, qəlbimin səsi, ruhumun tələbi ilə yazmışam. Şeirlərimə qiymət verməyi sənə ixtiyarına buraxıram, əziz oxucum!

S.K

***Qayıdım
romanıma***

*Yazmaq - acı çəkməkdir,
Dünyamızda acı çox.
Şair kimi dərd əhli,
Yazmaq kimi acı yox.*

GƏRƏK DƏYİŞƏM

Yox, gərək dəyişəm, başqa cür olam,
İndiki zamana yaşımırım heç.
Məndə müasirlik çatışmır bir az,
Bir az laqeyd olsam, bir qədər bivec,
Onda çətin olmaz yaşamaq, inan,
Mən kimə gərəyəm alışan, yanan?

Bir qədər sakitləş, üsyankar ruhum,
Sənin kimilərin dövrünü gedib.
Ayrılib kükrəyən insan selindən,
Sakit bir yoxuş tap, gözəl bir gədik.
Hardasa gözləyir səni tənha yal,
Dal orda sahilsiz arzulara, dal.

Bir qədər daş bağla şair, qəlbinə,
Duyğusal adamlar tay dəbdə deyil.
Bəlkə ucqarlarda xoş ülfət qalıb,
Burdakı adamlar o təbdə deyil.
İlhamım, atını uzaqlarda çap,
Ürəyim, özünə başqa inam yap...

25.01.22

YARALI QARTALAM

Mən yaralı qartalam,
Qolu, qanadı sınıq.
İndi hər ala qarğa,
Hər sərçə, alaca quş,
Hər sağsağan, hər bayquş
Dönüb olub bir darğa,
Mənə verəndə yanıq,
Qürurum olur talan.

Sağalmır mənim yaram,
Öldürür aram-aram...
Gör nə günə qalmışam,
Zirvədəki yuvama
Əllər uzanıb haram.
Yox olur dərəm, talam,
Dağılır ümid qalam.
Talan gedir anbaan
Şah dağında ah, talan.

Daşına, kəsəyinə,
Oduna, kösövünə,
Hər qaya kəsiyinə
Çoxalıb sarmaşanlar.

Hər yaylağın düzünə,
Hər bulağın gözünə,

Hər ocağın közünə,
Zəli tək daraşanlar.

Hərraca qoyulandan
Bazarda uca dağlar,
Qartalların qıy vuran
Naləsi ürək dağlar.

Belə getsə, dağların
Əyiləcək düz qəddi.
Dözümün də, nəhayət,
Bir sonu var, bir həddi.

Yaralı qartalam mən,
Göydə ləngər vururam.
Dağıdıblar yuvamı,
Yerdə səngər qururam.

21.09.20

UZAQ BİR PLANET

Silahsız, davasız sakit bir məkan,
Uzaq bir planet olsaydı, ora
Köçərdim, məkrdən, riyadan uzaq,
Adı bilinməyən o yad diyara.

Pislikdən aralı, şərdən uzaqda
Ömür sürmək necə gözəl olardı.
Sünilik bilməyən, saxta bilməyən
Bakirə dünyanı seyrə dalardım.

Dünya qazan kimi qaynayıb coşur,
Açılır getdikcə neçə paxırı.
Adına hərə bir şəbədə qoşur,
Görən nə olacaq bunun axırı?

Hamı dəymədüşər, hamı əsəbi...
Səbirdən görməzsən kimsədə əsər.
İnsan övladını tanımaq olmur,
Qalmayıb sözündə azacıq kəsər.

Getməyə yerim yox, qalmağa heyim,
Dayanma, sizılda, inildə neyim.
Sənə mən nə deyim, peşiman qəlbim,
Hardasan, bir zaman kükrəyən təbim?

Heyif ətrafdakı gözəlliklərdən,
Heyif bu dağlardan, düzənliklərdən,

Heyif bu çaylardan – qaynayıb coşan,
Heyif bulaqlardan – min nəğmə qoşan.

Necə vaz keçəsən gül dənizindən?
Dağ qızı, şəh qonub, sil bənizindən.
Vurgundur hüsnünə bir dağlı igid,
Ərit içindəki vüqarı, ərit.

Ey tənha qayaya bənzəyən qoca,
Onlara məhəbbət arzula uca.
De ki, bu yerlərdən usanmasınlar,
Kəndçi həyatından utanmasınlar.

Hələ ki, şəhərdən, tünlүkdən qıraq,
Geydirmə, yabanı hisslərdən uzaq,
Ölməyib, hələ ki, yaşayır insaf,
Bir udum hava da qalıb orda saf.

Bu uzaq kəndlərdə özgədir həyat,
Başqadır meyarlar, başqadır büsat.
Hələ ki, gözəllik sayılır burda,
Xoşbəxtlər sevgidən bayılır burda,

Vurulaq dağların ətəklərinə,
Əyilək min rəngli çiçəklərinə.
Hələ ki, təbiət tərəvətlidir,
Hələ ki, aqillər şərəfətlidir...

Hələ ki, insanlıq tamam itməyib,
Hələ ki, Allahın səbri bitməyib.

Hələ ki, sabaha var gümanımız,
Hələ ki, itməyib din, imanımız.

Pozulub dünyada mizanla salah,
Yaranır gündə bir müasir silah.
Hər gün yeni dava, təzə bir dalaş,
Hayana baxırsan, ölümdür, savaş.

Uzaq bir planet gəzirəm, dostlar,
Silahsız, davasız, sakitcə bir yer.
Elə bu gün ora köçüb gedərəm,
Görəsən yerini mənə kim deyər?

10.10.22

NEYNİM

Mənə bu gün ilə yaşa deyirlər,
Bu günün kəmşirin fəlsəfəsiylə,
Gərdişin bir az qəlp, sərt nəfəsiylə
Hamı tək vur ömrü başa, deyirlər.

Bir az müasir ol, dəyiş, başqalaş,
Səni bitirəcək bu sonsuz təlaş.
Bir qədər arsız ol, bir az da vecsiz,
Hər şeyin sonu var, tükənir gec-tez.

Meyarlar dəyişir? Ondan sənə nə?
İnsanlar dəyişir? Bundan kimə nə?
Fikirlər dayaza daşınır? Olsun!
Ürəklər sürətlə aşınır? Olsun!

Tələbkar olduğun yetər, deyirlər,
Düzlük axtaranı elə əyirlər...
Gəl az çırp özünü divara, daşa,
Coşma əbəs yerə, hamı tək yaşa.

Neynim, vecsiz olmaq məndə alınmır,
Bu hava ruhumda əsla çalınmır.
Ümidim var gözəl zamana mənim,
Gündüz var – qaranlıq gecəyə qənim.

09.04.21

MƏNƏ NƏ OLUB?

Sağalır deyəsən
Qəlbimin yarası.
Ürəyim kiçilib,
Qalıb tən yarısı.
Ömür qayığım
Tuş gəlməsin deyə qaya,
Hamı kimi oluram,
Bir az kefcil,
Bir az qaba,
Bir az saya.

Deyəsən yaşamağın
Çəmini tapıram.
Baxıb sağa, baxıb sola,
Yalan ilə yeriyrəm qol-qola.
Necə goplar yapıram,
Neçə “dostlar” tapıram.
Hamı necə,
Günləri yola salıram
Mən də beləcə.
Həyat olub
Məndən ötrü
Bir gülməli bilməcə.

Bəs mənə nə olub?
Niyə gözlərim dolub?
Bəbəklərimi nə incidir?

Ağ vərəqlər üzərinə
Axan nədir?
Yaş deyil bu, incidir.
Dumduru, şəffaf inci.
Bəlkə şəhdir,
Güllərin ləçəyindən
Damcı-damcı süzülüb,
Qarşımdakı ağ vərəqə düzülür?
Bəs niyə məni incidir?

23.01.2022

ÜRƏYİMİN KÖVRƏK ÇAĞI

Dərin duyğuların keçdi zamanı,
İndi qəlb söhbəti edənmi qalıb?
Şeirdən, qəzəldən söz açma mənə,
Görmürsən dörd yan qabalıq alıb?

Saxtalıq haçandır at belindədir,
Gülüstan yerində örüş göyərir.
Qəribə sevgilər tutub dünyanı,
Göz-gözə baxdımı, görüş göyərir.

Bir Allah bəndəsi tapılmaz, inan,
Səmimi söhbətlə qata başını.
Eh, ülvi hisslərin ötdü dövrünü,
Könül adlanan köç çoxdan daşınıb.

Tərpədən tapılmaz, çalışma hədər,
Qəlbinin inləyən sarı simini.
Kimdi bir sətirdən anlaya bilsin,
Vərəqdə sızlayan şerin bəmini?

Mərhəmət bir yolluq qeyb olub, nədir?
Hər yanda laqeydlik ürək dağıdır.
Bir nikbin misraya təşnəyəm yaman,
İndi ürəyimin kövrək çağıdır...

30.11.21

SON

Son nədir, bilirsənmi?
Yaşlaşıb qocalmaqmi?
Yalqız, tənha qalmaqmı?
Ağrı-acılar əlində
Əsib çırpınmaqdimi?
Vəzifə zirvəsindən
Yerə çırpılmaqdimi?

Bəlkə kasıblıqdır?
Ya ruhda kəsadlıqdır?
Yoxsa işsizlik dərdi?
Bunlar gəldi-gedərdi...

Bəlkə ağ rəngli ölüm?
Ya qara rəngli zülüm?
Sən nədir, söylə gülüm...
Yox, yox, sən deyil ölüm,
Ölümlərindən sonra
Azdımı yaşayanlar?
Sevdiklərinin
Qəlbinə daşınanlar?

Sən – nə məzardır, nə də baş daşı.
Sən – başqadır, bambaşqa.
Arzuların dayanacağı,
Ümidlərin qurtaracağı olan
Bir müdhiş an!
Bax, onda yetişir sən!

07.09.2020

ƏN BÖYÜK GÜNAH

Bilirsənmi bu dünyada
Nə olub ən böyük günah?
Onu heç cür bağışlamır
İnsanlara qadir Allah.

Ölüm saçan odlu silah
Yaranan gün doğulub şər.
Həmin vaxtdan zaman-zaman
Müharibə görür bəşər.

Bir tətii çəkmək ilə
Bircə anda axıdır qan.
Bir silahla alır insan
Neçə-neçə günahsız can.

Bilirsənmi bu günahı
Bu dünyada nə yuyacaq?
Bu od saçan qoca vulkan
Nə vaxt tamam soyuyacaq?

Yer üzünün insanları
Bir işarə, bir kəlməylə,
Bircə anda, bir həmləylə
Silahları məhv edən gün!

Bax, o vaxtdır xilasımız,
Allah bizi əfv edən gün!

17.03.22

TAPMACA

İnsan ömrü bir tapmaca.
Kim nə qədər yaşayacaq,
Ömründə nə daşıyacaq,
Ulu tanrı bilir ancaq.

Kim büdrəyib yıxılacaq,
Kim odlara yaxılacaq,
Kiminin də sinəsinə
Orden, medal taxılacaq.

Kim olacaq nəfsinə qul,
Kim olacaq eşşəyə çul,
Kim ürəkdə ətirli gül,
Kim ocaqda soyuyan kül.

Kim nə zaman yanılacaq,
Hər işi qəlp sanılacaq,
Kim var ikən danılacaq,
Kim yox ikən anılacaq.

Qış etməyək hər yazını,
Allah yazır hər yazını.
Çox bil Rəbbin hər azını!
Sirri budur hər Azanın.

18.04.22

GEDİRİK

Keçmişlə gələcəyin
Qalmışıq arasında.
Kim nə bilir, dayanıb
Taleyin harasında?

Nə keçmişi atırıq,
Nə sabaha çatırıq.
Nələr isə edirik,
Hara isə gedirik.

Deyirlər ki, keçmişdə
Dörd yanda duman vardı.
Yaxşı yox, yaman vardı,
Doğru yox, yalan vardı.

Demirlər, iman vardı,
Harda isə uzaqda
Yolumuzu gözləyən
Ağappaq liman vardı.

Yalanı dana-dana,
Ümidlə, yana-yana,
Ah, necə can atardıq
O sehirli limana.

Sanki dayanıb zaman,
Yolumuz yenə duman.

Hər ağızda bir yalan,
Hara baxırsan, talan.

Sökülür zaman-zaman
Qəlbimizdə yenə dan...
Uzaqlarda ağ liman...
Onadır, ona güman.

Gedirik, yol gedirik,
Çoxdan aza gedirik.
Aza-aza gedirik,
Bəlkə yaza gedirik?

17.07.22

BU XƏBƏRDİR

Bir virus var, yaman ölüm saçandır,
Bilmək olmur yeriyan, ya uçandır,
İnsanlara qan uddurur haçandır,
Azalıbdır ömrümüzün səfası.

Sevinc, fərəh hamımızdan gen düşüb,
Qəlbimizin havasına çən düşüb,
Dərk etmirik, haradan, nədən düşüb?
Bu fəlakət – yer üzünün qəzası.

Qan ağlayır ah, torpağın sinəsi...
Halı yoxdur danışası, güləsi...
Uzun çəkir, ağır keçir çiləsi,
Azalanda insanların vəfası.

Heç bilmədik bu dünyanın qədrini,
Anlamadıq ləzzətini, ətrini,
Bircə dəfə xəbər alıb dərdini
Soruşmadıq: nədir onun şəfası?

Kövşənləri əvəz edib samanlıq,
Yaxşılığı üstələyib yamanlıq,
Yer üzünü bürüyəndə nadanlıq,
Yaman olur təbiətin cəzası.

Bu xəbərdir – Allah bizə göndərüb,
Üzümüzü bu gün haqqa döndərüb,
Nəfsimizi içimizdən əndərüb,
Haqq yoluna dönməliyik – əsası,
Məhəbbətdir bu dünyanın xilas!

02.04.2020

QUBAR

Zaman sovurduqca neçə yelləri,
Həyat sınayacaq neçə elləri.
Xəzan solduran tək neçə gülləri,
Dövrən əridəcək neçə dilləri.

Dözə bilərəmmi, ah, nədən bilim,
Əriyib itərsə mənim də dilim?
Aman, necə dedi bu sözü dilim?
Bağışla ey xalqım, bağışla elim.

Dil ağac kimidir, gətirməsə bar,
Bağbanın ovcunda olmasa qabar,
Yazda budağından dərməsə nübar,
Dünya gözlərinə görünəcək dar.

Həll edən zamandır – o gedən çapar!
Mənimsə qəlbimdə bu acı qubar...

10.02.2021

KİMDƏN KÜSƏSƏN?

Palıd tək bitsən də çılpaq qayada,
Kimdir məhəl qoyan hünərə, ada?
Yalan at belində, doğru piyada,
Kimdən inciyəsən, kimdən küsəsən?

Hayına yetdiyın kəsər hayını,
Malını verdiyin yeyər payını,
Tapa bilməyəndə sən öz tayını,
Kimdən inciyəsən, kimdən küsəsən?

30.10.21

QAYIDIM ROMANIMA

Soruşmayın, hardayam,
Sanmayın ki, dardayam.
Sizdən nə gizlədim mən,
Bir gözəl diyardayam.

Orda hisslər saf, təmiz,
Arzular coşqun dəniz.
Nə yalan var, nə də şər,
Xoşbəxtdir orda bəşər.

O yer – yazdığım roman.
Orda olduğum zaman
Dəyişir bütün aləm,
Çəkilir kədər, ələm.

Orda ilk məhəbbətim,
Orda şux təbiətim,
Hər günün öz mənası,
Şeir, sənət dünyası.

Sındıran yox orda qəlb,
Sözlərdə yox cüzi qəlp.
İnsan insana arxa,
Yox özgə evi yıxan.

Qayıdım romanıma...
Orda hər gümanıma
Parlaq şəfəq saçılır,
Şirin ümid açılır...

20.08.20

ATAMA MƏKTUB

Salam, əziz ata, yazdığım məktub
Sənə çatmayacaq, bilirəm bunu.
Çoxdan göylərdədir müqəddəs ruhun,
Nisgilim geyinib ayrılıq donu.

Bir sözün yadımdan çıxmır, haçandır,
Sən dedin, biz belə yaşamamışdıq.
Vətənə, torpağa öz borcumuzu
Ürəkdə könülsüz daşımamışdıq.

Dedin ki, o vaxtlar insanlar belə
Duyğusuz deyildi, qəlbsiz deyildi.
Ətrafı bürüyən biganəlikdən
Dedin: “bizim nəslin qəddi əyildi”.

Sən dedin, bir vaxtlar vətən övladı
Bu qədər qürbətə daşınmamışdı.
Doğma el-obaya bağlılıq hissi
Bu sayaq dərinədən aşınmamışdı.

Sən belə deyəndə səsin titrədi,
Üstünə ələndi dağların çəni.
Heç belə kədərli, heç belə kövrək
İnan, görməmişdim ömrümdə səni.

Vətən səndən ötrü and, aman yeri,
Böyük ürəyinin gur işığıydı.
Səninçün ailə dağılmaz qala,
Övladlar ömrünün yaraşığıydı.

Könlünün səması aydıncı, təmiz,
Orda gələcəyə inam var idi.
Yanında hər zaman səni ucaldan
Dünyanın mələyi – anam var idi.

Sən bizə sədaqət dərsləri keçər,
Süfrəni hər kəsə geniş açardın.
Harda ehtiyac var, ora tələsər,
Harda yalan varsa, ordan qaçardın.

Səndəki ciddiyyət, əyilməz qürur,
Səndəki ədalət, mərhəmət hissi
Hamıya bəlliydi. Sən deyərdin ki,
İnsanı alçaltdar tamahı, nəfsi.

Cəbhəçi dostların, sənə bənzəyən
Əsl kişilərdi, sözü bütöv, mərd.
Siz bizə örk idiz, nümunə idiz
Ey insan sevdalı qoca pələnglər!

Siz – vətən uğrunda qan axıdanlar,
Bilirdiz yolunuz yalnız zəfərdir.
Bu vətən naminə, bu yurd naminə
Sizin hər arzunuz gül kimi tərdir.

Cahan savaşından üzüağ çıxan
Borcluyuq əbədi siz qaliblərə.
Biz isə sizə heç bənzəmədik, yox,
Saldıq özümüzü dar qaliblərə.

Bağışla, ata can, biz sizin kimi
Mübariz olmadıq, mətin olmadıq.
Bu dünya naminə, həyat naminə
Həyəcan qaldırıb, şivən salmadıq.

Siz bizə sahmanlı Yer kürəmizi
Əmanət buraxdız doğma ev kimi.
Bizsə gör nə günə qoyduq dünyanı,
İndi başdan aşır kəsiri, kəmi.

Qədrini bilmədik əsla zamanın,
Aldandıq sehrinə əbədiyyətin.
İndi güc tapmırıq xilas etməyə
Viruslar daraşmış bəşəriyyəti.

Sənə çatmayacaq bu məktub, ata,
Onu oxumaqçün gəlməyəcəksən.
Yaxşı ki, vurğunu olduğun dünya
Nə günə düşübsə bilməyəcəksən...

20.04.20

GETDİ

Daha olmayacaq əvvəlki kimi,
Pozuldu nizamı, dəyişdi çəmi,
Ürək sızıldadır indi hər dəmi,
Getdi, bu dünyanın qaymağı getdi.

Çiçək dənizinə batdığımız çöl,
Leyləklər yazlayan o bəxtəvər göl,
Döşlərdə yurd salan neçə oba, el
Bilir, bu yerlərin yaylağı getdi.

O gözəl, o yaşıl bərələrini,
Yarpızlı, nanəli dərələrini,
Quzulu, toğlulu sürülərini
Çobanın yallara yaymağı getdi.

Əridi dağların minillik qarı,
Dəyişdi tamını bağların barı,
Göylərə sovruldu torpağın varı,
Çayları qurudu, çaylağı getdi.

Gözəllik duyğusu korşalan kəslər,
Dünyanı bir başqa ahəngdə süslər.
Çatır qulağıma qəribə səslər:
Getdi dünyamızın novrağı, getdi.

Hələ ki, təbiət diləyir aman,
İnsanlar dağ çəkir kökşünə yaman,
Bir gün təəssüflə deyəcək zaman:
Dünyanın ən ali qonağı getdi.

11.04.20

DÜNYA

Kimi kefindən azar,
Kimininki ahuzar,
Kim udar, kim uduzar,
Sanki bir yarış, dünya.

Baş əyərsən qədərə,
Gedər ömrün hədərə.
Nə ola, bircə kərə
Halımı soruş, dünya.

Atdığın kəmənd yetər,
İşlətdiyin fənd yetər,
Yanıltığın zənd yetər,
Mənimlə barış, dünya.

NƏ DEYİM?

Nəyi arzulasam, dönər tərsinə,
Nə deyəsən mənim kimi tərsə, nə?
Bu acı taleyin acı dərsinə
Dözsəm nə olacaq, bəs dözməsəm nə?

Tale yollarımda qazırmış quyu,
Yandım, bulaqların qurudu suyu.
Elə hey itirdim mən ömrüm boyu,
Başıma gələnlər oyundur, oyun.

Mən buğda əkərəm, biçərəm darı,
Kal ikən tökülər bağımın barı.
Nə qədər qaçsam da bəxtimə sarı,
Uzanar, uzanar, bitməz yolları.

Tale ümidimi saldı tələyə,
Arzu, diləyimi verdi küləyə.
Ömürlük həsrəti salıb ürəyə,
Nə deyim, nə deyim daha fələyə.

PÖHRƏ

Səhər tezdən
Gördüyüm bir mənzərə
Məni yandırır-yaxdı.
Bağda, səki üstündə
Asfaltı yarıb,
Daşları aralayıb
Bapbalaca bir giləs ağacı
Boy vermişdi.

Yenicə ağarırdı dan,
Ağappaq çiçəklərə
Bürünmüşdü bu fidan.
Ümitsiz bir gözəllik,
Əzablı bir zəriflik
Yerdən mənə baxırdı,
Daşlar onun sinəsini sıxırdı.
Hər əzaba dözən ağac...
Yerin altında yaşamaqdan
Bezən ağac...

Dörd yanda insan seli...
Səhərin soyuq yeli
Əsdirirdi fidanı,
Ağrıyırdı zərif canı.
Ümid dolu baxışını dikib yola,
Baxırdı sağa, sola.

Birdən ürəyimə ələnir qəm,
Mənə elə gəlir bu dəm
Gənc şəhiddir bu pöhrə
Mənə baxır gözəl çöhrə...

Gözlərində həyat eşqi parlayan...
Yanında mərmə partlayan...
Birdən bədəni soyuyan,
Sonra əbədi uyuyan
Cavan, sütül gənc...
Bərkiməmiş, öyünməmiş,
Bəy libası geyinməmiş
Sevgisi qəlbində ölən,
Vətəninə qiblə bilən...

03.03.2021

KİŞİLƏR AĞLAYANDA

Dağın beli bükülər,
Göydən daşlar tökülər,
Yerdən sevinc çəkilər,
Kişilər ağlayanda.

Dəniz kükrəyər, daşar,
Sular yanar, alışar,
Ahlr yeri dolaşar,
Kişilər ağlayanda.

Ağaclar qəddin əyər,
Buludlar qara geyər,
Gəlinlər ağı deyər,
Kişilər ağlayanda.

Ümid yolu kəsilər,
Əlac bilməz kimsələr,
Unudular küsülər,
Kişilər ağlayanda.

Artar dərdlər, acılar,
Ahlr göyə ucalar,
Dünya sanki qocalar,
Kişilər ağlayanda.

SƏBİR

Müdrüklər söyləsin, aqillər desin,
Səbirdən qiymətli nə var dünyada?
Hər kəsin toruna düşə bilməyən
Bir qızıl balıqdır səbir dünyada.

Səbir sükut kimi səssiz-səmirsiz,
Onunla açılar bağlı qapılar.
Sağalmaz ən yüngül mərəz səbirsiz,
Səbirlə hər dərdə dərman tapılar.

Acıq da, qəzəb də vaxtsız qonaqdır,
Səbir ev yiyəsi – qapını açan.
O hardan bilsin ki, qərib qonağın
Gəlişi nə vaxtdır, gedişi haçan?

Səbirsiz düz yolda bürəyər adam,
Keçilməz yolları səbirlə keçər.
Balın ləzzətini bilən hər adam
Səbirlə suyu da şərbəttək içər.

Səbir də elmdir, qədimdən qədim,
Onun əlifbası, qaydaları var.
Amma nə məktəbdə keçilir bu fənn,
Nə də ki, öyrədir ata-analar.

Bizi müdrüklüyə çağırır zaman,
Yaşımız üstündən yaş adladıqca.
Səbirli olmağı öyrənir insan,
Dərdi yaşadığıca, qəmi daddığıca.

BU GÖRÜŞ AĞIRDIR

Sənin görüşünə gəlmişəm, ana!
Bu görüş ağırdır, ah, elə ağır...
Mənim ürəyimə qapqara kədər,
Sənin məzarına bəyaz qar yağır.

Mən hardan biləydim, nədən biləydim,
Səni əllərimdən alacaq ölüm.
Bir gün qapımızdan girib içəri,
Ayrılıq nəğməsi çalacaq ölüm.

Bilsəydim, onunla cəngə çıxardım,
Bilsəydim, ölümə sinə gərərdim.
Bilsəydim, göz dikib sənə, ay ana,
Ölümü gözündən güllələyərdim.

Varlığın bayrammış, bilməmişəm mən,
Yoxluğun bildirdi bu həqiqəti.
Analı quzuydum, xınalı quzu,
Tapıb itirmişəm bu səadəti.

Sənin görüşünə gəlmişəm, ana!
Bu görüş ağırdır, ah, elə ağır...
Mənim ürəyimə qapqara kədər,
Sənin məzarına bəyaz qar yağır.

BURULĞAN

Gecə yuxuda da narahatam mən,
Səhər oyananda yenə narahat.
Gündüz yoxa çıxır səbrim, qərarım,
Axşam rahatlığım olur çapar at.

Düşmüşəm özüm öz burulğanıma,
Görən çoxmu qalıb durulmağıma?

GUYA AZ İMİŞ

Hər gün, hər saat
Dəyişir həyat.
Öyrəş buna, insan!
Gücün çatırsa,
O gedən qatara çat.
Çatmasan,
Arzularını
Hələlik bir tərəfə at.
Öyrəş acılara,
Öz əlinlə balına yovşan qat.
Qatlaş hər şeyə, insan,
Daha heç nə
Olmayacaq asan.
Hələ su çox aparacaq
Bu xəmir,
Sən deyən deyil
Bu dəmir,
Neynəsən də əyilmir.
Çəkilsin hərə öz yuvasına,
Öyrəşək dünyanın bu təzə havasına.
Odur ey,
Yaranır göz önündə
Yeni-yeni qəliblər,
Çoxalır yan-yörədə
Qəliblərdən çıxan
Saxtalar, qəplər.
Guya az imiş
Cılız ürəklər,
Soyuq qəblər.

VAXTSIZ QONAQ

Az istədim, çoxum getdi,
Nişan aldım, oxum getdi.
Gecələrdə yuxum getdi,
Bu sınaq nə sınaq imiş?

Yaz istədim, düşdüm qışa,
Ümidlərim dəydi daşa.
Qazandığım başdan-başa
Tənə imiş, qınaq imiş.

Dost bildiyim yağı çıxdı,
Mahnı dedim, ağı çıxdı.
Bu dağ ürək dağı çıxdı,
Dərddən qalaq-qalaq imiş.

Bir ley idim, qıya düşdüm,
Səsə düşdüm, küyə düşdüm.
Keçəmmədim, çaya düşdüm,
Demə körpü sınıq imiş.

Yoxdur artıq nə sandığım,
Varım – böyük dərd sandığı.
Bu dünyada mərd sandığım
Demə vaxtsız qonaq imiş...

BAĞIŞLA BİZİ, ÇİNGİZ!

*40 gün nəşi düşmən tərəfdə qalan
Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı
Çingiz Qurbanovun xatirəsinə*

Sənin ruhun pərişan,
Sənin nəşin yaralı.
Sən çətində, sən darda,
Vətən səndən aralı,
Bağışla bizi, Çingiz!

Sən sinəsi, bağırı qan,
“Vətən” deyib hayqıran,
İndi küskün baxışla,
Yağan qarla, yağışla,
Baxıb bizə uzaqdan,
O soyuqdan, sazaqdan
Sızlayır igid ruhun,
Hayqırır şəhid ruhun,
Bağışla bizi, Çingiz!

Sən hünərli bir nərdin,
Düşmənlərə sipərdin.
İndi ruhun didərgin,
Gəl çək görüm bu dərdi!
Bağışla bizi, Çingiz!

İndi alışıb yanır
Bir qərib səngər, Vətən.

Azalıbdır ordundan
Bir igid əsgər, Vətən.

Ana torpaq bağına
Bassın öz övladını,
Unutmaqçün bu acı
Ayrılığın dadını,
Bağışla bizi, Çingiz!

Sənin ruhun pərişan,
Sənin nəşin yaralı.
Sən Vətəndən uzaqda,
Vətən səndən aralı.
O əyilməz ruhunun
Özündə hər birimiz
Hazırq çökməyə diz,
Bağışla bizi, Çingiz!

Sən parlaq bir işıqdın,
Evinə yaraşıqdın.
Sən bir qıza aşığıdın,
Nə bilirdin dərd, oğul.

Sən bir ömrün çırağı,
Sən bir bəxtin sorağı.
Sən bir elin dayağı,
Qoçağıydın, nə oğul.

Sən bu eldən güc aldın,
İgidliyi bac aldın,
Əməlinlə ucaldın,
Göstərdin hünər, oğul.

Can deyib hər ağrına,
Dözüb oğul dağına,
Ana torpaq bağrına
Çəkdi səni, mərd oğul.

Vətənin harayına
Qıy vurub yetən, Çingiz.
Sənin tək igidlərlə
Basılmaz Vətən, Çingiz.

BEYNİMDƏ BİR SUAL

Beynimdə bir sual hey gündüz-gecə:
Necə xoşbəxt edək dünyanı, necə?
Necə sevindirək, necə güldürək?
Ona sevgimizi necə bildirək?

Hansı kəlmələrlə könlünü alağ?
Hansı əməllərlə yadında qalağ?
Neynəyək, əlimiz Xeyrə uzansın?
Şər öz şərliyindən bezib usansın?

Necə layiq olaq məhəbbətinə?
Bəşər övladının xəyanətinə
Qəribə səbirlə dözən dünyanın?
İnciyən, ağrıyan, bezən dünyanın?

Necə izhar edək hisslərimizi?
Hələ ki, sel-sular izlərimizi
Torpağın üstündən tamam silməyib,
Dünyada Yaxşılıq tamam ölməyib...

Dəyişək, bir qədər insafılı olaq,
Yerin yaddaşında insan tək qalaq.
Çalışaq, qəlbində açılısın güllər,
Səngisin üstündən tufanlar, yellər.

Dünyanın ürəyi incədən incə,
Sanki yel ağzında titrəyən qönçə...
Dünyanın hissləri kövrəkdən kövrək.
Onu da oxşayan, ovudan gərək...

YENİDƏN DÜNYAYA GƏLSƏYDİM ƏGƏR

İndiki ağılla, indiki qəlblə
Yenidən dünyaya gəlsəydim əgər,
Bu yaşı bilinməz cahan evinə
Niyə gəldiyimi bilsəydim əgər,

Mən nələr etməzdim, nələr, ah nələr,
Mənasız günləri ömrümdən silər,
Ağrılar üstündən addımlayardım,
Xoşbəxt günlərimi salamlayardım.

Dəyişib başqa cür olardım inan,
Mənimçün başqa cür başlardı zaman.
Mənasız ötməzdi bircə anım da,
Arzudan ümman var mənim canımda.

Bu həyat adlanan əzablı yolu
Bir qədər səbirlə keçə bilsəydim,
Yalanı doğrudan, yaxşını pisdən,
Adamı adamdan seçə bilsəydim,

Günlərim narahat keçməzdi belə.
Eh, bütün bunları mən bilə-bilə,
Səhvlər içində azıram bəzən,
Ayağım altında dağ olur düzən.

Yenidən dünyaya gəlsəydim əgər...
Görəsən mən kimə oxşardım onda?

Kimə könül verib, könlünü alar,
Kimi əzizləyib oxşardım onda?

Yenidən dünyaya gəlsəydim əgər...
Dünya öz yerində qalacaq görən?
Bu həyat, bu ömür, bu qəm, bu sevinc
O vaxt da dünyada olacaq görən?

Qocalar tədbirli, yaşlılar həlim,
Cavanlar gözəllik, eşq həvəsində.
Uşaqlar çağlayan gur şələlələr,
Körpələr həyatın saf nəfəsində.

Hər gün başdan aşan adi qayğılar,
Ürəyi titrədən uca duyğular.
Cücərən arzular baharda, qışda...
Yaxşı yaman ilə daim yarışda...

Yenidən dünyaya gəlmək istəyim?
O zaman dünyadan nələr istəyim?
...Elə bil az imiş dünyanın dərdi,
Elə bil bizim tək gəldi-gedərdi.

Dünya fikirlərin məngənəsində,
Bəşər övladını izlər nigaran.
Həyəcan içində, qorxu içində
Hər yeni səhəri gözlər nigaran...

HARDASAN?

Hardasan, əvvəlki mən?
Darıxdım sənin üçün.
Çilən ruhuma, çilən
Sərin su tək bir içim.

Hardasan, əvvəlki mən?
Hamıdan şən, güləyən?
Çöllərdə yoldaş olan
Gah yelə, gah küləyə.

Hər suala cavabı
Hamıdan əvvəl bilən.
Bir loxma çörəyini
Dostlar ilə tən bölən.

Kibrit kimi alışqan,
Gah həlim, gah dalaşqan,
Bir qədər tərəddüdlü,
Arada təkəbbürlü.

Qorxusuz dağlar aşan,
Bəzən düz yolda çaşan.
Çoxu kimi səbirsiz,
Arada sərt, qədirsiz.

Hardasan, darıxmışam
Alovlu nəfəsinə,
Vurğundum daim coşan
Yenilməz həvəsinə.

Sevinclə dolu idi
Ömrünün hər bir anı,
Səninçün yoxdu fərqi
Nə qürubun, nə danın.

Hanı o daşan ümman?
Nədir bu tutqun duman?
...Anladım, zalım zaman,
Dəyişmiş səni yaman...

O QATAR

Zaman adlı son qatar
Ümid adlı
Yeganə sərnişinlə
Yavaş-yavaş aralandı
Ömrümün perronundan.
Xilas etməkçün məni
Ruhumun terrorundan.
Getdi, o qatar, getdi,
Bitdi, acılar bitdi.
Fit də çaldı, qıyası,
Çaldı ayrılıq havası.
Hələ də səslənir
Qulaqlarımda,
Hələ də canlanır
Xatirələrimin
Qulaqlarında
Uzaqlaşan o qatarın
Fit səsi.
O qatarın gedişini
Tezləşdirdi
Qürurumun fitnəsi.

30.09.20

*A gidi
dünya*

*Yaşamağa olmaz tabın, amanın,
Yoxsa səni anlayanın, duyanın.
Cahillərlə doludursa dörd yanın,
Dirəkləri necə dözsün dünyanın?*

SƏYAHƏT

Ömür adlı səyahətə çıxmışıq,
Kim nə bilir, necə keçəcək səfər?
Ünvanına kim vaxtında çatacaq,
Yarı yolda qalacaq neçə nəfər?

Neçə günlük qonağıyıq dünyanın,
Nə sınağa çəkəcək bizi zaman?
Yolumuzda haçan günəş doğacaq,
Qarşımızı haçan kəsəcək duman.

Hər addımda maneələr görünür,
Mənzil uzaq, hava tutqun, yol çətin.
Ümidlərin yol ayrıcı yetişir,
Gərəkdir ki, olasan bir az mətin.

Neçə dostlar tapacağıq həyatda,
Neçəsini şübhə bizdən alacaq.
Neçə nifrət bizə qənim olacaq,
Ömrümüzdə neçə sevgi qalacaq.

Neçə yanan körpü qoyub arxada,
Neçə ürək qıracağıq bilmədən.
Bir sərt sözdən sərt qayaya dönən qəlb,
Əriyəcək bircə şirin kəlmədən.

Kimə gərək bu səyahət, bu səfər,
Tapılmasa əgər bizi bir duyan.
Onsuz olmaz ömrümüzün dəyəri,
Sevgi ilə nəfəs alır bu dünya.

BİLƏ-BİLƏ

Qəribə məxluquq!
Ən çətin tənliyi həll eləməyə
Ağlımız yetər.
Əkdiyimiz zoğlar
Kosmosda bitər.
Arzular bəslərik ürəyimizdə
Bir-birindən gözəl,
Bir-birindən tər.
Daim axıdاریق alınımızdan tər.
Eh, bilə-bilə ki, bu dünyaya biz
Bir dəfə gəlmişik, bir də gəlmərik,
Vaxt tapıb doyunca deyib-gülmərik.

Tonqallar alışar bir közümüzlə,
Düşmənlər barışar bir sözümüzlə,
Amma başımız çıxmaz
Öz-özümüzdən.
Şimşək tək çaxarıq,
Neçə qəlb yaxarıq,
Bəzən ev yıxarıq,
Sonra axıdاریق sel gözümüzdən.

Hələ bu dünyada indiyə kimi
Doğulan olmayıb ikinci kərə.
Əbədiyyət adlı, ömürlük adlı
O sirlə meyvəni olmayıb dərən.

Bunu bilə-bilə niyə insanın
Azalmır tamahı, daralmır nəfsi?
Nədəndir sevgiyə, məhəbbətə yox,
Pul ilə döyünür çoxunun nəbzi?

Yetməz ünümüzə zamanın hayı,
Bir dəfə verilir bir ömür payı...

16.02.22

DƏYİŞİB YAMAN

Çoxalıb səbəblər qəlbimi üzən,
Məni çəkmir daha nə dağ, nə düzən,
Qapanıb qalırım özümə bəzən,
Düz qalıb piyada, at çapır yalan.

Birinə bir irad eləsən əgər,
Hər sözün, hər kəlmən xətrinə dəyər,
Döyüb sinəsinə, özünü öyər,
Hanı söz anlayan, hanı söz qanan?

Özündən razılıq tutub xilqəti,
Üzə duran olub cümlə ümməti,
Azalıb izzəti, itib hörməti,
Könül evimizdə başlanıb talan.

Ətrafda qəribə riya dolaşır,
Doğma ocaqlara yadlar daraşır,
Hər yanda bir alov, bir od alışır,
Ədavət içində boğulur cahan.

Deyəsən laxlayıb Yer in məhvəri,
Haçandır dünyamız olub sərsəri,
Qalmayıb bir ümid, bir pənah yeri,
Dəyişib zəmanə, dəyişib yaman.

02.03.21

QARA QIZ

Uşaqılıqda “qara qız” çağırardılar məni,
Səhər-axşam, vədəsiz cırnadardılar məni.
Hirsimdən boğulardım, yaman acıqlanardım,
Çox zaman da kövrəlib göz yaşı axıdardım.

Bəzən hamıdan küsüb, uşaq xəyallarımla
Uzaq-uzaq dağları, dərələri aşardım.
Könlümü alan olsa, büzüb dodaqlarımı,
“Oynamıram səninlə” deyib uzaqlaşardım.

İllər ötdü, o adı pozdu qızlar bulağı,
Ögeyləşən sözləri deyər kimin dodağı?
İndi xatirələrlə qalmışam təkə, yalqız,
Yamanca darıxmışam səninçün, ay “qara qız”!

ÖMRÜMÜN NAXIŞLARI

Ömrüm səhvlərdən biçilib mənim,
Nə işdən yapıssam, olur tərsinə.
Mən hər imtahanı verə bilmirəm,
Yaxşı hazırlaşıb həyat dərsinə.
Başıma bələdir inadcıllığım,
Axı nə deyəsən mən tək tərsə, nə?

Əlaçı şagird tək bircə səhvsiz
Ötüşür günlərim, aylarım bəzən.
Görsəniz dünyada bir bəxtəvər kəs,
Bilin ki, o mənəm, qayğısız gəzən.
Amma tez özünü yetirir yalnız,
Qanımı qaraldan, canımı üzən.

Hər səhvim, qırılan ümidlərimin,
Qəlbimdən boylanan baxışlarıdır.
Səssizcə ağlayıb içimə axan,
Gözümün aramsız yağışlarıdır.
Yapışub yaxamdan buraxmasa da,
Səhvlər ömrümün naxışlarıdır.

11.11.22

A GİDİ DÜNYA

Hayana baxırsan, hisslər bayağı...
Qısalıb mənzili qəlblə dodağın.
Məhəbbət, etiraf sərxoş sayağı...
Nə günə qalmısan, a gidi dünya?

Yaman dəbə minib yalan nağılı,
Dünən qurulan ev bu gün dağılır.
Dəyəri bilinmir zehnin, ağılın,
Sayan yox tay mərdi, igidi dünya.

İtirib kökünü, danıb soyunu,
Atıb abırını hamı soyunur.
Ekranı daima şəhvət oyunu...
Daha eşidən yox öyüdü dünya.

Yalandan, hiylədən yapıb yarağı,
Götürən tapmazsan çəkiç, orağı.
Laxlayıb sütunu, uçur dayağı,
Gör nəyə bənzəyir, nə idi dünya.

Yanan körpülərin çoxalıb sayı,
Keçilməz olubdur çaylağı, çayı,
Dərin duyğuların çıxandan zayı,
Zor ilə, qan ilə öyündü dünya.

Gözümüz önündə insanlıq itir,
Dünənki gülzarda qanqallar bitir,
Üz var ki, deyəsən, özünü yetir?
Allahın sızlayan neyidi dünya.

27.09.19

DARIXMAYIN

Məndən inciməyin, dostlar,
Qapanmışam mən özümə.
Dünya həzzi neçə vaxtdır,
Görünmür əsla gözümə.

İzdihamlı küçələrdə
Daha gəzib dolaşmıram.
Haqq yolunu azanlarla
Əbəs yerə dalaşmıram,
Hər hədyandan coşub-daşıb,
Hər kösövdən alışmıram.

Bu şəhər o şəhər deyil,
Hər tininə vurulduğum.
Əzəmətli çinarların
Kölgəsinə vurulduğum.
Havasının səfasına,
İnsanların cəfasına,
Çətin gündə vəfasına
Özüm qədər inandığım.

Neçə vaxtdır bu şairin
Qəlbi olub qançır-qançır.
Mərdi qovub namərd edən,
Yalanları ürək didən
Adamlardan uzaq qaçır.

Dörd bir yanı «bazar» olan,
Əli qələm tutanları
Başdan-başa “yazar” olan
Bu şəhərdə nə işim var?
Burda yollar, səkilər dar.
Burda mərd sandığın səni
Keçi qiymətinə satar.

Məndən ötrü darıxmayın,
Çağırmayın dostlar, qonaq.
Birdən mənim sözlərimdə
Tapılar bir tənə, qınaq...

07.09.2020

DAŞ HASARLAR

Daş hasarlar dalında
İmarətlər, qəsrlər.
Meteor sürətiylə
Artır torpağı qəsblər.

Kimi çöl, kimi meşə,
Kimi göl qamarlayır.
Vəzifəyə aparən
Neçə yol hamarlayır.

Nəfsi bitmir yenə də,
Elə hey alır nəşə.
Pula doğru aparən
Yollar axtarır kəsə.

İnsanın tamahının
Bilinmir ki, çəkisi.
Tərk edib çoxlarını
Adi mərhəmət hissi.

Hərdən həsrət qalırsan
Bir mehriban baxışa.
Amma tez anlayırsan,
Yol vermişən yanlışa.

Sızıldayan qəlbinə
Sanma həmdəm tapılar.
Hər adamın üzünə
Açılmır seyf qapılar.

Daş hasarlar dalından
Əsir soyuq küləklər.
Daş evlərin içində
Daşa dönmüş ürəklər.

17.05.20

BİZ HARA GEDİRİK?

Dəyişib dünyamız, dəyişib yaman,
Hər yanda at çapır fitnəylə yalan.
Dəyişib zamanın al-əlvan rəngi,
Pozulub əvvəlki həyat ahəngi.

Öyrəşə-öyrəşə saxtaya, qəlpə,
Ağrını, acını yığırıq qəlbə.
Əvvəlki təzə-tər duyğular hanı?
Seçilmir dünyanın qürubu, danı.

Özgə ha gəlməyib yad planetdən,
Deyinib dururuq: “Dad internetdən!”
Korladı hamını andıra qalmış,
İşləyib qəlblərə nədən bu yalınış?

Günahkar sayırıq kimisə elə,
Söyüb danlayırıq belədən-belə.
Əslində dəyişən, dönən özümüz,
Alışan özümüz, sönən özümüz.

Gözəl dünyamızı nişana alıb,
Halal ruzimizi urvatdan salıb,
Biz hara gedirik, hara görəsən?
Hanı o çağlar ki, saflıq dərəsən?

Gedir uzaqlara hisslər qatarı,
Yaxşı nə vardısıa alıb aparır...

24.01.20

YAŞ AĞACAM

Gəlir ömrün xəzanı,
Necə qəmli gərdişdi...
Həyatın qürub çağı
Nə yaman tez yetişdi.

Hanı qismət yazanım,
Nəyim qalıb, qoy desin.
Hünəri var, üzümə
Bu dünyadan doy desin.

Gəlsin yuxu yozanım,
Azaltsın acıları.
Nisgili yaman olur
Tüstüsüz bacaların.

Səslənir sübh azanı,
Kədər dolu, qəm dolu.
Ondan keçir taleyin
Kəsə yolu, kəm yolu.

Mən tək dərddli ozanı
Kim arayar, kim anar?
Yaş ağacam, kösövüm
İçin-için odlanır.

12.02.2019

İNANMAQ İSTƏYƏRDİM

Bir dəfə də gələydik yaşamaqçün dünyaya,
Bir ömrümüz dönəydi qarışıq bir rüyaya.
Gecə-gündüz bataydıq neçə-neçə günaha,
Beləcə, düşünmədən üz tutaydıq sabaha.

Səhvlər buraxaydıq, yanlış addım ataydıq,
Bilərək ömrümüzə ağrı, acı qataydıq.
Neçə-neçə vədlərə, yalanlara uyaydıq,
Aldanıb yamanlara, yaxşılardan doyardıq.

Dəyəydik tanışların, doğmaların xətrinə,
Bizi sevən kəslərin yanmayaydıq dərdinə.
Həyatın mənasını anlamadan beləcə,
Bir kimsə tapmayaydıq dərdimizi böləcək.

Neçə-neçə illəri yola salanda, axır,
İtirib məcrasını zaman keçəndə ağır,
Bu mənasız həyatdan bezəydik, usanaydıq,
Ömrün qürub çağında səhvləri anlayaydıq.

Sonra... bir gün dünyaya qayıdaydıq yenidən,
Uyumuş arzuları oyadaydıq yenidən.
Heç günah etməyəydik daha ömür boyunca,
Ağrı-acı bilmədən yaşayaydıq doyunca.

Şirin, dadlı xəyala dönəydi həyatımız,
Usanmaq bilməyəydi ömür-gün saatımız.
...Kaş qayıdaydı insan bir dəfə də dünyaya...
İnanmaq istəyərdim mən bu şirin rüyaya...

OLAY

İndiki zamanda cismim yaşayır,
Keçmişim əbədi ruhumdadır, bil.
Öyrəşə bilmirəm indiyə heç cür,
Bu dövrən başqadır, mən deyən deyil.

İndiki axınla axa bilmirəm,
Sellərim nə bərə, nə bənd tanıyır.
Niyə hamı kimi ola bilmirəm?
Qoca da, cavan da məni qınayır.

Qaldı o illərdə nəyim vardısa,
İndi nə qalıbdı, qəmdən savayı?
Cığırılar dolanbac, yollar dolayı,
İnsanlar var yığır, çapır, talayır,
Çoxu bir-birini sancır, dalayır.
Hər yanda ədavət meydan sulayır,
Kim isə kiməsə quyruq bulayır.
Günbəgün böyüyür yalan halayı.
İndinin heç nəyi qəlbimə yatmır,
Bəs necə dəyişim mən bu olayı?

ZƏMANƏNİN DANLAĞI

Sevinc ucuz, qəm baha,
Sayılmır aqıl, düha,
Tanımaq olmur daha,
Dünya – qəzəb çanağı.

Yaman dəyişib bəşər,
At çapır hər yanda şər,
Düz söz desən, qan düşər,
Olarsan el qınağı.

İtib yolu, bərəsi,
Seçilmir yağ, tərəsi,
Bir xan olub hərəsi
Yıxır çocuq-çolağı.

Batsan bir gün dəryada,
Kimdi baxan fəryada?
Nə qalıb ki, dünyada?
Kədərlə qəm oylağı.

Çoxalıb eyib, paxır,
Bigənəlik qəlb yaxır,
Yıxacaq bizi axır
Zəmanənin danlağı.

01.06.21

KORONAVİRUS

Deyirlər, bu virus rüşvətxor deyil,
Paraya, sərvətə yox onda meyil,
Deyir, mənəm ağa, qarşımda əyil,
Yaman qıcıqlıdır koronavirus.

Hamıya eyni cür baxır deyirlər,
Qocanı, cavanı sıxır deyirlər,
Zalımı, məzlumu yıxır deyirlər,
Əli yaraqlıdır koronavirus.

Tanıdır, deyirlər vəzifə-filan,
Göplə yox arası, xoşlamır yalan,
Nəbadə eşidə zülm var, talan,
Yaman acıqlıdır koronavirus.

Di gəl ki, milləti evcanlı edib,
Qohumlu-qardaşlı, elcanlı edib,
İnsafılı, rəhmli, imanlı edib,
Demə qılıqlıdır koronavirus.

Dünyada qalacaq dünyanın varı,
Əbədi yaşamır nə ac, nə harın,
Dünya evimizi qoruyaq barı,
Yoxsa qan ağladır koronavirus.

07.04.20

TARİXİN SƏHVİ KİMİ

Dostlar, bilsəniz gecə
Yuxuda nələr gördüm!
Hər yanda sevinc, fərəh,
Hamını gülər gördüm.

Müharibə sözünü
Guya unudub bəşər.
Hamı xeyrə calanıb,
Nə ölüm var, nə də şər.

Hər kəs xoşbəxt, firavan,
Nə ac var, nə də səfil.
Görmədim gözü yaşlı
Nə bir qoca, nə tifil.

Guya məhv eləyiblər
Hər yanda silahları.
Keçmişdə dondurublar
Fəryadları, ahları.

İnsanlar gülüstana
Döndəriblər hər yanı.
Məhəbbət bürüyübdür
Başdan-başa dünyanı.

Yuxudan oyananda
Çaşıb qaldım bir anlıq.

Məni ağlatdı yaman
Ətrafdakı nadanlıq.

Neçə ölkədə bu gün
Qanlı döyüşlər gedir.
Hara baxsan, insanlar
Biri-birini didir.

Ölkə ölkəyə düşmən,
İnsan insana qənim.
Yuxum düşdü yadıma,
Qəlbim sızladı mənim.

Düşündüm, çin ola kaş
Hər ananın yuxusu.
Tərk eləyə dünyanı
Müharibə qorxusu.

Ürəyimə damıb ki,
Bu, belə də olacaq.
Tarixin səhvi kimi
Hərb keçmişdə qalacaq.

15.03.2022

BİR OVUC TORPAQ

Qürbətdən bir ellim zəng çaldı mənə:
«Eşitdim bizlərə qonaq gəlibsən...»
Sözünün ardını dedi qəhərlə:
«Mənə bircə ovuc torpaq gətir sən.»

...Kiçik sovqatımı basıb bağına,
Uşaq tək hönkürüb ağladı ellim.
Bir ovuc torpağın sən gücünə bax!
Qəmiylə sinəmi dağladı ellim.

Bir ovuc torpaqdan ana Vətənin
Dadını almağa çalışırdı o.
Qoyub gözlərinə, sonrasa onu
Canlı tək dindirib danışdı o.

Torpaq danışmadı, torpaq dinmədi,
Birdimi, mindimi onu tərkdən...
Vətəni qürbətə dəyişərmə heç,
Bu sirri vaxtında bilib dərk edən?

MÜBARİZƏ

Ömür mübarizədir,
Həyat döyüş meydanı.
Gərək hünərin yetə,
Qovlamağa şeytanı.

Ən çətin dolaylarda,
Ən ağır məqamlarda
Güclü iradən ola,
Çıxara səni dardan.

Dizinlə yeriyərsən,
Sınsan ayaqlarından.
Kimsəyə dayaq olmaz
Özgə dayaqlarından.

Ağrıtsa da hər sınıq,
Edər insanı mətin.
Ürək sınırsa, onun
Sağalması çox çətin.

31.07.21

AT ÇAPANDA ŞƏR

Yenə aşib-daşır dünyanın dərdi,
Ayırmaq olmur ki, namərdlə mərdi.
Yenə diş qıcayır güclü gücsüzə,
Yenə tabe olur aqıl vecsizə.

İnsanlar ağla yox, fitnəyə uyub,
Bu acı, bu ağır gerçəyi duyub,
Hər zalım qəhrəman sanır özünü,
Hədəylə, qorxuyla deyir sözünü.

Yenə müharibə, od, alov yenə,
Qızıqşan başlara nə deyəsən, nə?
İndi dostlar çıxıb düşmən ovuna,
Ölkələr girişib böyük oyuna.

Silahlar qoşulub indi yarışa,
Küsənlər çoxalıb, yoxdur barışan.
Hər yanda neçə cür qurulub tələ,
Yer üzü belə şey görməyib hələ.

Deyirlər, Yer göyə sovrulsun deyər
Bircə himə bənddir, bircə düyməyə.
İnsanlar kin, qəzəb məngənəsində,
Bir sakit guşə yox yer kürəsində.

Div kimi şüşəyə salınıb canı,
Bir düymə yox edər bütün cahanı.
Fəlakət gətirir hər yeni sabah,
Hayana baxırsan, göz yaşdır, ah!

Çox şeylər toxunur dünya, şəstinə,
İnsan oğlu durub sənin qəsdinə.
Köksünə sıxdığın, sanıb doğma can,
Naxələf övladmış, əslini danan.

Dəyişib tarazlıq, pozulub ahəng,
Gör nə günə qalıb Yer adlı nəhəng.
Belə də olacaq at çapanda şər,
Onunçün silahla öyünür bəşər.

ANA

*Uşaq evində böyüyən bir qızcığazın
üzünü heç zaman görmədiyini anasına
yazdığı məktubdan*

“Atmaqdisa əgər fikrin,
Nədən mənə həyat verdin?
Anasızlıq adlı dərdin
Dərmanını yetir, ana.

Aylar, illər gəldi keçdi,
Qəm sinəmi dəldi keçdi,
Arzularım yeldi, keçdi,
Mənə ümid gətir, ana.

Dərd çəkməkdən çilə-çilə,
Əriyirəm gilə-gilə,
Gözlərimdən axan selə
Dözər hansı çətir, ana?

Hər kəs duymaz bu fəryadı,
Yetimlikdir onun adı,
Dünya çox zalım dünyadı,
Adam ölür, bitir, ana.

Söylə mənə, de hardasan?
Hansı uzaq diyardasan?
Bəlkə çətində, dardasan,
Ünvanını ötür, ana.

Harayına gəlib yetim,
Qayğılara batım, itim,
“Ana” deyib gör bu yetim
Necə dil-dil ötür, ana.

Bax, çatırmı dəyanətin,
Çək çarmıxa xəyanəti.
Mən – sənin can əmanətin,
Qaytarıram, götür, ana.”

İNSANIN ÜRƏYİ

İnsanın ürəyi
Ayrıca bir dövlətdir.
Paytaxtı, şəhərləri, kəndləri,
Dənizləri, gölləri,
Çaylarının körpüləri, bəndləri.
Daxili qanunları.
Bir az həlim, bir az sərt,
Bəzən qorxaq, bəzən mərd.
Xarici siyasəti
Gah fərəhdir, gah da dərd.

İnsanın ürəyindən
Məgər baş açmaq olur?
Onun qanunlarından
Uzağa qaçmaq olur?
Nələr yatır orada?
Neçə sirrlər uyuyur?
Bu gün püskürən vulkan
Sabah qəfil soyuyur.

Gah hisslərin yanğını,
Gah qəzəbin çovğunu,
Gah susqun duyğusuzluq,
Gah küskün uyğusuzluq.

İnsanın ürəyini
Nə isə daim burur,
Dava edir, sülh qurur
Ağıl ilə boş qürur.

Gah göyüşdə uduzur,
Gah qazanır barışda.
Beləcə, ömür boyu
Əbədi bir yarışda.

İnsanın ürəyi –
Fikirlərin düyünü,
Gah sevinclə döyünür,
Gah özüylə öyünür,
Gah sular tək durulur,
İçində məhkəməsi
Hakimsiz də qurulur.

İnsanın ürəyi
Həlli çətin tənlikdir.
Burda fikirlərdən
Daim tünlükdür.
Kimsə bilməz ordakı
Sevinc neçə anlıqdır,
Kədər neçə günlükdür.

Hələ kəşf olunmayıb
Ürək oxuyan qurğu.
Bu qəliz mühərriki
Aça biləcək burğu.

Kimsə özgə ürəyindən
Baş açma bilməyib əsla.
İnsan gəlidiyi kimi
Gedəcək sirr içində.
Dərin bir fəlsəfə var
Allahın bu işində.

16.03.21

MİN İLLƏR ÖTƏCƏK...

Yüz ilmi, min ilmi bundan irəli,
Elə bil haçansa yaşamışam mən.
Dünyanın çəkilməz kədər yükünü
Nə vaxtsa qəlbimdə daşımışam mən.

Bu həyat lap çoxdan tanışdır mənə,
Burda qəm göz yaşlı, fərəh nəşəli.
Avarsız qayıqtək çalxalanıram,
Bu gidi dünyaya yolum düşəli.

Bu dağın başına yenə qar yağıb,
Bu çəmən, bu çayır tanışdır nəşə.
Bu meşə yenə də sirrli, sehrli,
Quşlar nəğmə deyir yenə səs-səsə.

Bu bulaq gözündən su verib mənə,
Bu çayın suyunda çimər, çimərdim.
Bu qaya başına quş kimi qonar,
Bu döşdən, ətəkdən çiçək dərərdim.

Dəyişir yenə də illər, fəsillər,
Elə bil yenidən yaşanır ömür.
Yenə gecə gəlir gündüzdən sonra,
İnsanlar doğulur, yaşayır, ölür.

Sevgisi cavandır qoca dünyanın,
Görüşlər, vidalar qoşadır yenə.
Nə yaxşı, min illər əvvəlki kimi
Dünyanı məhəbbət yaşadır yenə.

Min illər ötəcək, yenə dünyaya
Kimlərsə gələcək yaşamaq üçün.
Bu qoca dünyanın kədər yükünü
Nə vaxtsa ömründə daşımaq üçün...

ANASI DÖYÜLƏN UŞAĞIN

Kirpiyi qırıq olar,
Sözləri qırıq olar,
İçində yarıq olar –
Udar arzularını
Anası döyülən uşağın.

Ürkək olar baxışı,
Gözündə yaz yağışı,
Balaca ürəyində
Qəmdən neçə naxışı –
Anası döyülən uşağın.

Nə kimsəyə yovuşar,
Nə sevincə qovuşar,
Nə qorxusu sovuşar,
Perik düşər yuxusu
Anası döyülən uşağın.

Ağlayar yana-yana,
Böyüyər sına-sına.
Neynəsin məzlum ana?
Anlamaz zalım ata,
Məlhəm yox yarasına
Xoşbəxtlik adlı payı
Bir vaxt yeyilən uşağın.

Sonradan inləsə də,
Əzabdan göynəsə də,
Düzəlməz neynəsə də
Böyüklərin dərindən
Qəddi əyilən uşağın.

30.01.20

ÖMÜR ELƏ QISADIR

Məni qane eləmir gərdişin son işləri,
Bir ömürdə yaşadıq neçə kəşməkəşləri.
Bir ömürdə neçə cür çalxalandı dünyamız,
Perik düşüb haçandır, narahatdır röyamız.

Titrədir ürəyimi dəyişən bu ruzigar,
Gözümüzün önündə soluxur neçə gülzar.
Tanınmaz olub zaman, nəsım başqa cür əsir,
Hər eldə, hər obada qəribə yadlıq gəzir.

Çoxalır gündən-günə soyuqluq, biganəlik,
Hər kəsin can atdığı təklkdir, yeganəlik.
Kiçik narazılıqdan od püskürür adamlar,
Seçilmir bir-birindən müdriklərlə nadanlar.

Kəhkəşanlar ucaldıb, fəth etsək də hər yeri,
Laxlanıb aramızda insanlıq körpüləri.
Bir vaxtlar ülfət ilə dərdlərə, azarlara
Qalib gələnələr indi qul olub hasarlara.

Bu dəmir darvazalar ətrafa yadlıq yayır,
Daş evlərin yanında bitərmi bir çəng çayır?
Allah bizi xoş gündə sevməkçün xəlq elədi,
Heç kəs dünyanı tutub qalmayacaq əbədi.

Sevmək ehtiras deyil, tamah da deyil, inan.
Təkcə var-dövlət ilə xoşbəxt olarmı insan?
Doğmaların, dostların xoşbəxt deyilsə əgər,
Sənin də ürəyinə qəfildən kədər çökər.

Acından ağlayırsa harda isə bir tifil,
Bir loxma çörək üçün dilənirsə bir səfil,
Oğlunu ağlayırsa gözüyaşlı bir ana,
Bir cəllad bir günahsız qıya bilirsə cana,

Bir insan öz nəfsinə qurban verirsə eli,
Ona xoşbəxt deməyə dönərmə sən dilin?
Bu gün dura bilməsək əgər çiyin-çiyinə,
Sabah necə gedərik birgə toya, dünyənə?

Halallıqla qazanan Allahın çörəyini,
Heç zaman qıra bilməz özgənin ürəyini.
Bölməyək insanları doğmalara, yadlara,
Qurtaraq dünyamızı yaxılmaqdan odlara.

Ömür elə qısadır, günlər elə qaçağan,
Neynəsək də, sonunda quşlarıq biz – uçağan.
Məni qane eləmir gərdirsin son işləri.
Axırı nə olacaq sonsuz kəşmə-kəşlərin?

12.11.21

BİR VAXTLAR

Bir vaxtlar tələbə yataqxanası
Mənimçün xoşbəxtlik ünvanı idi.
Hər yanda gözəllik, hər üzdə sevinc,
Hər işdə bir məna zamanı idi.

O coşan, çağlayan gənclik illərim...
Muradlar, ümidlər, xəyallar çağrı...
Qayğılar içində çabalasaq da,
Bizi qorxutmurdu ömrün sınağı.

Uçardım şipşirin arzularıma
İlham qanadında səhərə qədər.
Bir dadlı qafiyə tapdığım anda,
Sanardım, həyatda yoxdur qəm, kədər.

Yarıac, yarıt ox olsaq da çox vaxt,
Ruhumuz zəngindi, dünyamız əngin.
İnsan sevgisinə təşnə qəlbimiz
Heyranı olardı hər zərif rəngin.

Bir cüt donum vardı o zaman mənim,
Üçüncü barədə düşünməzdim heç.
O vaxtlar cavanlar indiki kimi
Geyimlə, kecimlə öyünməzdi heç.

Paltar şkafımda azıram indi,
Hansını geyinim, hansını seçim?
Heç biri qəlbimi şad edə bilmir,
Könlümdə sevinc yox, sızlayır içim.

Mətbəxim doludur naz-nemət ilə,
Fikrimsə o uzaq illərə uçur.
O kasıb tələbə həyatım üçün
Yamanca göynəyir burnumun ucu.

Necə də gözəldi gənclik çağlarım,
Bahar çiçəyi tək tərzi fikirlər.
Eh, hardan biləydim, qəlbi qaralar
Birləşib namərdlik tumu əkirlər.

Bir vaxtlar tələbə yataqxanası
Mənimçün xoşbəxtlik ünvanı idi.
Hər yanda gözəllik, hər üzdə sevinc,
Hər işdə bir mənə zamanı idi...

ÇARƏ AXTARAQ

Karantindəyik, dostlar, deməyin qəfəsdəyik,
Hövsələmiz daralıb, sanki son nəfəsdəyik.
Əlimiz qoynumuzda, qalmışıq biz çarasız,
Çətin imiş yaşamaq demə qonaq-qarasız.

Biz ki, bu qəfəsləri özümüz yaratmışıq,
Quşqonmaz qəsləri bilərək ucaltmışıq.
Dəmir barmaqlıqlarla bərkidərək dörd yanı,
Pəncərə arxasından seyr etmişik dünyanı.

Qəsrimizi qoruyub daim dəmir qapılar,
Sanmışıq, dünya həzzi içəridə tapılar.
Qapanıb özümüzə, cılızlaşıb, cırlaşıb,
Elə dəyişmişik ki, tanımır heç tanrımız.

Əvvəlki dəyərlərdən sıyrılıb narın-narın,
Köləsinə dönmüşük telefon adlı yarın.
İnternetə biz fəda edərək canımızı,
Qaçırmışıq beləcə qiymətli anımızı.

Günümüz qaçaqaçda, işimiz qovhaqovda,
Balıq tək çırpınılıq zaman adlı tilovda.
Dartıb damarlarından, sorub son şirəsini,
Yaman günə qoymuşuq gözəl Yer kürəsini.

Karantindəyik, dostlar, boylanaq qəlbimizə,
Birgə çarə axtaraq ümumi qəmimizə.
Qaytaraq borcumuzu müqəddəs anımıza,
Ulu torpağa sevgi işləsin qanımıza.

03.04.2020

MƏNİ DƏ APAR

Məni də apar, qatar,
Doğma yerlərdən qopar.
Bəlkə yorğun ürəyim
Qürbətdə dinclik tapar.

Apar məni özünlə
Qəribliyə, uzağa.
Daha tablaşmaq olmur
Buralarda sazağa.

Bəlkə o yad ellərdə
Qəmimin zili yatar.
Bəlkə o yad dillərdə
Sözüm dərgaha çatar.

Alıb məni qoynuna,
Apar yad diyarlara.
Dərdimi söyləməkdən
Bezdim daş divarlara.

Nə olar, apar, qatar,
Məni özümdən qopar.
Bəlkə bu ayrılıqdan
Ürəyim məlhəm tapar.

12.01.21

CAVAB VERƏSƏN GƏRƏK

Hər şeyçün bu dünyada cavab verəsən gərək,
Heç nə izsiz ötüşmür insanın taleyindən.
Buraxdığın səhvlərin bütün ağrı-acısı
Haçansa çıxmalıdır canından, iliyindən.

Nə zamansa etdiyən günahlar dilə gəlib,
Səni sorğu-suala tutmalıdır nə vaxtsa.
İncitdiyən ürəklər, sındırdığın könüllər
Yuxuna acı zəhər qatmalıdır nə vaxtsa.

Dünya – mizan-tərəzi, bağışlamır qərəzi,
Sən günahı az elə, çalış, qazan savabı.
Sahildən ayırsa da səni ömür bərəsi,
Olacaqdır, bunu bil, hər sualın cavabı.

Hər şeyçün bu dünyada cavab verəsən gərək,
Dəqiq hesabı gedir kiçicik bir səhvən də.
Bir gün onlar yığışıb sənə divan quranda,
Bil ki, çətin olacaq xilasın da, əfvin də.

Dünya – sirlər aləmi, dünya – dumanlı məkan,
Bilən yoxdur, bu duman nə zaman dağılacaq.
Yazır, qismətə yazır tale adlı o hakim,
Kim harda bürəyəcək, kim harda yıxılacaq...

BÜTLƏR

Bütlər axtarıq ömrümüz boyu,
Pərəstiş etməyə, səcdə qılmağa.
Bütlər axtarıq bütöv, qüsursuz,
Tapınıb, ürəkdən heyran olmağa.

Bütlər yaradırıq ömrümüz boyu,
Bəzən əlimizlə qurur, yapırıq.
Tapa bilməyəndə yan-yörəmizdə,
Şirin xəyallarda ona çatırıq.

Bütlər itiririk ömrümüz boyu...
Bundan böyük itki varmı görəsən?
İnamın, ümidin gedibsə əldən,
Demək yaşamısan hədə yerə sən...

RUHUNU OYAT

Həyat gözəldir!
Ağacların uçuqlamış dodaqlarında
Dil açan kövrək tumurcuqlarla,
Şıdırğı yağışdan sonra
Otlara səpələnən
parlaq muncuqlarla.
Dağların qoynuna sığınan,
Yüz illərdir dəyişməyən
Köhnə alaçıqlarla.
Qəlbimizi titrədən
Tüstülü ocaqlarla.

Həyat gözəldir!
Acısı, şiriniylə,
Ömür yolunun
Dayazı, dəriniiylə.
Cavabsız sevgilərlə,
Dağ çaylarının çaldığı
Coşqun cəngilərlə.

Həyat gözəldir!
Tükənməz yollarıyla,
Əlçatmayan zirvələrin yalları,
Könlümüzün neçə cürə halları,
Taleyin sonsuz sualları,
Ruhumuzun qidası –
Dəymişi, kallarıyla.

Kasıbın kasıb ruzisi,
Varlının varlı ruzisi,
Çobanın qoyun-quzusu,
Sevənin qaçan yuxusu,
Qarı yarıb üzə çıxan
Bənövşənin gül qoxusu...
Hərənin bir bəxt oxusu
Varsa – gözəldir həyat.
Bunlar sənə yetmirsə,
Səni heyran etmirsə,
Onda ruhunu oyat!

19.04.2020

BİR YAY GÜNÜNDƏ

Getmək istəmirəm Sahil bağına,
Bakının bu gözəl, dilbər qoynuna.
Amma səbəbini xəbər almayın,
Hansı günahını qoyum boynuna?

Dünən yolum düşdü yenə o səmtə,
Demişdim, yanından daha ötmərəm.
Bir vaxt xoşladığım o seyrəngaha,
Getmək istəsəm də, daha getməərəm.

Bu nədir, elə bil qayda belədir,
Qız, oğlan göz-gözə, dodaq-dodağa.
Ötüb keçənlərə məhəl qoyan yox,
Yoxdur bir utanmaq, ya bir qadağa.

Yerlərin hamısı tutulub yenə,
Demə hər çılğına burda əlac var.
Burda yanıb sönən ehtiraslardan
Utanıb xəcalət çəkir ağaclar.

Baxıram bu canlı sarmaşıqlara,
Görüşlər səkidə, yol qırağında.
Bu necə sevgidir, necə istəkdir?
Öpüşlər burdaca – göz qabağında.

Burda gecəyədək qaynayıb coşur
Ötəri istəklər, ötəri hisslər.
Görəsən sevgini oyuncaq bilən
Cavanlar qəlbində nə arzu bəslər?

Bəlkə anlamıram məhəbbət nədir?
Bəlkə zəmanədən geri qalmışam?
Bəlkə çaşqınlığım gülüş doğurur?
Xəyallar içində fikrə dalmışam.

Kədərli duyğular didir qəlbimi,
Çiskinli, dumanlı bir yay günündə.
Heyif o illərə, günlərə heyif,
İlahi məhəbbət qaldı dünəndə...

ACI HƏQIQƏT

Ana atıb gedir öz balasını,
Səkinin üstündə tək qalır tifil.
Aclığa, təkliyə öyrəşsin gərək
Dünyaya göz açan bu körpə səfil.

Ana yeyinlədir addımlarını...
Arxada çırpınan ciyərparası
Ağlayır gələcək əzablarına,
Hələ harasıdır, hələ harası?

Ana üz döndərir öz körpəsindən.
Dünyaya gətirib, həyat verdiyi
Şivən qoparsa da dönmür geriyə,
Deyəsən daşdandır onun ürəyi.

Gərəksiz əşya tək atdığı bələk,
Düşəcək əlinə hansısa yadın.
Bilir, bu ayrılıq həmişəlikdir,
Bəs niyə yolundan dönmür o qadın?

Ləngidin ananı, çəkin çarmıxa,
Yolun saçlarını son tükünəcən.
Soruşun, küçədə soyuqdan donan
Çağanı dünyaya gətirib neyçün?

Ana balasının qənimidir, ah!
Bundan da dəhşətli fəlakətmi var?
Başqa faciələr onun yanında
Adidən adidi, vallah, insanlar!

Bir acı həqiqət söyləsəm əgər,
Məndən inciməsin əsil analar.
Ananın balaya xəyanətindən
Doğulur dünyada bütün bəlalər.

ƏLBƏYAXA

Neçə vaxtdır toruna
Salmaq istəyir məni,
Dönüb əfi ilana,
Çalmaq istəyir məni.

Sınağa çəkir ağır,
Kovid adlı bu yağ.ı.
Yüz fənd açır başıma,
Baxmır ahıl yaşıma.

Nəfəsimi daraldır,
Gözlərimi qaraldır.
Yağdırır ölüm xofu,
Azalmır ki, ah-ufum.

Kovidlə əlbəyaxa
Döyüşdəyəm günlərdir,
Bu dərdə qalib gəlmək
Demə əsl hünərdir.

Onun qarmağındadır
Hələlik mənim yaxam,
Bilmirəm, bu döyüşdən
Mən necə qalib çıxım?

Az olmayıb həyatda
İmtahanlarım çətin.
Bu növbəti sınaqdan
Kaş çıxa bilim mətin.

Yarımçıq şeirlərlə
Doludur ruhum, içim.
Ey sarban, ayaq saxla,
Ağırdır fikir köçüm.

Neçə vaxtdır həsrətdir
Qələm tutmağa əlim.
Macal ver, əvvəlki tək
Yenə ilhama gəlim.

İlhamsız yaşamağın
Yoxmuş əsla dəyəri,
Qoy şeirlə açılısın
Hər növbəti səhərim.

Görsən ki, avazıyır
İlhamımın təşnəsi,
Onda qoy sənin olsun
Könlümün söz çeşməsi.

20.12.2020

YAXŞIDIR

Bir hal bilən, söz anlayan yoxdusa,
Ürəyini bir daş qəlbli yıxdısa,
Qismətinə əgər nadan çıxdısa,
Taleyinə boyun əysən yaxşıdır.

Öz-özünün yanırınsa oduna,
Min cür söz-sov deyilirsə adına,
Doğmaların yetişmirsə dadına,
Rüzgar kimi naçar əssən yaxşıdır.

Dostlar səndən üz çevirib gedirsə,
Yağı mərdi qovub namərd edirsə,
Ürəyini min bir şübhə didirsə,
Diri-diri kəfən geysən yaxşıdır.

Yurd-yuvanda sənsiz ocaq çatsalar,
Şərbətinə acı zəhər qatsalar,
Səni keçi qiymətinə satsalar,
Fani dünya, getdim desən yaxşıdır.

DƏYİRMANÇI

Beynim dönüb dəyirmanə,
Hey üyüdüf fikirləri.
Sözlə dolu kisələri
Dəyirmançı, gətir bəri!

Gah bir sual düyünlənir,
Gah bir cavab yumaq olur.
Söz dənliyə dolur, dolur,
Nə un olur, nə ovulur.

Fikrim qərib yolçu kimi
Gah aranda, gah dağdadır.
Xəyal məni uşaq kimi
Gah güldürür, gah ağladır.

Süslük məni aramasın,
Beynim sözlə köklənibdir.
Xəyalların arasında
İlhamım çox təklənibdir.

Beynim dönüb dəyirmanə,
Hey üyüdüf fikirləri.
Sözlə dolu kisələri
Dəyirmançı, gətir bəri!

YAĞMAĞIM GƏLİR

Odumu, alovumu
Soyutmaz qış nəsimi,
Tufanlı, fırtınalı
Ağlamaq həvəsimi
Çin etmək istəyirəm.

İçimdə qəm daşlaşıb,
Daşlarla yağam gərək.
Onları ürəyimdən
Atam, dağıdam gərək.

Görən onda əzabım
Bitərmi, tükənərmi?
Görən onda qəlbimdə
Dan yeri sökülərmi?

Bezdirib məni yaman
Kinayələr, tənələr.
Görəsən yorularmı
Söz üyüdən çənələr?

Görən haçan usanar
Yalan evi hörənlər?
Yalan əkib, cücərdib,
Yalan barı dərənlər?

Yalan baramasından
Çıxan ağ kəpənəklər,
İftiradan cücərib
Uzanan boz tənəklər...

Qara yellər, küləklər,
Fitnəli, bic kələklər...
Bu yabançı ələklər
Ələnib bitənəcən,
Haqq taxta yetənəcən,
Ağlamaq istəyirəm.

Dönüb dəli şimşəyə
Çaxmağım gəlir yaman.
Bəndləri, bərələri
Yıxmağım gəlir yaman.
Bir leysan yağışyam,
Yağmağım gəlir yaman,
Ağlamaq istəyirəm.

MÖCÜZƏ OLAYDI

Ölüb diriləydim kaş bircə kərə,
Görəydim yoxluğum kimə dərd olub.
Məni kim unudub, məni kim anır,
Mənim kədərimə kim bülənd olub.

Biləydim, dalımca nələr deyilir,
Mən kimə doğmayam, mən kimə yadam?
Gərəyəm, lazımam neçələrinə,
Bəlkə də eləcə quru bir adam?

Bəlkə varlığım, yaşamağım
Kiminsə yerini dar eləmişəm?
Bəlkə bu dünyada qədirbilməzi
Özümə istəkli yar eləmişəm?

Qohumlar yanında, dostlar içində
Günahım, təqsirim nə qədərdisə?
Ömür yoldaşıma, can sirdaşıma
Yanmağım düzdüsə, ya hədərdisə?

Kimi incitmişəm bilməyərəkdən?
Harda büdrəmişəm, harda azmışam?
Bəlkə ömrüm mənim həzin havaymış,
Simləri qırılmış köhnə sazmışam?

Ölüb diriləydim, amma bir kimsə
Xəbər tutmayaydı bu vəqədən.
Cavab axtaraydım suallarına,
Niyə yaşamışam? Nə üçün? Nədən?

Seyrinə dalaydım mənsiz dünyanın,
Biləydim nə imiş sevincin ətri.
Duyaydım, yaşamaq səadət imiş,
Əgər itirməsən, bilinməz qədri.

Ölüb diriləydim kaş bircə kərə...

GÖZƏLLİK

Adamlarla vuruşmaqdan,
Əyişməkdən, döyüşməkdən,
Çəkişməkdən, küsüşməkdən,
Kimlərsə yarımaqdan,
Kimlərlə yarışmaqdan,
Kimlərlə sə barışmaqdan
Aman, elə yorulmuşam.
Bu ağrıdan, bu acıdan üzülmüşəm.
Gah xəzəl tək yollar boyu səpilmişəm,
Gah qar kimi sovrulmuşam,
Gah dərdimdən qovurğa tək qovrulmuşam.
Gah qaya tək qaxım-qaxım çapılmışam.
Gah sel kimi bulanmışam,
Gah bulaq tək durulmuşam.
Allah! Elə yorulmuşam!
Bir sakitlik, bir təsəlli
Ümidiylə darılmışam.
Təklilik adlı sevgilimə sarılmışam.
Bu aramsız həyəcədən bezikmişəm.
Leylək kimi öz yuvamdan perikmişəm.
Yaşadığım bu dünyadan,
Öyrəşdiyim bu həyatdan,
Yaxın, uzaq adamlardan soyuyanda,
Bir mavilik axtarıram.
Bir ənginlik arayıram.
Dəniz kimi, səma kimi.

Bir sonsuzluq, bir səssizlik,
Bir yalqızlıq, bir yalnızlıq
Həsrətiylə alışıram.

Danışmaqdan, alışmaqdan,
Düşünməkdən, üşüməkdən usananda
Üz tuturam kəndə sarı.
Meşələri, ormanları,
Dərələri dolaşıram.
Bir mavilik axtarıram,
Qəmlərimi udan olsun.
Bir çəməndə uzanıram.
Qollarımı səmalara uzadıram.
Dərdim-qəmim birdən elə adiləşir!
Dünya elə maviləşir!
Adiliklər gözlərimdə gözəlləşir...

PEYĞƏMBƏRİM

Peyğəmbərim, nələr olur bu dünyada?
Peyğəmbərim, sirrlər olur bu dünyada.
Namərd mərdə, nahaq haqqa, əyri düzə,
Pis yaxşıya gülər olur bu dünyada.

Anlat mənə, öyrət mənə bu hikməti,
Peyğəmbərim bilər olur bu dünyada.
Nədən axı həqiqətin ürəyini
Min cür oxlar dələr olur bu dünyada?

Peyğəmbərim, söylə, niyə səadətdən
Sərməst olmaq hədəd olur bu dünyada?
Hər sevincin, hər şadlığın son anında
Qüssə olur, kədər olur bu dünyada?

Ömür adlı dəyirmanda dərd üyütmək,
Qəm ələmək qədər olub bu dünyada.
Onunçünmü hal anlayan, hal bilənlər
Hamıdan tez gedər olub bu dünyadan?

Nə yaxşı ki, bizimlə bu əzabları
Peyğəmbərim bölər olur bu dünyada.
Nə yaxşı ki, məzlumların göz yaşını
Peyğəmbərim silər olub bu dünyada.

Bu dünyaya kimlər gəldi,
Bu dünyadan kimlər keçdi.
Bu dünyaya qəmlər gəldi,
Bu dünyadan qəmlər keçdi.

Dünya uzun dərd karvanı,
İnsanlarsa həzin köçdü.
Bu karvanla gedən getdi,
Bu köç ilə köçən köçdü.

Bu dünyanın divanından
Baş götürüb qaçan qaçdı.
Peyğəmbərim, anlat, niyə
Dolu ikən dünya boşdu?

Bu boşluqlar arasından,
Bu heçliklər sırasından
Parıl-parıl parıldayan,
İşıl-ışıl işıldayan

Bir nur axdı ürəyimə:
Əfsun dolu, sehr dolu.
Bir yol baxdı ürəyimə:
Murad yolu, niyyət yolu.

Bir ilahi işıq seli
Gözlərimi qamaşdırdı.
Bu nur məni xəyallarda
Peyğəmbərə qovuşdurdu.

Şəfəq rəngli kölgəsinin
İzlərini öpdüm həməən.
Dedim, mənəm hüzurunda,
Bir zamanlar səndən dönən.

Günahımı əfv et mənim,
İmdad elə, aman, dedim.
Sənə dua edəcəyəm
Ölənəcən, inan, dedim.

Sənsizliyin acısını
Yana-yana çox çəkmişəm.
O görünməz xəyalına
Gözlərimi çox dikmişəm.

Şübhələrdən qurtar məni,
Ürəyimdə ümid bitir.
Yerdə yerim daralıbdır,
Üfüqlərə məni yetir.

Mavilikdən don biç mənə,
Dərgahına apar məni.
Suallardan xilas elə,
Əzablardan qurtar məni.

Sən alilər alisisən,
Peyğəmbərlər möhürüsən.
Sən bəşərin heyrətəmiz,
Əsrarəngiz sehirisən.

İki oxluq məsafədən
Tanrımızı görən zaman,
Nə biləydin, yer üzünü
Bürüyəcək bunca yalan?

Kəbədəki Kisvə kimi
Cahan bu gün geyib qara.
Bəşər bilmir dərd əlindən
Baş götürüb qaçsın hara?!

Nədən bu gün yer üzündə
İblis meydan sulayır, de!
Nədən Allah bəndəsini
Belə möhkəm sınayır, de!

Ey göylərə merac edən
Dünyanın ən mükəmməli!
Sən hökm elə, yer üzündən
Qoy silinsin Şər əməli.

Sən Allahın elçisisən,
Cəbrinə bel bağlamışıq.
Haqq yolunun yolçususan,
Səbrinə bel bağlamışıq.

Şəfqətini artıq elə,
İmanına sığınmışıq.
O müqəddəs kitabına –
Quranına tapınmışıq.

Ey Kəbəni bizim üçün
Qiblə edən qibləgahım!
Yorulmaıq sənə sonsuz
Səcdələrdən, səcdəgahım!

Peyğəmbərim! Yerə-ğöyə
Sığmaz sənin kəramətin.
Bu gün bizin xilasımız –
Yalnız sənin şəfaətin!

*Yaşamaq
haqqı baha*

*Yaşamağa dəyər, əgər
Varındısa dərd sirdaşı.
Sədaqətdir, etibardır
Bu dünyanın məhək daşı.*

KİM ANAR?

Yenə payız xəzanı...
Yenə çiskin, yenə çən.
Yenə könül inləyir
Qəmli xatirələrdən.

Hanı qismət yazanım?
Nəyim qalıb, qoy desin.
Hünəri var, üzümə
Bu dünyadan doy desin.

Gəlsin yuxu yozanım,
Azaltsın acıları.
Nisgili yaman olur
Tüstüsüz bacaların.

Səslənir sübh azanı,
Kədər dolu, qəm dolu.
Ondan keçir taleyin
Kəsə yolu, kəm yolu.

Mən tək dərddli ozanı
Kim arayar, kim anar?
Yaş ağacın kösövü
İçin-için odlanır.

01.011.19

MƏNİM PƏNCƏRƏM

Mənim pəncərəmdən olmaz dünyada,
Mənim pəncərəmdə bir özgə ələm.
Oradan baxanda elə bilirəm,
Dünyada nə dərd var, nə qəm, nə ələm.

Mənim pəncərəmdə sonalanır göl...
Ah, necə heyranam o göy gözlərə...
Orda qu quşları tez-tez perikir,
Sonra ilhamım tək uçur göylərə.

Mənim pəncərəmdə əlvən böcəklər,
Elə haray salıb, elə səs salıb.
Burda qaranquşlar möhlətmi verər,
Sakitlik tapasan xəyala dalıb?

Otların üstündə kiçik quşcuğaz
Ay aman, gör necə şivən qoparıb.
Sakit ol, bəbəyim, indi gəlirəm,
Yuvana qoyaram səni aparıb.

Rəng verib rəng alan xallı kəpənək
Budaqdan-budağa nə gözəl qonur.
Güllərin ətrini gətirəndə meh,
Burda zaman susur, burda vaxt donur.

Mənim pəncərəmdə sevinclə fərəh.
Burda yox qadağa, nə gəzir çilə?
Burda unuduram tənhalığımı,
Ağaclar, bitkilər – mənim ailəm.

Burda arzularım tükənmək bilmir,
Burda xatirələr keçmiş ətirli.
Burda gözlərimdən yağışlar yağır,
Burda kirpiklərim zərif çətirdi.

Burda kövrək qəlbim elə sevinir!
Açılan hər qönçə gülə sevinir.
İstəsən, buz kimi suyu üstünə
Qalın şırnağ ilə çilə, sevinir.

Mənim pəncərəmdən olmaz dünyada,
Mənim pəncərəmdə bir özgə aləm.
Oradan baxanda elə bilirəm,
Dünyada nə dərd var, nə qəm, nə ələm.

14.08.2015

DAĞLAR

Belə deyildin əsla,
Hər addımın bir əsrar.
İndi dörd yanın hasar,
Mənim gəzdüyüm dağlar.

Sevərdim vüqarını,
Bilirdim ilqarını,
Zirvəsinin qarını
Hər gün süzdüyüm dağlar.

Donubmu bulaqların?
İtibmi irmaqların?
Solubmu yaylaqların?
Çiçək üzdüyüm dağlar.

Kəklidlərin şəst ilə
Dolanardı dəst ilə.
Neçə-neçə dost ilə
Çörək kəsdiyim dağlar.

Zirvələrin hayanı
Qartalların de hanı?
Heyranını bir tanı
Hərdən küsdüyüm dağlar.

Bir vaxtlar ilham alıb,
Sevib, mehrimi salıb,
Hüsnünə qələm çalıb,
Şeir düzdüyüm dağlar.

ETÜD

Toranlıqda batan günəş,
Gəl bu dəfə yolunu az.
Ürəyimin içindən çıx,
Üşütməsin məni ayaz.

Tənha cığır, söylə mənə,
Yolun hardan həyanadır?
Dinlə məni, eşit məni,
Sözüm məni duyanadır.

Dərilməyib solan çiçək,
Mənə bir az sevinc gətir.
Daş bağlamış kədərimi
Əridər bir incə ətir.

Əsmə, dayan, axşam yeli,
Ürəyimdən qəmi apar.
Xatirələr karvanından
Məni ayır, məni qopar...

BU İLKİ BAHAR

Məni sehrə salıb təbiət necə!
Bir özgə aləmdir bu ilki bahar.
Gözlərim qamaşır gördüklərimdən,
Ətrafda o qədər gözəlliklər var...

Dünənki yağışın izləri gülür,
Otların üstündə şəh muncuqlanıb.
Ağaclar sevgidən erkən oyanıb,
Budaqlar nə incə tumurcuqlanıb.

Uçub evimizin həndəvərinə
Gəlib uzaqlardan yenə bir cüt ley.
«Bənövşə gölü»nün üstündən süzür,
Geniş qanad açıb dövrə vurur hey.

Quruyan bir gölə özləri ilə
Yeni həyat eşqi gətirib onlar.
Hardasa yaxında yuva quraraq,
Yaşadır hamıya sevincli anlar.

Nə şirin oxuyur bağında quşlar!
Bülbüllər nə yaman verib səs-səsə!
Məəttəl qalmışam düzü haçandır
Onlarda çağlayan bu şux həvəsə.

Çiçəklər ağlımı başımdan alır,
Hər gözəl lövhədən qəlbim əriyir.
Yenə əvvəlki tək təbiət – nənəm
Köhnə cəhrəsində sevgi əyirir.

İsti bir əl gəzir kürəklərimdə,
Boynumu oxşayır sığal bayaqdan.
Mənim tək yuxusu qaçıb deyəsən,
Günəşə nə olub, niyə oyaqdır?

Hər yanda təptəzə nəfəs, titrəyiş,
Ətrafım bir sirli sevinc qoxuyur.
Mənimsə ruhuma həyəcan dolub,
Ürəyim həzin bir kədər toxuyur.

Nədənsə gözümdə canlanır mənim
Böyük məhəbbətə qəlbi təşnələr.
Dağların döşündə azmı yol azır
Tək-tənha qaynayıb axan çeşmələr?

Bir özgə aləmdir bu ilki bahar,
Hər an yada salır: gözəldir həyat.
Amma bir şeyi də xatırladır hey:
Xoşbəxlik hər kəsə verilmir, heyhat!

Həyatın dadı ki, azalmır bundan,
Nə olsun, sevinclə kədər yarışır.
Dünya başdan-başa gözəllikdirsə,
Gözəl dünyamıza sevgi yaraşır.

...Məni sehrə salıb təbiət necə!
Bir özgə aləmdir bu ilki bahar.
Gözlərim qamaşır gördüklərimdən,
Ətrafda o qədər gözəlliklər var...

29.04.2020

YAZ ƏTRİ

Yaz ətri var neçə gündür havada,
Damcılar yaz qoxuyur yağışın.
Xasiyyəti həlimləşib dumanın,
Qəfil gəlib, yerdən qəfil yığışır.

Bir başqa cür əsir səhər küləyi,
Qərarlıdır, varmış kimi kələyi.
Sərçə xoru bir həyəcan küyləyir,
Hərdən ona şirin cəh-cəh qarışır.

Tütək səsi – bulaqların sədası,
Yaşıl məxmər – yaylaqların ədası,
Tumurcuqlar – budaqların sevdası,
Bu gözəllik təbiətə yaraşır.

İnsan qəlbi çağlayan gur çeşmədir,
Şirin sözə, xoş ülfətə təşnədir.
Arzuları əlvan rəngli çeşnidir,
Şux məhəbbət ruhumuza qarışır.

İlham atım çapır könül düzündə,
Sevinc gülür qələmimin gözündə,
Kaş görəydim, haçansa yer üzündə
Küsülülər şeir ilə barışır.

Çaylaqların dərd sirdaşı – daş, qənbər,
Çəmənlərin hər qarışı – müşk, ənbər.
Bir gün gələ, qıyya çəkə baş xəbər:
Ölüm-itim dünyamızdan yığışır!

10.03. 2021

BU PAYIZ TEZ GƏLİB

Meşənin qızılı saçları gözəl!
Elə bil şeiridir, incə bir qəzəl.
Görəsən nə deyir üşüyən xəzəl?
Bu payız tez gəlib, yaman tez gəlib.

Ayağım altında kövrək xışiltı,
Soyunan budaqlar salıb sıziltı.
Külək həzin-həzin yayır pıçiltı:
Bu payız tez gəlib, yaman tez gəlib.

Üstümə ələnir yarpaq yağışı,
Neçə cür çeşnisi, neçə naxışı,
Ağaclar nə yaman qəmli baxışır:
Bu payız tez gəlib, yaman tez gəlib.

Yenə təbiətin xəzan çağıdır.
Hər şeyi qədərə yazan çağıdır,
Sevincin, fərəhin azan çağıdır:
Bu payız tez gəlib, yaman tez gəlib.

QUSARDA BİR GÖL AĞLAYIR

Bəyənmirəm mən bu yazı,
Qələm niyə qəmdən yazır?
Ürəyimdə bir həzin ney
Məni elə ağladır hey.

Gözümüzün qabağında
Bir gözəllik itib gedir.
Bir göl ölür yavaş-yavaş,
Bu dərd məni dəli edir.

Hər gün bir az çəkilir göl,
Sızıldayır sızım-sızım.
Bu ağrıya, bu əzaba
İnləməmzi könül sazım?

Bu nədir? Göl üzərində
Bir ağ leylək salıb şivən.
Belə nalə eşitməyib
Ətrafdakı meşə, çəmən.

Qanad açıb, göylər aşıb,
Uzaqlardan gələn qonaq
Gözləmirdi belə görüş,
Gözləmirdi belə sınaq.

Perik düşüb burdan quşlar,
Dörd tərəf qum, dörd tərəf gil.
Üzə çıxıb burda daşlar,
Dərdli-dərdli inləyir göl.

Kəpənəklər uçmur daha,
Quruyandan yaşıl ipək.
Qurbağalar burda şən-şən
Quruldamır əvvəlki tək.

Qusarda bir göl quruyur,
Onun adı “Bənövşə”dir.
Bu gözələ qıyanların
Ruhsuzluğu qəlb üşüdür.

Çəkir mavi sularını
Dərdi kimi öz içinə.
Eh, vəzifə qullarının
Bu fəlakət nə vecinə?

Qusarda bir göl ağlayır
Öz qırılmış taleyinə.
Qurban gedir bir gözəllik
İnsanların kələyinə.

02.06.20

XƏZAN

Bağım dönüb olub mənə göz dağı,
Ağaclar barını saxlaya bilmir.
Yerə kal tökülən meyvə selinə
Budaqlar yaslıdır, ağlaya bilmir.

Bağım tək pəjmürdə, fikirli, dalğın,
Ürəyim həzindir, çağlaya bilmir.
Vaxtsız xəzan kimi dünyada heç nə
Bağbanın qəlbini dağlaya bilmir...

24.08.22

MAYIM

Küləyinlə, yağışınla,
Min bir rəngdə naxışınla
Xoş gəlmisən, gözəl mayım,
Sevinc ayım, kədər ayım.

Ürəyini necə alım?
Rübabdımı, onu çalım?
Bu qərribə çaşqın halım
Keçər daha, gedər, ayım.

Sonalanır göllər necə,
Çiçəklənir çöllər necə,
Ömrümüzdən illər necə
Qopub düşür hədə, ayım.

Karantinin sədasına,
El sevinir vidasına,
Bizi o qəm adasına
Qoyma, yoldan döndər, ayım,
Bəsdi, yetər kədər, ayım,
Xoş gəlmisən, gözəl mayım!

ÜRƏK SÖZLƏRİM

Ünvanını axtarmaqdan
Bir gün yaman yoruldum.
Dəlisov dağ çayı kimi
Coşdum, daşdım, duruldum.

Xəyallarda can atdığım,
Ürəyimdə yaşatdığım
O sakitlik adasını
Axır ki, öz əllərimlə
Özüm üçün yaratdım,
Ümitsizlik yollarını
Addım-addım daraltdım.

Zəmanənin qubarını
Əllərimin qabarıyla
Yerin qaba cadarına
Gilə-gilə yeritdim.
Daş bağlamış kədərimi
Gilə-gilə əritdim.

Bir gün gördüm
Ümidlərim göyərmiş...
Arzularım qönçələnmiş...
Zəhmətimə dəyərmiş!

İndi mənim öz adam var –
Hər zaman mənə həyan.
İndi məni özüm kimi
Var anlayan, var duyan.
Bir başqadır onun dadı,
Gözəllikdir onun adı.

Əvvəllər zənn edirdim
Bu adi bir meyildir.
Əvvəllər mən torpağa
Belə vurğun deyildim.
Mən həyatım boyunca
Bir kimsənin qabağında
Heç zaman əyilməzdim.
Bilmədim haçan, necə,
Bu sevgiyə əyildim.

İndi gündə yüz kərə
Diz çökürəm önündə.
O soyuq qürurumu
Saxlamışam dünəndə.

Deyirəm, bir gün gələ,
Hamı torpağa əyilə,
Hüzurunda diz çökə,
Yerdə sevgilər əkə.

Bax, o zaman dünyamız
Gözəlliklərlə dolar.
İnanıram, yorulub
Pisliklər təslim olar.

Ağ vərəqdə qələmlə
Hərflər yazdığım kimi,
Qara torpağa yazıram
Öz ürək sözlərimi...

22.10.21

KƏDƏR

Hardan gəlir, niyə gəlir?
Kamandımı, neyə gəlir?
Sərxoş kimi meyə gəlir
Varım kədər, heçim kədər.

Dağ başında dumandımı?
Bir sahilsiz ümmandımı?
Allahdan pay umandımı?
Çölüm kədər, içim kədər.

Başdan-başa bir xülyayam,
Yozulmayan bir röyayam.
Səndən sənsiz bir dünyaya,
Bilməm necə qaçım, kədər?

Ələyiblər ələyimi,
Nə kəsiblər kələyimi.
Sızıldayan ürəyimi
Axı kimə açım, kədər?

Yol aradım çözüm ilə,
Yalqız qaldım közüm ilə.
Bir gün məni özüm ilə
Aparacaq köçüm – kədər.

NİSGİL

Nəyi isə, harda isə itirmişəm,
Axtarıram, yaşım üstə gəldikcə yaş.
Mən ömrümə həzin nisgil gətirmişəm,
Bu nisgillə qocalıram yavaş-yavaş.

İtkim demə ağırdan da ağır imiş,
Qəlbimdəki kədər deyir indi bunu.
Bağışlanmaz səhv etmişəm haçan isə,
O zamandan əzabımın yoxdur sonu.

Nə üçünsə tələmişəm, nə üçünsə,
İki hicran bitirmişəm düşünmədən.
İki sevgi yetim qalıb o zamandan,
Axı neyçün tələmişəm? Niyə? Nədən?

Ömrüm boyu bir həzin ney dinləmişəm,
Demə o ney ürəyimdə çalınıbmış.
Sevda adlı bir əzabın tonqalı da
Ürəyimdə məndən gizlin qalanıbmış.

Hər kiçicik xatirədən doluxsunub,
Elə tez-tez kövrəlirəm nədənsə mən.
Həsərimin o tayından boylanan sən,
Həsərimin bu tayında gedənsə mən.

Nəyi isə, harda isə itirmişəm,
Axtarıram, yaşım üstə gəldikcə yaş.
Mən ömrümə həzin nisgil gətirmişəm,
Bu nisgillə qocalıram yavaş-yavaş.

YAZA TƏLƏSİRƏM

Yeri, get, duman, yeri,
Kiri sən, yağış, kiri,
Bəri gəl, sevinc, bəri,
Uşüyürəm, əsirəm.

Hər yanda «tələ», «səngər»,
Yerişim vurur ləngər,
Halımı sorsan əgər,
Burda əsir-yesirəm.

Külək, qəmi al, apar,
Tez yanına sal, apar,
Əllərimdən çal, apar,
Mən yaza tələsirəm.

04.04.20

YASƏMƏN RƏNGİ

Yasəmən rənginə boyanıb Qusar,
Bir özgə aləmdir təbiət – yazar.
Heyrətli bir qoxu gəzir havada,
Ürəyi titrədən, ruhu ovudan.

Yasəmən kolları neçə biçimdə,
Ümidlər göyərdir mənim içimdə.
Hər budaq bir şeir, hər gül bir sətir,
Məni məndən alır o şirin ətir.

Günəşin nuruna bələnib şəhər,
Açılıb üzümə gül üzlü səhər.
Vurğunam yurdumun yaz nəfəsinə,
Burda insanların gül həvəsinə.

Təbiət təşnədir onu duyana,
Kaş bu gözəlliyə dünya boyana.
Gül-çiçək ətrinə qərq ola aləm,
Yığışa hər yerdən kədərlə ələm.

İnsan tək sevgiyə gətirə pənah,
Tərk edə hər kəsi nəfs ilə tamah.
Yox ola dünyadan pisləklə riya,
Həqiqət ola bu, olmaya rəya.

Yasəmən rənginə boyanıb Qusar,
Bir özgə aləmdir təbiət – yazar.
Heyrətli bir qoxu gəzir havada,
Ürəyi titrədən, ruhu ovudan...

01.05.21

YEL AĞZINDA

Son payızda yel ağzında
Qoca kötük dil açmışdı.
Kükürəyən gur sel ağzında
Bir budağı gül açmışdı.

Tək bir çiçək son öpüş tək
Dodağında donmuşdu, ah.
Təbiətdə möcüzəyə,
Sehirə bax, aman Allah!

Qəmli-qəmli dolaşırdı
Bu yerdə bir qoca ozan.
Söylə görüm qəsdin nədir
Ey bəxt yozan, tale yazan!?

Bu çiçəyin sorağına
Kim gətirib ozanı, kim?
Hönkürməyə fürsət gəzən
Dərd əhlinə yetər bir him.

Qoy titrəyən mizrabını
Dilləndirsin son bir kərə,
Görmürsənmi, ürəyində
Xatirələr pərən-pərən.

Qoca ozan, nə işin var
Söylə görüm yel ağzında?
Həzin-həzin sızıldayır
Yeganə bir tel sazında.

...Qoca ozan o kötüyü
Seyr edirdi diz çökərək.
Ağzındakı tək diş kimi
Ağarırdı o tək çiçək.

23.11.21

QARATOYUQ OXUYUR

Dan ağarır yavaş-yavaş, ətraf çiçək qoxuyur,
Pəncərəmin qabağında qaratoyuq oxuyur.
Onun şirin nəğmələri pərdə-pərdə yayılır,
Bu coşqulu zəngulədən quşlar bir-bir ayılır.

Axı necə düşməyəsen bu cəhcəhin sehrinə?
Neçə vaxtdır qaratoyuq salıb məni mehrinə.
Odur deyən mənə hər gün ilk “sabahın xeyir”i,
Məni onun xoş səsindən həyat eşqi bürüyür.

Hər gün məni eyni vaxtda oyadır o yuxudan,
Görən nədir, düşünürəm, onu belə oxudan?
Fonoqramsız, mikrofonsuz yüksək notlar götürür,
Məharətlə solosunu böyük xora ötürür.

Ötür gözəl səsi ilə qaratoyuq hər səhər,
Amma onun avazında hiss olunur bir kədər.
Nəfəsində həzin xallar çoxalıb son zamanlar,
Pak musiqi aləminə yol açandan «yamanlar».

İndi səsi olmayanlar bürüyübdür ətrafi,
Azalıbdır səhv salanlar gül-çiçəklə alafı.
Sonra meydan sulayacaq geni dəyişilənlər,
Əsl, xalis nə vardısı yaddaşlardan silənlər.

Sanki duyur qaratoyuq, gəlir çiplər zamanı,
Qalmayacaq seçə bilən doğru ilə yalanı.
Saxta səslər bürüyəcək belə getsə dünyanı,
Qaratoyuq həsrətini çəkir bunu duyanın.

Oxu, qaratoyuq, oxu, qoy səsindən bayılım,
İstəyirəm şivən çəkim: “Ey insanlar, ayılın!”
Qulaq asın, qaratoyuq harayında nə deyir,
Bu quş bizim əlimizdən nə zamandır qəm yeyir.

Zövqümüzü korlayandan saxta müğənnicilər,
Azalıbdır zəngulələr, çoxalıbdır cik-ciklər.
...Dan ağarır yavaş-yavaş, ətraf səhər qoxuyur,
Pəncərəmin qabağında qaratoyuq oxuyur...

23.04.20

QIŞ SƏHƏRİ

Qış səhəri – ağ nağıl...
Lopa-lopa qar yağır.
Mənə elə gəlir ki,
Göydən arzular yağır.

Uşaq kimi düşmüşəm
Xəyalların sehrinə.
Necə heyran olmayım
Təbiətin mehrinə?

Çöldən göz çəkmək olmur,
Bəyazlığa bürünən.
Bu zəriflik nədir bəs,
Qar üstündə görünən?

Qarı yarıb içindən
Boylanır gül ləçəyi.
Mənim tək arzuludur –
Ürəyi var çiçəyin.

Yaza tələsən çiçək,
Aman, qar döyər səni.
Qayıt, yuvana qayıt,
Bu vüqar əyər səni.

Bu bapbalaca varlıq
Alır məni özümdən.
Dərs verir dözümüylə
Bu gün mənə dözümdən.

Əsir zaman yelləri,
Keçir ömrün illəri.
Beləcə içimizdə
Açır könül gülləri...

26.12.21

TAPILMAZ ƏVƏZ

Yazın xoş nəfəsi ümid qoxuyur,
Yenə təbiətin gülür gözləri.
Dünya gözəlliyə qərq olub sanki,
Hayana baxırsan çiçək izləri.

Gəlişin mübarək, gül üzlü bahar,
Yaman darıxmışam xoş nəfəsinə.
Ey dağın başında coşan şlalə,
Haçandır həsrətəm sənin səsində.

Ay zərif çiçəklər, ay incə bellər,
Elə bil gəlinlik donundasınız.
Nə sirrli baxışlı, nə xoş ətirli,
Nə uca dağların qoynundasınız.

Gözlərim qamaşır: qövsü-qüzehin
Rəngləri çilənib yalın qaşına.
Elə bil sübh tezdən kənd gözəlləri
Düzülüb gedirlər bulaq başına.

Ay çöllər gözəli inciçiçəyi,
Nə yaman yaraşır donun əyninə.
Deyəsən sevdalı meşəxoruzu
Ötür nəğməsini sənin şəninə.

Hər qönçə nə qədər fərəh gətirir,
Necə sevməyəsən tər ləçəyini?
Çəməndə gözəllik yarışdırmı?
Gəl indi seç görüm ən göyçəyini.

Ruhumu oxşamaz gül mağazası,
Çiçək qalağına gözəl deyilməz.
Dünyanın min yazı yığışib gələ,
Yurdumun yazına tapılmaz əvəz.

29.04.21

BELƏ OLA

Vurğun könlüm yenə çöllər dolaşır,
Qərarlıdır fikirlərim yenə də.
Coşqun hisslər dəlib keçir sinəmi,
Dağ döşündə qayalardan enəndə.

Yenə çılğın xəyallarda azıram,
Yenə ilham alır məni cənginə.
Uşaq kimi necə də sevinirəm,
Toxuduğum gül-çiçək çələnginə.

Ah, bu yaylaq, bu gözəllik adası
Salıb məni öz füsunkar mehrinə.
Kəpənək tək mən yenə də düşmüşəm
Yamacdakı gülməxmərin sehrinə.

Qumru quşu, sənin kimi mən də hey
Hər çəmənə, hər çayıra qonuram.
Neynəsəm də təbiətim dəyişmir,
Hər gözəllik qarşısında donuram.

Hər bulaqdan su içməyə tələsir,
Hər cığırda, hər döngədə itirəm.
Bu torpağa necə heyran olmayım,
Qucağında min cür nemət bitirəm.

Bax, beləcə dağı-daşı gəzirəm
Azdırmaqçün fikirlərin çəmini.
Mən ömrümün hər çağına vurğunam,
Ayırmıram çiskinini, çənini.

Həyat gözəl, ürəyimdə murad çox,
Boşalmır heç mənim arzu pətəyim.
Doymaq olmur bu dünyanın dadından,
Allahımdan yenə nələr istəyim?

Uca Tanrım, səxavətin azdımı?
Hara baxsan aşib-daşır bar, bəhər.
Gözəllikdir üzümüzə açılan
Bir-birindən gözəl gələn hər səhər.

Hər sabahın dan yerinə vurulub,
Hər dünəndə neçə mənə tapıram.
Hər ümidin vüsəliylə çırpınıb,
Azalmayan inamıma çapıram.

Belə ola Yer üzündə daima!
Hər günümüz gözəlliyə açıla!
Yaddan çıxma müharibə kəlməsi,
Unudula birdəfəlik acılar...

19.10.2022

YAŞAMAQ HAQQI BAHA

Bahar gəlib!
Ağacların
Uçuqlamış
Dodaqlarındakı
Kövrək tumurcuqlarla,
Yağışda gölməçələrdə
Qovdu-qaçdı oynayan
Dəcəl qabarcıqlarla.
Yarpaqlara, otlara
Ələnən muncuqlarla.
Doğma ana qoynu tək
Dağ döşünə sığınan,
Kasıblığı qəlb sızladan
Köhnə alaçıqlarla,
Orda-burda közərən
Ocaqlarla,
İldən-ilə azalan
Qoyun sürüləriylə,
Tütək səsinə həsrət
Güllü dərələriylə,
Çoban arzularının zirvəsi –
Hüri-pəriləriylə.

Bahar gəlib,
Gözləri yenə nəmli.
Bir az şən, bir az qəmli.
Bahar gəlib!

Nə gözəl!
Yaşamağa dəyər ki!
Kim deyər ki,
Hardasa virus tüğyan edir,
Əlinə düşəni lüt-üryan edir.
Gecikmə, gəl, bahar!
Gəl çıx, qiymətini artırma daha,
Onsuz da bu dünyada
Yaşamaq haqqı baha!

25.04.2020

GÜL DƏNİZİ

Bu düşdüyüm – gül dənizi,
Bu gözəllər – gül bənizli.
Çəmən gözəl, tala göyçək,
Bu çiçəklər ləçək-ləçək
Yollarıma səpələnir,
Yel dəydikcə ləpələnir.
Ovsunlayır gözlərimi,
Qıdıqlayır dizlərimi,
Girmək üçün qılığım,
Güllər düşüb ayağıma.
“Gəl məni də” deyir mənə,
Aman, güllər neynir mənə?!

Gah toxunur qollarıma,
Gah xalı tək yollarıma,
Qayaların sallarına,
Dərələrin yallarına
Döşənir bax.
Ah, bu sayaq,
Ah, bu yaylaq
Oymaq-oymaq,
Heç olarmı
Ondan doymaq?
Nazik belli,
Məxmər telli
İncə güllər,

Nazlı güllər
Dəli edib məni burda,
Kim qurtarar məni dardan?
Bu zəriflik dəryasında,
Bu ətirilər arasında,
Gözəlliklə baş-başayam.
Bu heyvəti ürəyində
Mənəm, mənəm bu daşıyan!

Göydən yerə,
Əllərimə,
Gözlərimə
Çiçək yağır.
«Gəl məni dər» deyir güllər.
Bir sehirlə qoxudayam,
Sanki şirin yuxudayam,
Oyanmıram.
Bu ilahi gözəllikdən
Doyammıram
Amma neynim,
Bircəsini dərəmmirəm,
Bircəsinə qiyyəmmıram.

ŞAH DAĞI

Bu görünən Şah dağdır,
Çatdım daha muradıma.
Heyrət dağı, pah dağdır,
Şükür olsun yaradana.

Əzəmətdən duruşu şux,
Kim deyir ki, ah dağdır?
Külək bəyaz buludları
Gah gətirir, gah dağdır.

Ey Şah babam, qoca dağım,
Saxla məni qucağında.
Qartal olub yuva qurum
Bir əlçatmaz bucağında.

Vaxtsız gəlmiş qonağınam,
Ey tək qalmış qardaş dağım.
Gəl dərdləşək, söhbətləşək,
Ol mənimlə sirdaş, dağım.

Enişlərdən usanaraq,
Can atmışam zirvənə mən.
Dağ olmağın sirlərini,
Bircə-bircə aç mənə sən.

Ovut məni, toxtat məni,
Sal boynuma qollarını.

Öyrət mənə tufanlara
Sinə gərmək yollarını.

Dözüm öyrət mənə, dağım,
Şığıyanda şaxta, sazaq.
Yalanlardan, yamanlardan
Uzaq elə məni, uzaq.

İstəmirəm buludun tək
Baş olmağı, boşalmağı.
Bir sərt, bir sərp qayan kimi
Öyrət mənə daş olmağı.

Sənə həmdəm bir daş olum,
Qaldır məni o zirvənə.
Heç olmasa, uca dağım,
Bunu məndən əsirgəmə.

BƏNÖVŞƏLƏR

Qusardakı bağıma
İlk baharı gətirib,
Vaxtsız gəlişimi bilib,
Özünü mənə yetirib
Bənövşə qomu.
Qardan yenicə qurtulub
Əynindəki incə donu.

Gözlərimin önündə
Zərif lövhə açılır.
Bu balaca varlıqlardan
Dünya boyda sevgi saçılır.
Bu gözəllik mənə nələr çəkdirir...
Bu sevgi mənə
Qarşısında diz çökdürür...
Məni yaman kövrəldir
Çöllərdən qaçan güllər,
Məndən ötrü açan güllər.

Yerə çökürəm...
Ətrini sinəmə çəkirəm.
Heyran baxışlarımı
İncə ləçəklərə dikirəm...
Ah, mən nələr çəkirəm...

Dilə gəlir ürəyimin sarı simi,
Titrəyir bənövşələr

Sanki qaçhaqaçımdan,
Sonsuz qovhaqovumdan
Xəbərdar kimi.
Budur xoşbəxtlik hissi...
Budur həyat həzzi...

Səndən ötrü açırsa bircə çiçək,
Sənin üçün döyünürsə bircə ürək,
Gərəksənsə bu dünyada,
Sən kimə isə gərək,
Yaşamağa dəyər, dostlar!
Həyatın hər əzabını
Daşımağa dəyər, dostlar!
Qoy açılsın qəlbimizdə bənövşələr!
Hər açılan çiçək ilə
Ömrümüzə arzu gələr, dilək gələr,
Sevinc gələr, gülüş gələr!

08.03.21

DAHA NƏ OLACAQ?

Meşənin gözləri yol çəkir nədir?
Görəsən baharın sorağındadır?
Üşüyən ağaclar nə deyir görən?
Bəlkə ürək sözü budağındadır?

Elə bil payız da başqa payızdır,
Nəsim də dəyişib, ayrı cür əsir.
Dovşan yuvasında qərarsız olub,
Görən bu tısbağa hara tələsir?

Ayağım altında inləyir xəzəl,
Başımın üstündə ağlayır duman.
Böcəklər necə də vızılı salıb:
«Səni bu yerlərə gətirib güman».

Elə bil genəlib meşə cıdırı,
Yoxsa dəyişibdi çayın axarı?!
Həzincə oxuyur meşəxoruzu:
«Görən nə olacaq bunun axırı?»

Daha nə olacaq? İllər ötəcək,
Köçəri quşlartək qanad çalacaq.
Birgə getdiyimiz yollar darıxıb,
Ayaq izimizə həsrət qalacaq.

*Bu yağın
arzumu?*

*Ürəyimə girmək asan,
Ürəyimdə qalmaq çətin.
Ürəyimi qırmaq asan,
Ürəyimi almaq çətin.*

KÖNÜL QAPIMIZI SEVGİYƏ AÇAQ

Dünyanın yolları əyri, dolanbac,
Kimi harın gəzir, kimi yarıac.
Bu nə qovhaqovdur, bu nə qaçaqaç?
Yığıb içimizə dərd, çağlayırıq.

İnsanlar dəyişib, tanımaq olmur,
Tükənib etibar, sınamaq olmur,
Yaxını, uzağı qınamaq olmur,
Yalan ağlayırıq, qəlp ağlayırıq.

Kimi məktəb söküb, bazar ucaldır,
Kimi qala kimi hasar ucaldır,
Kimi də mənim tək hisar ucaldır,
Ürək dağlayırıq, qəlb dağlayırıq.

Sevinc, fərəh bizdən düşəndən qaçaq,
Bir elə seçilmir qorxaqla qoçaq,
Könül qapımızı sevgiyə açaq,
Son vaxtlar onu çox bərk bağlayırıq.

15.04.20

QARŞIDAN QIŞ GƏLİR

Mənim o əvvəlki gözəlliyyəmin
İtən izlərini gəzdiyin yetər.
Dalma xəyalların şirinliyinə,
Qarşından qış gəlir, bundan da betər.

Öyrəşə bilmirsən yaşlaşmağıma,
Baxışın göndərir etirazını.
De görüm, kimsənin gücümü çatar
Dəyişə gərдіңin bu tarazını?

Bu da bir ömürdür – Allahın payı,
Gündüz öz yerini gecəyə verir.
Hər çocuq böyüyür, hər gənc yaşlaşır,
Hər insan sonunda bir ulduz dərir.

Mənim o əvvəlki təravətimi
Qaytara bilməzsən geriyə əsla.
Mən nə birinciyəm, nə də sonuncu,
Bu dünya tapmaca, bu ömür əsrar.

Bağışla, nə olar, bağışla məni,
Qismətin tuş etdi yazanla səni.
Hələ qarşidadır zaman yelləri,
Qəbul et yağışla, xəzanla məni.

Bağışla, başqa cür ola bilmədim,
Tale hər insanı bir cür naxışlar.
Nə edim, heç zaman çəkmədi məni
Dayaz düşüncələr, dayaz baxışlar.

Mən qarlı-şaxtalı dağ kimi yalqız,
Sən gülə-çiçəyə qərq olan düzən.
Sən – məclis adamı, sən – deyən, gülən,
Mən – fikri-xəyalı göylərdə gəzən.

Nə deyim zamanın hökmünə axı,
Saçımı ağ hörür qara yerinə.
Hamı var hayında, sərvət hayında,
Mən fikir yığiram para yerinə.

Mənim o əvvəlki gözəlliyimin
İtən izlərini gəzdiyin yetər.
Dalma xəyalların şirinliyinə,
Qarşıdan qış gəlir, bundan da betər.

20.06.19

SEVDİYİMİZ QADIN

Bir az üşüyən kimi,
Bir az töyşüyən kimi
Qapısını döyərək
Sevdiyimiz qadının.

Yanımızda olanda,
Qadamızı alanda,
Döşümüzə döyərək:
«Allah nə xoş yaradıb
Sevdiyimiz qadını».

Çəkməkdənsə nazını,
Qış edərək yazını,
Qamətini əyərək
Sevdiyimiz qadının.

Xoş sözlər demərik heç,
Qədrini bilərik gec,
Xətrinə dəyərək hey
Sevdiyimiz qadının.

Əlimizdən çıxanda,
Bu dərd bizi yaxanda,
Yana-yana deyərək:
«Allah nə tez apardı
Sevdiyimiz qadını».

11.12.21

AXTARIRAM

İki yolun arasında,
İki zaman kəsiyinin
Ağı ilə qarasında
Yol azmışam.
Unutmuşam,
Bundan əvvəl
Kim olmuşam,
Nə yazmışam.
Neçə vaxtdır
Fikirlərin ayrıcında
Tək qalmışam.
Fərqli zamana dalmışam.
Nə dünəndən qopa bilir,
Nə sabaha yetirəm.
Bilmirəm, nə edirəm,
Elə hey yol gedirəm.
Axı hara gedirəm?
Çaşıb qalmışam yaman
Dünən ilə bu günün
Sərhədində.
Unutmuşam, nə yazılıb
Sənədimdə.
İtən ruhumu axtarıram...
Bu itkinin ağırlığı
Əzir məni,
Harda isə, kimlər isə
Gəzir məni...

05.03.21

EY ŞAİR

Sevgi nədir?
Necə cavab verim axı bu suala?
Nə deyim ki,
Bu gənc müxbir cavabımdan razı qala?

Uzun illər bir yastığa baş qoymağımı?
Birgə acıb, birgə yeyib, bir doymağımı?
Birgə gülüb-ağlamağımı yoxsa sevgi?
Görən axı necə olur onun rəngi?

Bəlkə birgə qarşılamaq qocalığı?
Ağrıları birgə çəkmək bacarığı?
Nədir sevgi?
Eyni cürə qayğılarmı?
Yoxsa qəlbə inildəyən duyğularımı?

Bəlkə tez-tez bizi üzən “nə isə”dir?
Ona gedən yol nə qısa, nə kəsədir.
Sevgi – bizim içimizdə doğan ümid,
Bizə daim qanad verən gizlin öyüd.

Bir dünyalıq məsafədən eyni baxış,
İki fikir aynasında eyni naxış.
İki qəlbin bir ahəngdə titrəməsi,
Eyni anda vulkan olub kükrəməsi.

Uca hisslər – ömür boyu bizi çəkən,
Acı kədər – vaxtsız gəlib qəlbə çökən.
Sevgi – bizi ömür boyu qoruyan hiss,
Bəlkə odur bu dünyada məhvərimiz?
Bəlkə bizə uydurulan şirin nağıl?
Onun nağıl olduğunu danmır ağıl.

Sevgi nədir?
Necə cavab verim axı bu suala?
Nə deyim ki,
Bu gənc müxbir cavabımdan razı qala?
Necə deyim, ümidləri qırılmasın?
Şirin, dadlı xəyallardan ayrılmasın?

Nə deyirsən, iliyimi kəsən külək?
Sevgi nədir?
– Əlçatmayan arzu, dilək?
Sahilinə qovuşmayan tənha gəmi?
Gecə-gündüz sızıldayan ürək qəmi?
Bir nisgilin gizlin-gizlin cücərtisi?
Bir əzabın həzin-həzin göynərtisi?
Öz-özünə şırıldayan tənha bulaq?
Yazılmamış kitablarmı qalaq-qalaq?

Cavab tapmaq çətin imiş buna dair,
Get, öz şirin xəyalına dal, ey şair...

NƏ OLUR

Oynadıb yerindən qəmi, qubarı,
Kədərli şeylərdən danışma barı.
Yamanca azalıb dağların qarı,
Bunu da içinə salma, nə olur.

Üzülmə hər qəmli baxışdan sonra,
Həmişə gün çıxır yağışdan sonra,
Elə ki, qəlbinə yığışdın, sonra,
Hisslərə aludə olma, nə olur.

Çayların bulanıb durulmağı var,
Yolların genəlib daralmağı var,
Ürəyin arabir darılmağı var,
Hər şeyi vecinə alma, nə olur.

Olub keçənləri alma eyninə,
Səbirdən don geyin daha əyninə,
Keçmiş qaytarmaq düşsə beyninə,
Qəmli xəyallara dalma, nə olur.

Bu gidi dünyanın yalanı çoxdur,
Ürəkdən bəxtəvər olanı yoxdur,
Demə ki, mən acam, qalanı toxdur,
Kövrəlmiş bulud tək dolma, nə olur.

13.07.2017

SƏNİ YELLƏR APARDI

Səni yellər apardı,
İncə bellər apardı,
Şirin dillər apardı,
Sezə bilmədim.

Məni yandırdın köz-köz,
Məni öldürdün göz-göz,
Məni sındırdın söz-söz,
Bezə bilmədim.

Ay doğdu parıl-parıl,
Dil açdı: “ayrıl, ayrıl”,
Ağladım zarıl-zarıl,
Dözə bilmədim.

Axır kamına çatdın,
Balıma acı qatdın,
Çöndü qayığın, batdın,
Üzə bilmədin.

13.04.20

SƏNDƏN SAVAYI

Hara üz tutsan da, qayıt geriyə,
Soyuq baxışını döndər bəriyə,
Nə ola, gün çıxa, duman əriyə,
Mənim kimim var ki, səndən savayı?

Nə olsun, könlümü ala bilmirsən,
Mənim tək kövrəlib, dola bilmirsən,
Mənə nə verdin ki, ala bilmirsən,
Kədərdən savayı, qəmdən savayı?

Sən mənim qürubum, sən mənim danım,
Sən mənim ömrümün hər kiçik anı,
Məni anlayacaq bir həmdəm hanı,
Çiskindən savayı, çəndən savayı?

Yenə aramızda ot basmış cığır,
Yenə göydən yerə tənhalıq yağır,
Mənə səndən qalan nə oldu axı,
Saçımda ağaran dəndən savayı?

05.02.20

HƏYAT ELƏ GÖZƏLDİR

Qəlb təşnədir xoş sözə,
Xoş ülfətə, xoş üzə.
Acıq gəldi-gedərdi,
Məhəl qoyma boş sözə.

Həyat elə gözəldir!
Sanki incə qəzəldir.
Sən Allaha bel bağla,
Hər işi o düzəldir.

Ömrün hər anı gözəl,
Qürubu, danı gözəl.
Yoxdur başqa dünyamız,
Onun hər yanı gözəl.

Aç könlünü sevgiyə –
Bu kükrəyən cəngiyə.
İmkan vermə heç zaman
Həyat eşqin səngiyə.

14.01.22

YAŞAMAĞA DƏYƏR

İstəmədən doğuluruq,
Xəyallarla yaşayırıq.
Həsrətləri, hicranları
Qəlbimizdə daşıyırıq.

Gah sevincə bülənd olur,
Gah kədərlə köklənirik.
Seviləndə coşub-daşır,
Atılanda təklənirik.

Yaşamağa dəyər, əgər
Varındısa bir sirdaşın.
Sədaqətdir, etibardır
Bu dünyanın məhək daşı.

İncidirik, inciyirik,
Ağladırıq, ağlayırıq.
Dünyamızı məhvərində
Sevgimizlə saxlayırıq.

09.09.21

BU GÜN ELƏ KÖVRƏYƏM

Bu gün elə kövrəyəm...
Bu pəjmürdə halımla
Axı kimə gərəyəm?

Sanki qəfil yağmuram...
Hər ötəri baxışdan
Bir təsəlli umuram.

Bu gün yaman həzinəm,
Ümidim yox düzələm.
Sanki itib xəzinəm.

Fikirlər qulac-qulac,
İçimdə ac-yalavac
Məndən diləyir əlac.

Varmı ümidin çəmi?
Bu gün gözümün nəmi
Verir ayrılıq təmi.

Bu gün elə küsgünəm!
Bu gözəl dünyamızı
Kimlər qoydu pis günə?

05.05.2021

BİRCƏ ADDIM

Deyirsən, çox çətindir
Tək yaşamaq.
Başdan aşan,
Gündən-günə çoxalan
Sonsuz qayğıları
Təkbaşına daşımaq.
Bircə qanadla uçmaq,
Gecələr göz yaşından
İslanan balışı qucmaq.
Səhəri dirigözlü açmaq...
Bilirəm, çox ağırdır
Qismətinlə barışmaq,
Öz balaca səmanda
Tək ulduz tək sayrıışmaq.
Tənhalığı sağaltmaz
Nə cah-calal, nə şöhrət,
Nə ehtiras, nə şəhvət,
Nə istedad, nə zəhmət.

Çətindir, dostum, çətin
Gərəksiz qürur ilə
Daim yanaşı getmək.
Özünə zülüm etmək.
Soyuq təkəbbürünlə
Adamlardan soyumaq,
Doğmalardan yan gəzib,

Daxilinə qapanmaq.
Hər gün, hər an qınanmaq,
Boş şeylərdə sınıanmaq.
Xoşbəxtliyin hər gün bir az
Səndən uzaq düşdüyünü
Görüb etiraf etmək.
Amma boş qüruruna
Yenə etiqad etmək!

Deyirsən səhər-axşam
Ömrün kədər qoxuyur.
İllərin saçlarında
Açdığı izlər kimi,
Ocağında sakitcə
Soyuyan közlər kimi
Daim kiminsə yolunu
Gözləyən gözlər kimi
Sənə qəmli bir tale,
Acı qismət toxuyur.

Yox, dostum, belə deyil,
Kədərə salma meyil.
Bəzən bir isti baxış,
Bəzən bir şirin gülüş,
Bir kəlmə mehriban söz,
İnan mənə, bəs edir
Xoşbəxt olmaqdan ötrü.

Nə gözəldir sadəlik!
Bir az qeyri-adilik,
Bir qədər də adilik –
Budur xoşbəxtlik ətri.

Qurtul fikirlərinin
Ağır əsarətindən,
Xoşbəxt sandıqlarının
Borc al cəsarətindən,
Dəyiş, başqalaş!
Qismətin ilə dalaş!
Çıx məcrandan,
Çalxalan, daş,
İnan mənə, əriyəcək
Boş qürurun – o soyuq daş.

Bəlkə bu an, bu dəqiqə
Harda isə sənə həsrət
Birisi var.
Hər şeydən keçər o kəs,
Olmaqçün sənə sirdaş.
Qürurundan uzaqlaş.
Bir addım at,
Bircə addım.
İnanıram,
Dəyişəcək səndən ötrü
Ömrün dadı.

09.06.21

QABAR

Ovcumun içində təptəzə qabar...
Yamanca ağrıdır sıyrılmış yeri.
Bel mənim əlimi yaralayıb, ah,
İz qoyub bu dəfə dərindən dərin.

Qəlbimin içində köhnə bir qubar...
İllər ötüşdükcə qaysaq bağlayır.
Səsini içinə salıb, xəlvəti,
Yetim uşaq kimi səssiz ağlayır.

Hər qabar neçə cür yetirir nübar...
Cəfasız dünyanın səfası olmaz.
Ürəkdə iz qoyur hər dərin cadar,
Səbəbi olmadan bir gül də solmaz...

05.01.22

BU YAĞAN ARZUMU?

Qəlbimi ikiyə ayıran, bölən
Bir sirli istəyə olmuşam bülənd.
Nədir bu ağlayan, nədir bu gülən?
Donmuşam zil ilə bəm arasında.

Nə varım bilinir, nə də ki, yoxum,
Nə azım görünür, nə də ki, çoxum.
Doludan, seləbdən daha nə qorxum,
Gəzirəm dumanla çən arasında.

Məni arayanım, qoyma saralım,
Sarmaşığı gül olub sənə sarılıım.
Bu bardan, bəhərdən necə barınıım?
Qalmışam bütövlə tən arasında.

Bu yağan arzumu yağış yerinə?
Yoxsa sevgi gəlib bu qış yerinə?
Qayıt, ay ürəyim, yığış yerinə,
Azmısan sevinclə qəm arasında.

BELƏ HƏMDƏRD OLMAZ

Varlığıma bir həyəcən sarmaşıb,
Bir intizar döyündürür qəlbimi.
Ürəyimdən bir qəriblik başlanır,
Anlamıram, sevincdimi, qəmdimi?

Saçlarımda sığal gəzir gizlicə,
Əllərimə titrək bir əl toxunur.
Ürəyimdə bəstələnir bir nəğmə,
Dodağımda şirin-şirin oxunur.

Haradansa atəş alıb, od alıb,
Gözlərimdə yanıb-sönür şəfəqlər.
Hər havası bir qəribə əhvalı,
Elə bil ki, qəlbimdədir üfüqlər.

Bu eşqdimi? Belə qəmli eşq olmaz,
Bu dərddimi? Belə şirin dərd olmaz.
Bəs bu nədir? Gah ağlayır, gah gülür,
Nə düşməndir, nə belə həmdərd olmaz.

SƏNİNÇÜN

Bu gecə səninçün qəribsəmişəm,
Bu gecə yadıma düşmüşən yaman.
Bəlkə nəfəsinin bahar ətridir,
Üzümü oxşayan, gözümü yuman?

Əllərin hardadır, saçıma daraq?
Gözlərin yoldamı, o bir cüt bulaq?
Dodağın nə deyir, atəşli dodaq?
«Bir şirin görüşə görünür güman?»

İndi xəyalına gəlirəmmi, de?
Göz yaşı içində gülürəmmi, de?
Qəlbindən keçəni bilirəmmi, de?
«Səni məndən niyə ayırdı zaman?»

Bu gecə havada yar qoxusu var,
Bənövşə gecəmin qəm oxusu var.
Gözümdə bir şirin eşq yuxusu var,
Uyusam həqiqət, oyansam yalan.

BELƏ DEYİLDİM

Kimə gileylənim, kimə söyləyim?
Mən belə deyildim, belə deyildim.
Səni görən kimi bir yaz günündə,
Kövrək budaq kimi elə əyildim,
Mən belə deyildim, belə deyildim.

Sən vardın, necə də gözəldi həyat,
Odlu gözlərinə hayıl-mayıldım.
Sənə vurulmağım, başqalaşmağım
Elə bil yuxuydu, yatdım, ayıldım,
Mən belə deyildim, belə deyildim.

Gözlərim bir şirin röya gizlədir,
Sevdalı sözlərdən titrəyir dilim.
Sən belə idinmi məndən əvvəli?
Mən belə idimmi, haradan bilim?
Mən belə deyildim, belə deyildim.

ÜMİD

Boynumu qıdıqlayır
Günəşin şəfəqləri.
Kürəyimdə istilik,
Ətrafım sarı qumlar,
Saçlarımda xoş tumar,
Olmuşam elə xumar...

Bu uzaq, boz sahildə
Nə ot var, nə də çayır,
Bu kimsəsiz dənizdə
Nə gəmi var, nə qayıq.
Bircə vəfalı günəş
Səhərdən keşiyimdə
Dayanıb ayıq-sayıq.
Mərhəm baxışlarıyla
Gözümü qamaşdırır,
Fikrimi dolaşdırır.

Bu gün sakitdir dəniz.
Dünənki sərt dalğalar
Soyunub qəzəbini.
Bu gün kövrək ləpələr
Təkcə mənə oxuyur
Sonuncu qəzəlini.

Ah, necə də gözəldir
Sahildə tənha olmaq!

İnsanlardan uzaqda,
Fırtınasız, qovğasız...
Qaynar qumlar üstündə
Uzanıram qayğısız.
Bu kimsəsiz adada
Məni şirin yuxudan
Bir kimsə yox oyadan.

Aşib-daşan işlərim
Vecimə də deyil heç.
Qoy arxamca deyilsin:
Ürəksizəm, ya bivec.
Evimin qayğıları
Aşib-daşsın, mənə nə?
Dost-tanış məni burda
Görsə çaşsın, mənə nə?

Qarşımda mavi ümman,
Beynimdə xoş bir duman.
İndi, bu saat, bu an,
Mənə işləyir zaman.

Günəşin şəfəqləri
Gəzir xəyallarımda...
Nəvazişlə oxşayır
Mənim ümidlərimi.
Yaxınlaşdırır mənə
Şirin arzularımın
Uzaq üfüqlərini.

Yovsunlu qoxusuyla,
Ovsunlu yuxusuyla
Ovudur məni dəniz,
Uyudur məni dəniz...

Günəş, dəniz, sahil, mən,
Bir də məni gözləyən,
Dəmir gözləri ilə
Daim məni izləyən
Ey dörd təkərli dostum,
Səni niyə untdum?
Həmişə mənə həmdəm,
Həmişə mənə sirdaş,
Hamıdan tez hiss edən
Mənə dəyəndə bir daş...

Gedək, dəmir kəhərim,
Mənim tərərli dostum,
Qayıdaq ta şəhərə.
Bir ümid var içimdə
Orda aydın səhərə.

04.06.2021

YOL AYRICINDA

Tutulub göy üzü, duman tövşüyür,
Ağaclar yollara xəzan döşəyir.
Soyuqdan titrəyir, canım üşüyür,
Qalmışam küləklə yel ayrıcında.

Əsəndə üstümə bir qəmli nəsim,
Hanı məni duyub anlayan kəsim?
Mən kimdən inciyim, mən kimdən küsüm?
Qalmışam obayla el ayrıcında.

Deyəsən havalar ayaza gedir,
Saçımın qarası bəyaza gedir.
Ömrümün ümmanı dayaza gedir,
Qalmışam ay ilə il ayrıcında.

Dünya başdan-başa oyundur, gülüm,
Hər tora saldığın ovundur, gülüm,
Dərdliyəm, gəl məni ovundur, gülüm,
Qalmışam taleyin yol ayrıcında.

BU MƏNƏM, ÖZÜM

Bir az qəribəyəm, bir az qəribəm,
Fikirə, xəyala meyilliyəm mən.
Baş aç bilmirəm, niyə, nə üçün
Özümdən bu qədər gileyliyəm mən?

Bir az kədərliyəm, bir az həzinəm,
Kövrəlib doluram bəzən heç nədən.
Anlaya bilmirəm, görəsən nədir
Halımı bu qədər pərişan edən?

Bir az fərəhliyəm, bir az nəşəli,
Könlümdə min arzu, istək dolaşır.
Bir gizli vulkanın gizli ocağı
İçimdə elə hey yanır, alışır.

Bir az sevdalıyam, bir az atəşli,
Üzümdən, gözümdən səadət yağır.
Bir az vüsalliyam, bir az hicranlı,
Beynimdə min fikir açır min cığır.

Bir az özümünəm, bir az özgənin,
Bəzən yada doğma, doğmaya yadam.
Həm həssas qəlbliyəm, həm daş ürəkli,
Gah qeyri-adiyəm, gah adi adam.

Nədənsə razıyam, nəyəsə möhtac,
Hər gün ürəyimdə yeni bir həvəs,
Ruhumun kiçicik işarəsiylə
Nə işə edirəm, ummadan əvəz.

Nə qədər yansam da, görünmür közüm,
Məndə dağlar boyda dözüm var, dözüm.
Bircə muradım var, bitməsin sözüm,
Onda bilərəm ki, bu mənəm, özüm.

AĞRI

Kirpiyim qovuşmur, gözüm yumulmur,
Bir ağrı qəlbimi dağıdır, didir.
Bu dərqli halımı nə kimsə görür,
Nə də qəribliyim əl çəkib gedir.

Xətrimə toxundu bir doğmam mənim,
Qəlbimi sındırdı o, bilə-bilə.
Köksümə sağalmaz bir yara vurdu,
Üstündən duz basdı o, gülə-gülə.

Bu da bir qismətdi, doğmalarımın
Mənə ömrüm boyu ağrılar çatır.
Sonra qərq oluram qəm dəryasına,
Fikirlər aylarla başımı qatır.

Özgədən elə bir xətər toxunmaz,
Özgə evmi yıxar, qəlbmi ağrıdar?
Çağırısam, hər ötən hayıma yetər,
Nə könül dağlayar, nə göz ağladar.

Nələr çəkməmişəm yaxınlarımdan...
Bunu mən bilirəm, bir də yaradan.
Ağrını, acını unutmaq üçün
Dözümü bilmirəm alım haradan.

Özgələr adamı yandırıb yaxmaz,
Özgədən adama bir pislilik gəlməz.
Doğmanın doğmaya elədiyini,
Yüz düşmən yığılsa, eləyə bilməz.

OVQAT

Kədər! Səni kim gətirdi bizim səmtə?
Fikir! Səndən yan gəzirdim, gəldin hardan?
Ürək! Nədən inləyirsən, söylə nədən?
Nələr gəlir xəyalına uzaqlardan?

Meşə! Kimin həsrətiylə inləyirsən?
Güllü talan kimdən ötrü qəribsəyir?
O dar cığır niyə belə pərişandır?
Ququ quşu nəğməsində nələr deyir?

Tənha bulaq! De kim öpüb dodağından?
Göz yaşların nədən belə buza dönüb?
Əyri budaq! Səni kimin dərdi əyib?
Kölgəndəki soyuq ocaq haçan sönüb?

Arzu! Gömgöy göyərirsən ürəyimdə.
Ümid! Sənin əsirinəm nə zamandır.
Ömür! Belə bərk çapmaqdan usanmadın?
Həyat! Səndə bu şirinlik haradandır?

NƏ YAXŞI, SƏN VARSAN

Nə yaxşı, sən varsan, yoxsa bu dünya
Bir az boz olardı, bir az dumanlı.
Nə yaxşı, arabir sorağın gəlir,
Bir az xoş müjdəli, bir az yamanlı.

Nə yaxşı, səninlə bir şəhərliyik,
Küçəmiz eynidir, yolumuz eyni.
Nə yaxşı, həyatdan bezdiyim anda,
Qarşıma çıxırsan, açılır eynim.

Bu böyük şəhərdə səninlə hərdən
Üz-üzə gəlirik, kəlmə kəsirik.
Ömrün bu çağında bir qərib hissini
Əlində titrəyir, bəzən əsirik.

Nə yaxşı, dərdini özgülərə yox,
Mənə danışırısan mərhəmin kimi.
Sən öz təsəllini heç bir kəsdə yox,
Tək məndə tapırısan məlhəmin kimi.

Nə yaxşı, halımı öz halın kimi
Bircə baxışımdan duya bilirsən.
Gözümün içində qərar tutan qəm
Heç zaman yayınmır nəzərlərindən.

Bilirəm, öz dünyan, öz arzuların,
Tükənmək bilməyən qayğuların var.
Bilirəm, o mənsiz aləmində də
Mənimlə yaşayan duyğuların var.

Nə yaxşı, oxşardır dünyalarımız,
Nə yaxşı, sən varsan, mən varam, dostum.
Bu qoca dünyada, qədim dünyada
Bu dostluq naminə yaşaram, dostum.

QƏRİBLİK

Pozular mənzildə sahman, yaraşlıq,
Elə bil azalar o evdə işıq.
Dumanlı hava da kədər qarışlıq
Sızladar yanına gələn hər kəsi,
İztirab çiləyər xəstə nəfəsi.

Sevib oxşasa da hamı boyunu,
Tənha quzu kimi büküb boynunu,
Almaz oyuncağı, atar oyunu,
Yataqdan uzağa getməz uşaqlar,
Şıltaqlıq, dəcəllik etməz uşaqlar.

Özünü yamanca itirər kişi,
Qatıb-qarışdırar evdə hər işi,
Xəstənin üzündə ani gülüşü
Dünyaya dəyişməz, vara dəyişməz,
Min gözəl dilbərə, yara dəyişməz.

Soyuyar, buz olar o ev, o ocaq,
Qəm-qüssə qoxuyar hər künc, hər bucaq,
Nə ürək isinər, nə qızar qucaq,
Bir həzin qəriblik dolar otağa,
Qadın xəstələnib düşsə yatağa.

KİFİR QIZ

Gündüz tənhalıqdan qorxduğu kimi,
Gecə qaranlıqdan diksindiği tək,
Güzgünü özünün qənimi bilər
Kifir qız – gülşəndə yabanı çiçək.

Gecələr uşaq tək içini çəkər,
Kədərdən, qüssədən qəlbi yuxalar.
Röyada bir gözəl mələyə dönər,
Amma tez dağılıb gedər yuxular.

Allahın amansız qarğıışı kimi,
Bir gözəl oğlana vurular o qız.
Bu ürək dağlayan məhəbbətiylə
Sel kimi bulanar, durular o qız.

Bu sevgi büsbütün dəyişər onu,
Öldürər, dirildər gündə min kərə.
Arzu qanadıyla göylərdə süzər,
Ümidi qırılıb çırpılar yerə.

Günlərin bir günü o gözəl oğlan
Toy edib evinə gəlin gətirər.
Kifir qız uzaqdan sevgililərə
Acı fəryadında nəzər yetirər.

Ümitsiz sevgiyə əsir düşən qız
Ayları, illəri calayar yola.
Qocalıb dünyadan köçəndə anlar:
Həyat nağıl deyil, möcüzə ola.

QƏLBİNƏ BOYLAN, İNSAN!

Gecə-gündüz olsan da
Qayğılının əsiri,
Evinin, eşiyinin
Düzəlmir kəm-kəsiri.
Bir balaca vaxt tapıb,
Qəlbinə boylan, insan!

Günlərin qaçağan at,
Ömrün qovhaqov olub,
Fərqinə də varmırsan
Saçların qırov olub.
Gözlərindən süzülən
Qəminə boylan, insan!

Başın qarışıb yaman
Pul-para qazanmağa,
Vaxtın yox ocağında
Arxayın qızınmağa.
Qayğılardan su içən
Zəminə boylan, insan!

Anlamırsan bu sirri,
Ömür quşdur sehirli,
Uçub getsə, əlində
Qalacaqdır lələyi.
Olsan da aləmində

Sən göylərin mələyi,
Ələyəcək səni də
Zəmanənin ələyi.
Ürəyində çağlayan
Tükənməz arzuların
Dəminə boylan, insan!

Sənin üçün qurulub
Bil ki, vaxtın tələsi,
Bitən deyil heş zaman
Qayğılıların çiləsi.

Yaxınlaş doğmalara
Səni anlayan, duyan.
Sev səni sevənləri,
Ömründən işıq yayan.
Hər gün söküləndə dan,
Günəş şəfəqlərinin
Rənginə boyan, insan.
Dünyanın axarına,
Çəminə boylan, insan!

Ülfətə, məhəbbətə,
Sevgiyə təşnə olan,
Öz-özünə gizlicə
Çağlayan çeşmə olan,
Qəlbi sınıq yetim tək
Bir bucaqda uyuyan,

Hissləri, duyğuları
Həzin-həzin soyuyan
Ruhunun havasının
Bəminə boylan, insan!

Tələsmə, ayaq saxla,
Sözlə doludur sinən.
Bu gün keçmişə dönən
Dünənə boylan, insan.
Üzgün, yorğun qəlbinin
Harayına yetməsən,
Kövrək pıçılısına,
Himinə boylan, insan.
Barı bir az vaxt tapıb,
Qəlbinə boylan, insan!
Qəlbinə boylan, insan!

KEÇMİŞİMDƏN GƏLƏNİM

Kövrəltmə məni belə,
Qəlbimi dələ-dələ,
Ağlaram gülə-gülə,
Keçmişimdən gələnəm.

İncə ruhlum, səmimim,
Həsərətimi bilənəm,
Sevincimi, qəmimi
Mənimplə tən bölənəm.

Könlümdə neçə izin,
Xəyalların nə həzin!
Ah, nə ola, yenidən
Gəncliyimə bələnəm.

Ey saçları gümüşüm!
Ah, pərişan gülüşlüm!
Qəmli xatirələrlə
Yollarına ələnəm.

ETİRAF DƏMİ

Bir ömür yaşadığ səninlə birgə,
Bölüşə-bölüşə sevinci, qəmi.
Yaşın bu çağında, bu zamanında
Artıq yetişibdir etiraf dəmi.

Səninlə dünyanın sərt yollarından
Keçsək də, bir yola gələ bilmədik.
Doğma evimizin qayğılarını
Səninlə bərabər bölə bilmədik.

Qəmi mənə verib səxavət ilə,
Sevincin çoxunu sən götürərdin.
Yük nədir bilməzdin sən ömür boyu,
Mənimsə qayğıdan əyildi qəddim.

Ağlıma gəlməyən gəldi başıma,
İndi mən nə deyim ömrün qışına?
Nə vaxtdır seçilmir dandan toranım,
Hanı əhvalımı xəbər alanım?

Günlərim boz rəngə bələnib gedir,
İllərim ələkdən ələnib gedir.
Sızlayır sevgiyə təşnə ürəyim,
İnləyir kədəre çeşmə ürəyim.

Payıza qovuşan yarpaqlar kimi,
Hisslər də saralıb-solarmış demə.
Bir vaxtlar ağıma gəlməzdi mənim,
Sevginin xəzanı olarmış demə.

Qismətin dadına acı qatılan,
Qəfildən taleyin qaşığı çatılan,
Analı yetim tək bir gün atılan
Körpə tək gözlərim dolarmış demə.

Məni azman sanıb, ağır çəkili,
Mənə yükləyərdin fikir yükünü.
Çatanda payızın yarpaq tökümü,
Ağaclar saçını yolarmış demə.

Bir ömür yaşadığ səninlə birgə,
Bölüşə-bölüşə sevinci, qəmi.
Yaşın bu çağında, bu zamanında
Artıq yetişibdir etiraf dəmi.

QÜRBƏTDƏN GƏLƏN ELLİM

Ey qürbərdən gələn ellim,
Söylə niyə pərişansan?
Yadımdamı bu yerləri
Tərk etdiyin haçansa?

Uzaq eldən gələn qonaq,
Xoşmu keçir söylə günün?
Kimin var, de, çağıranda
Gedib çatsın səsin, ünün?

Qərib eldən Vətən adlı
Qibləsinə dönən qonaq,
Bu torpağın hər qarışı
Bu gün sənə olub qınaq.

Vətəninini darda qoyub,
Uzaqlara gedən zaman,
Bağrı yara ana torpaq
Diləyirdi səndən aman.

Doğma yurddan yad diyara
Gözü yaşlı gedən qonaq.
Bilmirsənmi, övladını
Çətin gündə Vətən sınar?

Ey qürbətə dönən qonaq,
Elə qəmli, pərişansan.
İnanmırsan doğma yurda
Dönəcəksən haçansa.

HAMIYA GÜCÜM ÇATAR

Hər kəsdən küsərəm mən,
Hər bağı kəsərəm mən,
Hər şeydən bezərəm mən,
Bircə qələmdən qeyri.

Hər simi oxudaram,
Hər kəsi ovudaram,
Hər dili unudaram,
Ana dilimdən qeyri.

Harayına gələrəm,
Hər dərđini bölərəm,
Mən kiminçün ölərəm
Doğma elimdən qeyri?

Ay çıxanda gün batır,
Sevincə kədər qatar,
Hamıya gücüm çatar,
Bircə ölümdən qeyri.

28.01.19

SEVİNCƏN ŞEİRLƏR DOĞULMAZ

Sevincdən şeirlər doğulmaz, gülüm,
Şadlıqdan, fərəhdən şeir göyərməz.
Toxluqdan, varlıqdan, firavanlıqdan
Kimsə söz toxumaz, şeir əyirməz.

Şeir qəmdən doğar, kədərdən doğar,
Fikirdən su içər, boy verər misra.
İlham qanadında çapanda könül,
Elə bil yox olar, dağılar əsrar.

Bilməz qəm yükünün ağırlığını
Ehtiyac bilməyən, ağrı çəkməyən.
Bilməz məhəbbətin dərd olduğunu
Qəlbinə ayrılıq çəni çökməyən.

Şeir tək qayıqdır qəlb dənizində,
Üzür, çata bilmir öz sahilinə.
Hanı bir qüvvə ki, ayıra bilsin,
Şair baş vuranda öz daxilinə.

Elə doğular ki, ürəkdə şeir,
Əsər külək kimi, gələr yel kimi.
Qəfil yağış kimi birdən başlayıb,
Kəsər yolu, izi dəli sel kimi.

Şeir in də qışı var. Şaxta düşəndə
Üşüdə r aləmi soyuq qar ıyla.
Arabir bahar tək ürək oxşayıb,
Sevinc bağışlayar, gülər bar ıyla.

Ötəri sevgi tək hərdən olar bu,
Sonra adi günlər başlanar yenə.
Yenə ilham çapar söz mənzilinə,
Kədərdən qurular yenidən binə.

Sevincdən şeirlər doğulmaz, gülüm,
Şadlıqdan, fərəhdən şeir göyərməz.
Toxluqdan, varlıqdan, firavanlıqdan
Kimsə söz toxumaz, şeir əyirməz.

DƏYİŞ AXARINI

Yolumun üstünə çıxma, nə olar,
Sənə bu şəhərdə yol qəhətdimi?
Soyuq rüzgarınla üşütmə məni,
Üstündə əsməyə yel qəhətdimi?

Dönüb mən tərəfə baxma, nə olar,
Baxışın çiçəklər bitirməz daha.
Ruhumu isitməz günəşin daha,
Xəyalın səadət gətirməz daha.

Yolumun üstünə çıxma, nə olar,
Bu yolun çiçəyi, gülü quruyub.
Bu yolun kölgəsi, daldası itib,
Bu çayın selabı, seli quruyub.

Görünmə gözümə, baxma üzümə,
Səni düşünməyim, səni anmayım.
Közümün üstündə ocaq qalama,
Daha alışmayım, daha yanmayım.

Yaxma atəşinə, yaxma, nə olar,
Nə vaxtdır külümlə oynayıram mən.
Gözləri tutulmuş tənha bulağam,
Çoxdandır içimdə qaynayıram mən.

Yenicə qurduğum könül yuvamı,
Qəfil tufan kimi yıxma, nə olar.
Dəyiş axarını, dəyiş çəmini,
Məcrasız çay kimi axma, nə olar.

Yolumun üstünə çıxma, amandır,
Daha mən tərəfə baxma, amandır...

QAYIDA BİLSƏN

Yağmağa müntəzir bulud kimiyəm,
Dənizdə yol azmış tənha gəmiyəm.
Qərarlı dolaşan ürək qəmiyəm,
Ovut ürəyimi, ovuda bilsən.

Qəlbimin neyini çalanım mənim,
Ruhuma həzincə dolanım mənim,
Ey şirin, ey dadlı yalanım mənim,
Oyat bu yuxudan, oyada bilsən.

Zənn elə bir yüyrək, kəhər at məni,
Hissindən, duyğundan qopar, at məni.
Xatirə köçünə apar qat məni,
Unut bu sevdanı, unuda bilsən.

Sənsizlik – ruhumun soyuq dumanı,
Titrədir içimdə kövrək gümanı.
Qaytar ötənləri, döndər zamanı,
Qayıt ürəyimə, qayıda bilsən.

HİMƏ BƏNDƏM

Bu gün şeir ovqatlı,
Bu gün bir az kövrəyəm.
Bu gün ağlamağa bənd,
Doluxsunmuş körpəyəm.

Bu gün aləm gözümə
Qəm libaslı görünür.
Xəyallarım neçə cür
Xatirəyə bürünür.

İlham atım səhərdən
Dolaşır uzaqlarda.
Sanki bezib mənim tək
Səddlərdən, yasaqlardan.

Bu gün könül bağımnda
Hisslər tufan qoparır.
Alıb məni qoynuna
Haralara aparır...

Bu gün tənhalıq məni
Alıb yenə qoynuna.
Yenə kədər dolayıb
Qollarını boynuma.

Qoymur yaxına gələ
Azacıq sevinc mənə.

Yenə fikir, yenə qəm
Göndərir dönə-dönə.

Xəyallarda təklənmiş
Bu günün qəmi şirin.
Ayrılıqla köklənmiş
Hər anı, dəmi dərin.

Bu gün şeir ovqatlı,
Bu gün həzinəm, dərdəm.
Bu gün mənə dəyməyin,
Bir kiçik himə bəndəm.

14.08.18

RÜZGAR

Mən belə sevdanı neynirəm, tanrım,
Ona qismət deyim, qədərmi deyim?
Gör bir hardan-hara enirəm, tanrım,
Ona bəsmi deyim, yetərmi deyim?

Belə eşq olarmı gülən, ağlayan?
Belə dərd olarmı ürək dağlayan?
Heç belə olmazdı məni bağlayan,
Bu ülfət haçansa bitərmi deyim?

Günümə xoş deyim, yoxsa yamanmı?
Gördüyüm yuxumu, yoxsa yalanmı?
Günahkar özüməm, yoxsa zamanmı?
Bu acı məhəbbət hədərmı deyim?

Bu sevda rüzgarı məni əsdirir,
Hərdən usandırır, hərdən bezdirir.
Birdən qərarımı elə kəsdirir,
Buna sevinc deyim, kədərmi deyim?

YENİDƏN VURULMAQ OLAR

Bu həsrət haradan doldu qəlbimə?
Bu gecə ürəyim qərirdir niyə?
Bəlkə bir dönüklük, bir vəfasızlıq
Utanıb dil açıb, “bağışla” deyə?

Bəlkə məhəbbətə təşnə ürəyim
Ağlayır illərlə aldandığına?
Bir soyuq nəfəsli, bir yad baxışlı,
Bir doğma adamın yadlandığına?

Demirəm məhəbbət, sevgi yalandır,
Demirəm dönüklük çoxdur dünyada.
Məni də bir sevən, bir anlayan var,
Doğmayam, əzizəm hansısa yada.

Bəlkə bu sevgidir yaşadan məni?
Bu qoca dünyanın hər dəmi gözəl.
Sevinci sevincdir, şadlığı şadlıq,
Kədəri, qüssəsi, həm qəmi gözəl.

Bu həsrət haradan doldu qəlbimə?
Bu gecə ürəyim qərirdir niyə?
Dünyaya yenidən vurulmaq olar
Kim isə kiməsə bağlanıb deyə.

TƏNHA QAYIQ

Bir qəmli yuxu gördüm:
Guya tənha qayığam.
Birdən qayıq çevrildi,
Döndüm kiçik balığa.

Mənim bu dönüşümdən
Kimsə xəbər tutmadı,
Məni ovlamaq üçün
Bir kimsə tor atmadı.

Dənizdən seyr elədim
Sahildəki evimi,
Mən əsiri olmuşdum
Dəniz adlı sevgimin.

Mənim balıq həyatım
Başlandı bax beləcə,
Mənim balıq taleyim
Oldu acı gülməcə.

Yuxudan oyananda
Gördüm gecə yarıdır,
Danışdım ürəyimlə:
Demə tamam yaradır.

Boylandım keçmişimə
İllərin arxasından,
Titrək xatirələrin

Yapışıb yaxasından
Silkələdim o ki var,
Dedim, danış, nə olar...

Könlümdə gizlətdiyim
Arzular gəldi dilə.
Bir səsə, bir nəfəsə
Bürünmüşdüm mən elə...

Görən tənha qayığım
Qaldı hansı bərədə?
Onu soraqlayıram
İndi xatirələrdə.

YAXŞIDIR

Bir hal bilən, söz anlayan yoxdusa,
Ürəyini bir daş qəlbli yıxdısa,
Qismətinə əgər nadan çıxdısa,
Taleyinə boyun əysən yaxşıdır.

Öz-özünün yanırınsa oduna,
Min cür söz-sov deyilirsə adına,
Doğmaların yetişmərsə dadına,
Rüzgar kimi naçar əssən yaxşıdır.

Dostlar səndən üz çevirib gedirsə,
Yağı mərdi qovub namərd edirsə,
Ürəyini min bir şübhə didirsə,
Diri-diri kəfən geysən yaxşıdır.

Yurd-yuvanda sənsiz ocaq çatsalar,
Şərbətinə acı zəhər qatsalar,
Səni keçi qiymətinə satsalar,
Fani dünya, getdim desən yaxşıdır.

UZAQ ELLİ

Çaya selmi gəlib, belə lillidir?
Çölə çənmi düşüb, belə güllüdür?
Nə ünüm yetişir, nə əlim çatır.
Mənim sevdiyim yar uzaq ellidir.

O elin dağına, daşına qurban,
Baharına qurban, qışına qurban.
Dağların dərindən düzdə ağlayan
Bulağın gözünün yaşına qurban.

O eldə yaylaqlar sevda qoxulu.
Yamaclar, ətəklər vüsal yuxulu.
O eldə birinə könül vermişəm,
Nə yaxşı, anadan igid doğulub.

Görəsən hardadır o boyu uca?
Onu axtarıram yollar boyunca.
Tək bircə arzum var, bircə diləyim,
Qara gözlərinə baxım doyunca.

Çaya selmi gəlib, belə lillidir?
Çölə çənmi düşüb, belə güllüdür?
Nə ünüm yetişir, nə əlim çatır.
Mənim sevdiyim yar uzaq ellidir.

ÇALMA, AMAN, BU KAMANI

Çalma, aman, bu kamani,
Saxla, dondur bu zamanı,
Dağıt, ərit bu dumanı,
Belə səssiz ağlama gəl,
Göz yaşını saxlama gəl.

İnləmə, sus kədər neyi,
Bu qəm gəldi-gedər deyil,
Könlüm dərdə saldı meyil,
Sən də belə ağlama gəl,
Ürəyimi dağlama gəl.

Məni yurddan, eldən edib,
Hala salma, haldan edib,
Mən qəribi yoldan edib,
Yollarımı bağlama gəl,
Yalvarıram, ağlama gəl.

Hər ürəyin öz yarası,
Hər alovun köz yarası,
Sağalarmı söz yarası?
Kamana bel bağlama gəl,
Belə həzin ağlama gəl.

Çalma daha bu havanı,
Qaytar mənə o gümanı,
Mən – tanrıdan pay umanı
Səfər üstə haqlama gəl,
Məni yoldan saxlama gəl.

Çalma, aman bu kamanı,
Çalma bir də bu havanı...

BU GECƏ

Bu gecə nə yaman qəmli gecədir...
Uzanır, əlləri sabaha çatmır.
Yuxusu çəkilib bəbəklərindən,
Görəsən mənimtək neçəsi yatmır?

Bir qərib dayanıb pəncərəm altda,
Məni o qəriblə danışdır, Allah!
Bir həzin pıçıltı gətirir külək,
Sözləri necə də tanışdır, Allah!

«Bu dünya başıma dar oldu, nədən?
Şəvətək saçlarım qar oldu nədən?
Qəm-qüssə tək mənə var oldu nədən?
Sən gedib özgəyə yar oldun nədən?»

Bu mahnı yadıma haradan düşdü?
Bu nəğmə ruhumu titrətdi niyə?
Qatardan ayrılan tənha durna tək
Bu gündən ayrılıb döndüm geriyə.

Yenə sehirlənib tilsimə düşdüm,
Səsimə bir səsin ahəngi düşdü.
Əllərim üstünə xatirələrdən
Hörülmüş ayrılıq çələngi düşdü.

Çələngdən bir incə çiçək qopardım,
Ruhumu titrətdi doğma qoxusu.
O uzaq illərə qayıtdım bir an,
Qəlbimdə itirmək, itmək qorxusu.

Bir qərib dayanıb pəncərəm altda,
Soyuq baxışından əriyirəm mən.
Bir acı pıçılı gətirir külək:
«Sən gedib özgəyə yar oldun, nədən?»

Bu gecə nə yaman qəmli gecədir...
Uzanır, əlləri sabaha çatmır.
Yuxusu çəkilib bəbəklərindən,
Görəsən mənəmtək neçəsi yatmır?

UNUTDUR

Unutdur dünyanın dərdini mənə,
Ovundur, isindir donan qəlbimi.
Qaçaq uzaqlara, kimsə bilməmiş,
Qüسسə duyuyq düşüb, kədər gəlməmiş.

Ayrılıq sözünü alma dilinə,
Azımı qəm görmüşəm mən bu yaşımda?
Ölümdən-itimdən daha söz açma,
Azımı yuyunmuşam mən göz yaşımda?

Qəm – dəniz, görünmür ucu-bucağı,
Mən onun qoynunda tənha bir qayıq.
Dalğalar gah atır, gah tutur məni,
Kimsə yox, desin ki, geriyyə qayıt.

Danış gecələrin pıçılısından,
Ulduzun ulduzla görüşməsindən.
Səhərlər gözünə şəbnəm qonanda,
Çiçəyin çiçəklə öpüşməsindən.

Gecələr dənizin gözəlliyindən,
Sahilin qəribə səadətindən.
Danış qucaqlaşan ləpələrindən,
Söz aç yerin göyə məhəbbətindən.

Oxşa saçlarımı bahar yeli tək,
Danışsın o doğma, mehriban gözlər.
Dağ boyda kədəri əritmək olar
Bir isti baxışla, bir şirin sözlə.

Unutdur dünyanın dərdini mənə,
Ovundur, isindir donan qəlbimi.
Uçaq yuvamızdan, gedək uzağa,
Qüssə gələn kimi, qəm gələn kimi.

TANIŞDIR MƏNƏ

Gəl, qəmli şeylərdən danışma mənə,
Söz açma qubardan səni acıdan.
Dərd-ələm insandan əl çəkməz, dostum,
Qapıdan qovsan da, girər bacadan.

Danışma, nə olar, danışma mənə,
Ayaq ağrısından, bel ağrısından.
Bunlar keçib gedən can ağrısıdır,
Tək sənmi çəkirsən yel ağrısından?

Məni danışdırsan, qorxub qaçarsan,
İçimdə hayqıran sel ağrısından.
Dünyada böyük dərd tapa bilməzsən,
Vətən ağrısından, el ağrısından.

Gəl, deyək, danışaq, üzümüz gülsün,
Yüz fikir bir borcu ödəyən deyil.
Deyirsən qış ötdü qarsız, boransız,
Bahar da başqadır, sən deyən deyil.

Qış çoxdan köç edib qəlblərimizə,
Onunçün buz kimi soyuq olmuşuq.
Qurudub dəryanı nəfsimiz ilə,
Hərəməz bir çala, oyuq olmuşuq.

Nə olar, danışma ölüm-itimdən,
Söz açma hicrandan, ya ayrılıqdan.
Ürəyim açılsın, ruhum dincəlsin,
Dostum, danış mənə sən aydınlıqdan.

Hər şeyi özünə dərd eləmə sən,
Bu dünya heç zaman düzələn deyil.
Hər şeydə gözəllik tapa bilərsən,
Fikirə, xəyala salmasan meyl.

Gəl qəmli şeylərdən danışma mənə,
Dünyanın dərdləri tanışdır mənə...

24.02.22

QARACAM

Sən əlvan bəcəksən,
Ah, elə bicəksən,
Belə dəcəl olma,
Qaracam.

Ay bahar küləyi,
Bitməzmi kələyin?
Qəlbimi çalma,
Qaracam.

Durma boynu bükük,
Öz yaşından böyük
Xəyallara dalma,
Qaracam.

Az elə qəməzəni,
Göz atma bəzənib,
Canımı alma,
Qaracam.

Qarşımdan az öt sən,
Sanma ki, naz etsən
Yanında qallam,
Qaracam.

Gəl məni daş sanıb,
Sözlərimdən sınıb,
Kövrəlib dolma,
Qaracam.

Sən hələ qönçəsən,
Nə olsun göyçəksən,
Qurbanın ollam,
Qaracam.

Hələ yar deyilsən,
Bir az da böyü sən,
Tək səni allam,
Qaracam.

NARAHATLIQ

Mən rahatlıq axtarıram,
Sərin suya təşnə kimi.
Uzaq, qumlu bir səhrada
Tapılmış saf çeşmə kimi.

Mən sakitlik axtarıram,
Doğma, isti qucaq kimi,
Sakitliksə qaçır məndən
Nadinc, dəcəl uşaq kimi.

İtirmişəm dincliyimi,
Yorulmuşam yamanca mən.
Qohumlardan, tanışlardan,
Bu küçədən, bu şəhərdən.

Nə gizlədim, sözün düzü,
Ən çox səndən yorulmuşam.
Bu qədər də küsmək olar?
Gecə-gündüz, səhər-axşam...

Dincələk bir-birimizdən,
İkimiz də yorulmuşuq,
Gah su kimi bulanmışıq,
Gah yenidən durulmuşuq.

Çıxıb gedim hara gəldi,
Görünməyim gözlərinə.
Qoy nə deyir-desin yadlar,
Qulaq asma sözlərinə.

Necə? Heyrət içindəsən?
Dilim necə gəldi deyəm?
Bu dünyadan əl çəkərsən,
Bilsən çıxıb gedəcəyəm?

Mən rahatlıq diləyirəm
Həm özümə, həm də sənə.
Axır bir gün tapmalıyam,
Hər əzaba gərrib sinə.

Mən rahatlıq axtarıram,
Rahatlıqsa məndən uzaq.
Gəl ayrılıq kitabını
Sənin ilə birgə yazaq.

...Otağının kandarında
Ayrılıram səndən artıq.
Məndən qabaq yola düşür
Səndən ötrü narahatlıq...

QALAYDIM KAŞ...

Uzaqlarda,
Əl çatmayan, ün yetməyən
Dağ döşündə,
Ay yer ilə görüşəndə,
Çiçəklərin gözlərinə
Şeh düşəndə,
Yarpaqların izlərinə
Meh düşəndə,
Başı haça qaya altda,
Yalqız, tənha bir məkanda
Üşüm-üşüm üşüyən bir qovaq gördüm.
O qovağın kölgəsində
Sızım-sızım sızlayan bir bulaq gördüm.

O qovağı yelləndirir
Qərib yellər əsim-əsim.
O bulağı dilləndirir
Tənha qovaq həzin-həzin.
O bulağın sularını içmək üçün
Təşnə qovaq oda-közə vurur özün.
O qovağın qədəminə
Düşüb bulaq dizin-dizin.
O bulağın dodağına
Toxunanda zərif tellər,
Qısqanlıqdan ağlar otlar,
Ağlar güllər.

Yel ağzında zərif qovaq
Əsir, əsir...
O bulağın qərarını
Kəsir, kəsir...

Ətraf sirli bir yuxuda,
Ətraf dadlı bir qoxuda.
Bulaq – qovaq,
Qovaq – bulaq.
İstəyə bax, sevgiyə bax!
Necə həsəd çökməyəsen?
Bu sevginin hüzurunda
De, necə diz çökməyəsen?

O qovağın kölgəsindən
O bulağın sinəsinə
Gözlərimdən süzülür yaş.
Qovaq olub o bulaqda
Qalaydım kaş!

İSTƏK

Ürəyimdə bir ovqat var,
Ünvanını tapammıram.
Bir ümidə köklənmişəm,
Havasından qopammıram.

Ürəyimdə bir təşnə var,
Bulağından dadammıram.
Bir kösövün əsiriyəm,
Görən niyə atammıram?

Giləsində kədər donmuş
Bir cüt gözəm, qapanmıram,
Nə bir hovur dinclik bilir,
Nə bir yuxu yatammıram.

Bu ovqatdan qopa bilmir,
Özümə də qatammıram,
Bir dəryaya baş vurmuşam,
Sahilinə çatammıram.

Nə deyəsən mən atlıya,
Bircə addım çapammıram.
Bir istəyə köklənmişəm,
Başqa heç nə yapammıram...

Poemalar

*İgid tək olsan da başı qallı, Vətən,
Hamıya olmusan sən xoş hallı, Vətən.
Nə bilir qədrini hər naşı, hər ötən,
Zirvəndən düşməsin bircə daşın, Vətən!*

QUSARA İTHAF

Bu dünyada hər kəsin
Öz eli, obası var.
Hərə ana yurdunun
Sevgisinə tapınar.

Bu sevginin yanında
Başqa duyğular susar.
O əyilməz qalanın
Yenilməz adı – Qusar!

Odur mənim gözümdə
Sevgidən uca qala.
Alıb məni qoynuna
Ana tək qucan qala.

Ona ithaf edirəm
Bu şeri sevə-sevə,
Ünüm yetsin hər yana,
Hər ünvana, hər evə.

Gözəlliklər içində
Təkrarsız ada – Qusar!
Dostlara doğma oba,
Sipərdir yada, Qusar!

Sevgimin tək ünvanı,
Ey dağ vüqarlı Qusar!
Əzəldən cah-calallı,
Min bir əsrarlı Qusar!

Ey Şahdağın qoynunda
Qərar tutan uca yurd!
Əsrlərdən əmanət,
Tarix kimi qoca yurd!

Qürurun, əzəmətin
Dillərdə dastan sənin.
Torpağın bərəkətli,
Qoynun gülüstan sənin.

Sən rəssam təbiətin
Ən mükəmməl əsəri.
Sənin gözəlliyinin
Ellər olub əsiri.

Şahdağla Bazardüzü
Göylərdən alır bacı,
Ana torpaq dayağı,
Onlar Qusarın tacı.

İki zirvə üz-üzə
Durub pəhləvan kimi.
Döyüşdə zəfər çalan
Qoşa qəhrəman kimi.

Bu iki qoca azman
Qusarın heyvətidir.
Onları fəth eləmək
Burda el adətidir.

Zirvələrə ucalmaq
Burda hünər sayılır,
Neçə vurğun könüllər
Bu sevgidən bayılır.

Bu yerlər hər fəsildə
Gözəlliklər sərgisi...
Elə ki, qönçələnir
Bənövşəsi, nərgizi,

Nanə, yarpız ətrinə
Bələyəndə çölləri,
Titrəməsin, neynəsin
Ürəyimin telləri?

Hər qayanın dibində
Bir cür göyçək xalçası,
Hər bulağın yanında
Neçə çiçək dolçası.

Bir şələlə sallanır
Hər zirvənin başından,
Kəklilər sonalanır
Qayasında, daşında.

Burda dağlara sevgi
İnsanla bir doğulur,
Burda uca duyğular
Bu istəklə yoğrulur.

Dünyada Qusarımın
Görmədim bənzərini.
Ulu tanrı çəkməsin
Üstündən nəzərini.

Burda ləzgilər yaşar,
Qamətli, ağ bənizli.
Gözlərində sayrışan
Sanki mavi dənizdir.

Burda ləzgilər yaşar,
Varmı onlara bənzər?
Burda ləzgilər yaşar,
Sorağı dildə gəzər.

Dostluğu uca tutan,
Qonaq sevən, qəlbi gen,
Son loxma çörəyini
Qonşusuyla tən bölən.

Amalı saf, könlü tox,
Qorxu nədir bilməyən.
Vətən yolunda daim
Hazır olan ölməyə.

Sözü üzə deyənlər,
Yalan bilməz dilləri,
Qeyrətiylə tanınır
Vətənimin elləri.

Burda ləzgilər yaşar,
Dili şirin bal kimi.
Burda neçə əzizim,
Ürəyimin həmdəmi.

Neçə yaxınım, doğmam,
Neçə dostum, sirdaşım.
Burda hər iz, hər soraq –
Nəsillərin yaddaşı.

Burda ləzgilər yaşar,
Oğulları qoçaq, mərd,
Belə igidlər doğan
Analar görməsin dərd.

Qızları başdan-başa
Gözəllik təcəssümü,
Heyran edər görəni
Gülüşü, təcəssümü.

Burda ləzgilər yaşar,
Şair təbli, ilhamlı,
Qəlbi təmiz, sözü saf,
Əməlində inamlı.

Burda vətən qoxuyur
Torpağın hər qarışı.
Burda dürüstlük, düzlük,
Səmimiyyət yarışır.

Burda vətən sevgisi
Hər bir duyğudan uca.
Burda hörmətə layiq
Hər ağbircək, hər qoca.

Burda mənim Qusarım
Sabahına boylanır.
Azərbaycan – arxası,
Azərbaycan – həyanı.

Bu dağlar diyarının
Əsla bilinməz yaşı.
Min rəvayət danışır
Hər qayası, hər daşı.

Burda dostluq müqəddəs,
Burda mehr, məhəbbət,
Burda uca tutulur
Mərdlik ilə sədaqət.

Suyunun, çörəyinin
Hər kəs bələd dadına,
Qədim vaxtlarda Kasar
Deyilərdi adına.

Burda ömür sürənlər
Hər biri bir igid kas,
Hünər qalıb onlara
Babalardan pay, miras.

Kaslar – ərənlər yenə
Yaşayır bu yerlərdə.
Onların əməlləri
Dastan olub dillərdə.

Bir vaxtlar sinəsinə
Elə dağlar çəkilib!
Bu müqəddəs diyara
Neçə gözlər dikilib!

Bu dünyada başına
Nələr gəlməyib, nələr...
Neçə qanlı iz qoyub
O ötən qərinələr.

Xəzərlərin hücumu...
Monqolların talanı...
Bu yerlərə od qoyub
Farsın, rusun yalanı...

Nələr görməyib bu yurd?
Nələrə dözməyib xalq?
Zülm ərşə qalxsa da,
Qalib gəlib sonda haqq.

Neçə kərə dağılıb
Burda kəndlər, obalar,
Düşməyə sinə gərüb
Burda igid babalar.

Burda elinə arxa
Olub neçə qəhrəman,
O vaxtdan adlarını
Yaşadır tarix, zaman.

Burda kama yetməyən
Neçə arzu dolaşır.
Burda ruha, duyğuya
Bəs niyə qəm qarışır?

Bir qəribə hiss məni
Titrədir həzin-həzin,
Düşərək kölgəsinə
Min duyğunun, min izin,

Ötən xatirələrə
Dalıram şirin-şirin.
Ürəyimə süzülür
Dadı ötən illərin.

Burda uşaqılıq adlı
Gözəl bir dünyam vardı.
Görən onu özüylə
Hansı yellər apardı?

Sonra coşqun gəncliyim...
O gözəllik, yaraşlıq...
Gözlərimdə alışan
O parıltı, o işıq....

Yadıma düşür Qusar,
Sadə, saya adamlar.
Ağ əhəngli o evlər,
Tanış bacalar, damlar.

Barılsız küçələr
Necə xoşa gələrdi.
Həyətlər gül-çiçəklə
Daim üzə gülərdi.

Hər yanda bir gözəllik,
Hər şeydə saflıq vardı.
O əlçatmaz günləri
Zaman hara apardı?

Gəzirəm dönə-dönə
İtirdiyim izləri.
Ötənləri həsrətlə
Soraqlayır gözlərim.

Neynək, zaman atını
Çapır bildiyi kimi.
Hərə öz mənzilinə
Çatır gəldiyi kimi.

Bircə təbiət yenə
Əvvəlki calalında.
Yenə o şux gözəllik
Yamacında, yalında.

Yaylaqlar min çiçəklə
Süslüdür əvvəlki tək,
Məni yoldan eyləyir
Qaranquşlar ötərək.

Yox, yox, onda bu qədər
Gözəl deyildi dağlar.
Onda çaylar axmazdı
Belə şux, belə çağlar.

Çiçəklər bu qədər tər,
Belə incə açmazdı.
Bu sayaq cüvələnib,
Min bir ətir saçmazdı.

Dəyişən nə təbiət,
Nə də Qusardır əlbət,
Onda niyə tükənmir
İçimdəki bu heyrət?

Hər şeyi gözlərimə
İstəyirəm köçürəm.
Sanki səfər üstəyəm,
Hara isə köçürəm.

Çəkir məni qoynuna
Dağ döşündə yaylaqlar,
Çağırır harayına
Məni çaylar, çaylaqlar.

Dolaşıram çölləri
Gözəllik sorağında,
Balaca uşaq kimi
Hər şeyin marağında.

Keçilməz dərələri
Gəzirəm oymaq-oymaq,
Cığırlardan, yollardan
Yaman çətindir doymaq.

Əlvan güldən, çiçəkdən,
İşıldayan böcəkdən,
Mənim ilə əylənən
Kəpənəkdən – bicəkdən,

Qayalarda hay salan
Dağ çayının səsindən,
Zirvələrə ələnən
Dumanın nəfəsindən,

Məni sərxoş eləyən
Bulağın busəsindən,
Ürəyimdə çağlayan
Yaşamaq həvəsindən
Necə doyum, necə mən?

Qusarım, ulum mənim!
Qanadım, qolum mənim!
Sən – tükənməz bayatım!
Sən – varlığım, həyatım!

Nə yaxşı ki, sən varsan –
Gözəlliklər məskəni.
Mənim doğma Qusarım
Min bir dərdin məlhəmi.

Nə yaxşı ki, beləcə
Ötür illər, fəsillər.
Qoynunda bir-birini
Əvəz edir nəsillər.

Nə qədər ki, sən varsan,
Var and-aman yerimiz.
Çətin gündə, dar gündə
Bizim güman yerimiz.

Qusarım – əzəl Vətən!
Qusarım – gözəl Vətən!
Yaşa, yaşa diyarım,
Sabaha yüksəl, Vətən!

İGİDLƏR

*Qarabağ müharibəsi şəhidlərinin
unudulmaz xatirəsinə*

Hər yurdun öz havası,
Hər elin öz avazı.
Hər quşun öz yuvası,
Ona deyilər vətən.

Şehdi o, çəndi o,
Canımızla təndi o.
Qıbləgah axtarmayaq,
Anamız vətəndi o.

Yüz dəfə deməklə can,
Kəsilməz yarada qan.
Sən onun oduna yan,
Onda öyünər vətən.

Yandırsan sobasını,
Hər kiçik obasının,
Öz bayram libasını
Onda geyinər vətən.

Uca tutaq adını,
İtirməyək dadını.
Hər igid övladının
Qəlbində döyünər vətən.

Qarabağda
Qara yellər əsəndə,
Bənd-bərəni
Qara sellər kəsəndə,
Yağı düşmən yurdumuza
Tamahını salanda,
Vətənin göylərini
Qara bulud alanda,
Hünərin var,
Bu ağrıya tab gətir!
Vətən oğlu, çat haraya,
Gəl, özünü tez yetir!

Yel tək əsib çatdı bizim ərənlər,
Sevinməzmi bu cürəti görənlər?
Bir yumruq tək birləşdi
Türklə ləzgi, kürdlə talış,
Bu sarsılmaz birlikdən
Yağı düşmən, yan, alış!

Neçə xalqın övladı
Bir bədəndə min can oldu.
Ana yurdu qorumaqçün
Sinələri al qan oldu,
Hünərləri dastan oldu.

Ana torpaq uğrunda
Canını fəda etdi,
Ömrünə vida etdi
Cəsur ləzgi igidləri.

Mərdlikləri,
Sərtlikləri,
Döyüslərdə bərklikləri,
Cəsarəti, cürəti,
Heyran etdi elləri
Onların bu qeyrəti
Cəsur ləzgi igidləri –
Təbiətin heyrəti!

Bu gözəl kimin yarıdır?
Örpəyi, donu qaradır,
Qəmli baxışı haradır?
Qəlbinin içi yaradır.

Ürəyində qəm çağlayır,
Yanır, odu köz bağlayır,
Yenə içində ağlayır,
Sükutu ürək dağlayır.

Göydən yerə qəm yağır,
Çiskin yağır, nəm yağır.
Bir kaman sızıldayır,
Mizrabından bəm yağır.

Ağlama, şəhid anası,
Qoy oğlunun bu sonası
Özünü tənha sanmasın,
İçindən tamam sınmasın.

Toxta, ey şəhid atası,
Qalmadı arzun – çatası.
Bu torpaq – oğlun yatası
Qoy alsın onun qadasın.

Gəlir şəhidlər, aman,
Biri-birindən cavan.
Nur üzlü, yaraşıklı,
Baxışları işıqlı.

Sevən, könül bağlayan,
Arzuları çağlayan,
Həyat eşqiylə dolu,
Qırılan ömür yolu.

Gəlir, şəhidlər gəlir,
Bu xəbər ürək dəlidir,
Bu dağ o dağdan deyil,
Bu dağ qəddləri əyir.

Anaları ağlayan,
Ahları qəlb dağlayan,
Sonaları pərişan,
Qismətiylə barışan.

Acı soraqlar gəlir,
Gəlir, uşaqlar gəlir,
Nəfəsi süd qoxulu,
Sanki bayram noğulu.

Bir atanın pənahı,
Bir obanın sabahı...
Əsir ayrılıq yeli,
Kükürəyir insan seli,
Yanır ağızımda dilim,
Gəlir, igidlər gəlir!

Vətən deyib can verən,
Düşməni pərən-pərən
Salan bizim qoçaqlar.
İndi vətən qucaqlar
Mərdləri, ərənləri,
Uğrunda ölənləri.

Bu gələn neçəncidir?
Sayma daha Allahım!
Bu körpə fidanlara
Qıyma daha, Allahım!

Dözmək olmur, ah, bu aha,
Gözəl ana, toxda daha,
Qoy qaysaq bağlasın yaran,
Yalnız deyil ciyərpəran.

Neçə aslan, nər oğula,
Neçə-neçə mərd oğula
Əbədi yurd yeri olub,
Məzar olub bu dağ, aran.

Bilirsənmi neçə igid
Qayıtmayıb binəsinə?
Onları torpaq ana tək,
Çəkib doğma sinəsinə.

Hər ananın qəlbindəki muradı:
Xoşbəxt olsun, kama çatsın övladı.
Arzuları qönçə tutub versin bar,
Uzaq olsun balasından dərd, qubar.

Gecə-gündüz qurban olar boyuna,
Arzulayar ellər gəlsin toyuna.
Oda-közə vurur daim özünü,
Sevər şirin söhbətini, sözünü.

Bu dünyada hər ananın qorxduğu –
Özü ilə ayrılığı, yoxluğu,
Neçə-neçə bəd xəbəri gətirən,
Hicranları ürəklərdə bitirən
Müharibə – anaların naləsi,
Vaxtsiz sönən ömürlərin haləsi.

Yeri dəlir bir ananın fəryadı,
Daşa dəyib neçə arzu, muradı.
Uca boylu, yaraşığı igidi,
Aman Allah, gələnləri ləngidin!
Ana qəlbi dözə bilməz bu dərdə,
Yağı düşməni, necə qıydın bu mərdə?

Xatirələr arasında pərişan,
Tək ulduz tək qəmli-qəmli sayrışan.
Bu gözəlin dərdinə dərman hanı?
Xəyallardır hər qürubu, hər danı.

Ötüb gedib neçə uzun ay, gəlin,
Çək yollardan gözlərini, ay gəlin,
Cığıruları ot basıbdır haçandan,
Yar qoynunu dar məzara açandan.

Gözəl gəlin, sil gözünün yaşını,
Uca saxla, əymə məğrur başını.
İki mələk bağışlayıb yar sənə,
Onlar ilə gəlməz dünya dar sənə.
Bu fidanlar pöhrə verib böyüsün,
Öz qəhrəman atasıyla öyünsün.

Qərarını kəsdirər,
Bu dünyadan küsdürər,
İçində ah püskürər
Oğul itirən atanın.

Ötdükcə neçə nəsim,
Ürəyində həzin sim,
Titrəyər əsim-əsim
Oğul itirən atanın.

Oğlu – yurduna vurğun,
Ruhuna köçər yorğun.

Göz yaşı oğrun-oğrun
Ürəyində sellənər,
Oğul itirən atanın.

Necə tapım söz dərdinə?
Tüstülənən köz dərdinə?
Bacarırsan, döz dərdinə
Oğul itirən atanın.

Səslənir sübh azanı,
Kədər dolu, qəm dolu.
Ondan keçir taleyin
Kəsə yolu, kəm yolu.

Oğlu şəhid olan ana
Yuxu bilməz.
Ürəyində nə çəkirsə
Çoxu bilməz.
Gündüzləri yana-yana
Yola salar.
Gecələri ilan olub
Onu çalar.

Hər günü bir aya dönər,
İlə dönər.
Göz yaşları bir kəlmədən
Selə dönər.

Yüz yol ölüb-dirilər o,
Gülməz üzü.

Varlığını unudar o,
Bitər sözü.

Ana qəlbi –
Övlad üçün yanan çıraq!
Ana qəddi –
Əyilməsin bu uca dağ!

Saralmasın Vətən bağı,
Uyumayıb hələ yağı,
Elimin çətin sınağı,
Bitsin, igidimi çağır.

Qusarda bir hüzn, bir qəm yeri var,
Əbədi ayrılıq, sitəm yeri var.
Göz yaşı qarışmış ələm yeri var,
Hey dolub-boşalan aləm yeri var.

Burdan nər igidlər daşlaşıb baxır,
Burda ah-nalələr qəlbləri yaxır.
Baxır gülə-gülə, baxır şəhidlər,
O odlu gözlərdə nələr var, nələr...
Vətəni ürəkdən, qəlbdən sevənlər,
Yolunda şam kimi yanıb sönənlər.

Burda bir xiyaban gülə qərq olub,
Burda neçə ümid saralıb solub.
Bığ yeri yenicə tərləyən neçə
Od-alov misallı cavana, gəncə,

Son mənzil, ədəbi qucaqdır bu yer,
Əbədi közərən ocaqdır bu yer.

Bura dağ yeridir, duman yeridir.
Bura and yeridir, iman yeridir.
Astaca yeriyn, yavaşca dinin,
Bura daşa dönmüş zaman yeridir.

Bura nisgil yeri, qubar yeridir,
Bura qürur yeri, vüqar yeridir.
Bu cənnət qoxulu müqəddəs məkan
Uyudur qoynunda ah, neçə nakam,
Həyatdan doymayan vətən oğlunu,
Vətən harayına yetən oğlunu.

Yan-yana düzölmüş nər igidlərin,
Bu cavan, bu sütül, tər igidlərin
Önündə baş əyib ehtiram ilə
Keçir insan seli izdiham ilə.

Müharibə göz yaşı,
Ayrılıqdır, ölümdür.
Müharibə – bitməyən
Müsibətdir, zülümdür.
Bu dünyada ən böyük
Fəlakətdir, ölümdür.

Müharibə ah, neçə
Xəzan olan ümidlər.

Bu yolda qurban gedir
Neçə-neçə igidlər.

Yenə insan seli gəlir,
Nalə səsi ürək dəlir.
Yenə qırıq bir taleyi,
Can verəni, Vətən deyib,
Çəkir torpaq sinəsinə,
Bir çırağın sönməsinə
Baxmaq ağır, dözmək çətin...
Şanlı əsgər, igid, mətin!
Ölümə dik baxan cavan,
Dağ cüssəli ey pəhləvan!
Ey Qusarın nər igidi,
Yazdığın hünər, igidim,
Unudulmaz heç bir zaman,
Ayrılıq olsa da yaman.

Sən göstərdin cürətini,
Ellər gördü qeyrətini.
Qurban verib vətəninə
Ömrün şirin dadını sən,
Şahdağ kimi uca tutdun
İgid ləzgi adını sən.

Ey qəhrəman, əhsən sənə!
Yağlara gərdin sinə!
Hünərini vəsf etməyə,
Sözlər yetməz, mərdim sənə!

Sən hər zaman yaddaşlarda
Qəhrəman tək qalacaqsan,
Ruhumuzun havası tək
Qəlbimizdə olacaqsan.
Dağların başında ərənlər yaşar,
Hay salıb hayqırar, sel olub daşar,
Qəlbləri bu yurda sevgidən coşar,
Bu eşqlə dolarlar yaşa igidlər.

Bu eldə gözəllər sevrələr mərdi,
Hər ocaq başında hər oğul ərđi,
Vətənçün can vermək burda hünərđi,
Hər biri nər oğlu nərđi igidlər.

Dar gündə elinin dadına çatar,
Düşmənin bağına ox olub batar,
Vətənə borcunu ruhuna qatar,
Qeyrəti çox uca tutar igidlər.

Döyüşə gedəndə gülər igidlər,
Odlardan sıyrılıb gələr igidlər,
Vətənin qədrini bilər igidlər,
Qartaltək zirvədə ölər igidlər.

2022

MÜƏLLİF HAQQINDA

Sədaqət Qayınbəy qızı Kərimova 1953-cü ilin martın 30-da Azərbaycan Respublikası Qusar rayonunun Qələ-cuq kəndində anadan olmuşdur. 1969-cu ildə Qusar şəhər 1 saylı orta məktəbini bitirmişdir. Hələ məktəb illərindən respublika mətbuatında şeir, hekayə və məqalələrlə çıxış etmişdir. X sinifdə oxuyarkən “Azərbaycan gənc-ləri” qəzetinin respublika məktəbliləri arasında keçirdiyi “Anam, doğma Azərbaycan” mövzusunda inşa yazı müsabiqəsinin qalibi olmuşdur.

1969-cu ildə Azərbaycan Dövlət Universitetinin jurnalistika fakültəsinə daxil olan S.Kərimova hələ tələ-bəlik illərindən “Azərbaycan gəncləri” qəzetində əxlaq mövzusunda çap etdirdiyi silsilə məqalələri ilə tanın-mışdır. Azərbaycan mətbuatı səhifələrində o vaxta kimi qadağan olunmuş mövzulardan sayılan atılmış uşaqlar və valideynlər problemini sistem halında ilk dəfə o qal-dırmışdır. Onun uşaq evləri və qocalar evləri haqqında silsilə yazıları respublikada əks-səda doğurmuşdur.

S.Kərimova “Sovet kəndi” qəzetində müxbir, “Həyat” və “Azərbaycan” qəzetlərində şöbə müdiri, “Günay” qə-zetində baş redaktorun müavini vəzifələrində çalışmış-

dır. 1997-ci ildən bu günə kimi üç dildə – Azərbaycan, rus və ləzgi dillərində çıxan “Samur” qəzetinin baş redaktorudur. 25 il fasiləsiz olaraq həmin qəzeti dövlətin yardımı olmadan, öz vəsaiti ilə nəşr etdirmişdir.

S.Kərimova çap olunmuş 9 minə yaxın məqalə, oçerk, korrespondensiya, zarisovka, esse və felyetonların müəllifidir. Jurnalistika sahəsindəki uğurlarına görə o, hələ Sovet dövründə Azərbaycan Jurnalistlər İttifaqının “Qızıl qələm” (1984) və Həsənbəy Zərdabi (1991) adına mükafatlarına layiq görülmüşdür. 2006-cı ildə S.Kərimovaya “Azərbaycan Respublikasının Əməkdar mədəniyyət işçisi” fəxri adı verilmişdir. 2018-ci ildə o, Dağıstan Hökumətinin “Doğma torpağa məhəbbətə görə” medalı ilə təltif edilmişdir.

“Səssiz haray”, “Soyuq günəş”, “Hal”, “Qürub”, “Ağ qəm”, “Ayı yağışı”, “Günah”, “İtən gündəlik” kimi povest və romanları ilə oxucuların rəğbətini qazanmış S.Kərimova ləzgi, Azərbaycan, rus və türk dillərində çapdan çıxmış 33 kitabın müəllifidir.

Bəstəkar kimi də tanınan Sədaqət Kərimovanın sözləri və musiqisi özünə məxsus olan 150-dən çox mahnısı ayrı-ayrı müğənnilər tərəfindən ifa olunur. Onun şeirlərinə onlarca bəstəkar tərəfindən mahnılar yazılmışdır.

S.Kərimova 1996-cı ildə özünün yaratdığı, “Xalq kollektivi” kimi Azərbaycanda tanıtdırdığı “Suvar” Ləzgi

Mahnı və Rəqs Ansamblına 20 il fasiləsiz rəhbərlik etmişdir. Onun rəhbərliyi altında onlarca ləzgi xalq mahnı və rəqsi yenidən işlənmiş və ya bərpa olunmuşdur.

S.Kərimovanın ssenari müəllifi, bəstəkarı və prodüseri olduğu “Soyuq günəş” və “İtən gündəlik” bədii filmləri tamaşaçılar tərəfindən böyük məhəbbətlə qarşılanmışdır. Bu yaxınlarda S.Kərimovanın ssenari müəllifi, rejissor və bəstəkar kimi ərsəyə gətirdiyi üçüncü bədii filmi – “Səssiz haray” ekranlara çıxacaqdır.

MÜNDƏRİCAT

Etiraf	3
--------------	---

QAYIDIM ROMANIMA

Gərək dəyişəm	7
Yaralı qartalam	8
Uzaq bir planet	10
Neynim	13
Mənə nə olub?	14
Ürəyimin kövrək çağı	16
Son	17
Ən böyük günah	18
Tapmaca	19
Gedirik	20
Bu xəbərdir	22
Qubar	23
Kimdən küsəsən?	24
Qayıdım romanıma	25
Atama məktub	26
Getdi	29
Dünya	30
Nə deyim?	31
Pöhrə	32
Kişilər ağlayanda	34
Səbir	35
Bu görüş ağırdır	36

Burulğan	37
Guya az imiş	38
Vaxtsiz qonaq	39
Bağışla bizi, Çingiz!	40
Beynimdə bir sual	43
Yenidən dünyaya gəlsəydim əgər	44
Hardasan?	46
O qatar	48

A GİDİ DÜNYA

Səyahət	51
Bilə-bilə	52
Dəyişib yaman	54
Sevgimizlə saxlayırıq	55
Ömrümün naxışları	56
A gidi dünya	57
Darıxmayın	58
Daş hasarlar	60
Biz hara gedirik?	62
Yaş ağacam	63
İnanmaq istəyərdim	64
Olay	65
Zəmanənin danlağı	66
Koronavirus	67
Tarixin səhvi kimi	68
Bir ovuc torpaq	70
Mübarizə	71

At çapanda şər	72
Ana	74
İnsanın ürəyi	76
Min illər ötəcək	78
Anası döyülən uşağın	80
Ömür elə qısadır	82
Bir vaxtlar	84
Çarə axtaraq	86
Məni də apar	87
Cavab verəsən gərək	88
Bütlər	89
Ruhunu oyat	90
Bir yay günündə	92
Acı həqiqət	94
Əlbəyaxa	96
Yaxşıdır	98
Dəyirmançı	99
Yağmağım gəlir	100
Möcüzə olaydı	102
Gözəllik	104
Peyğəmbərim	106

YAŞAMAQ HAQQI BAHA

Kim anar?	113
Mənim pəncərəm	114
Dağlar	116
Etüd	117

Bu ilki bahar	118
Yaz ətri	120
Bu payız tez gəlib	121
Qusarda bir göl ağlayır	122
Xəzan	124
Mayım	125
Ürək sözlərim	126
Kədər	128
Nisgil	129
Yaza tələsirəm	130
Yasəmən rəngi	131
Yel ağzında	132
Qaratoyuq oxuyur	134
Qış səhəri	136
Tapılmaz əvəz	138
Belə ola	140
Yaşamaq haqqı baha	142
Gül dənizi	144
Şah dağı	146
Bənövşələr	148
Daha nə olacaq?	150

BU YAĞAN ARZUMU?

Könül qapımızı sevgiyə açaq	153
Qarşidan qış gəlir	154
Sevdiyimiz qadın	156
Axtarıram	157

Ey şair	158
Nə olur	160
Səni yellər apardı	161
Səndən savayı	162
Həyat elə gözəldir	163
Yaşamağa dəyər	164
Bu gün elə kövrəyəm	165
Bircə addım	166
Qabar	169
Bu yağan arzumu?	170
Belə həmdərd olmaz	171
Səninçün	172
Belə deyildim	173
Ümid	174
Yol ayrıcında	177
Bu mənəm, özüm	178
Ağrı	180
Ovqat	181
Nə yaxşı, sən varsan	182
Qəriblik	184
Kifir qız	185
Qəlbinə boylan, insan!	186
Keçmişimdən gələnim	189
Etiraf dəmi	190
Qürbətdən gələn ellim	192
Hamıya gücüm çatar	193
Sevincdən şeirlər doğulmaz	194
Dəyiş axarını	196

Qayıda bilsən	197
Himə bəndəm	198
Rüzgar	200
Yenidən vurulmaq olar	201
Tənha qayıq	202
Yaxşıdır	204
Uzaq elli	205
Çalma, aman, bu kamanı	206
Bu gecə	208
Unutdur	210
Tanışdır mənə	212
Qaracam	214
Narahatlıq	216
Qalaydım kaş	218
İstək	220

POEMALAR

Qusara ithaf	223
İgidlər	235
Müəllif haqqında	247
Mündəricat	250

Sədaqət Kərimova
Hardasan, əvvəlki mən?
(Şeirlər və poemalar)

Redaktor: Müzəffər Məlikməmmədov
Kompüter dizaynı: Anna Həsənbəyova

Çapa imzalanıb: 06.02.2023.
Formatı: 60x84 1/16. Həcmi: 16,0 ç.v.
Tiraj: 300

“RS Poliqraf” MMC-nin mətbəəsində
hazır diapozitivlərdən çap olunmuşdur.